

GRIHALAKSHMI

ESTD. 1928

LADIES' HOME MAGAZINE

గ్రహలక్ష్మి

స్త్రీల ఆరోగ్యసౌభాగ్యములను పెంపొందించుట

కేర్పడిన సచిత్ర మాస పత్రిక

సంపాదకుడు

డాక్టరు. కే. యన్. కేసరి

1148
4

మహావాక్యము

యత్ర వార్యస్తు పూజ్యం తే నందం తే తత్ర దేవతాః ।

యత్రైతాస్తు నపూజ్యం తే సర్వాస్తత్రాఘలాక్రియా ॥

PRINTED AT LODHRA PRESS

సంపుటము 3.]

మార్చి, 1930

[సంచిక ౧.

EGMORE, MADRAS

THE following Municipalities and Taluk Boards have sanctioned subscription for GRIHALAKSHMI and have introduced the Journal into the Girls' Schools within their provinces. As the Journal is mainly intended for the uplift of women, and is instructive and useful for girls, we invite the other Taluk Board Presidents and Chairmen of Municipalities to extend their patronage by placing this matter before their Councils and introduce the Journal into their Girls' Schools :

MUNICIPAL COUNCILS.

1 Ongole	2 Cuddapah.
3 Tadpatri.	4 Guntur.
5 Adoni.	6 Hindupur.
7 Tirupati.	8 Nellore.
9 Bezwada.	10 Berhampore.

TALUK BOARDS.

1 Penukonda.	2 Ramachandrapuram.
3 Vellore.	4 Gooty.
5 Narasarowpet.	6 Berhampore.
7 Madanapalle.	8 Dhone.
9 Koilkuntla.	10 Karvetinagar.
11 Chendragiri.	12 Peddapur.
13 Tadepalligudem.	14 Proddatur.
15 Jammalamadugu.	

Editor,

GRIHALAKSHMI.

Post Box. 752.

EGMORE, MADRAS.

విషయ సూచిక

1. స్వవిషయము	...	1
2. అబలలయెడ అన్యాయములు—శ్రీమతి గుమ్మడిదల దుర్గాబాయిమ్మగారు		3
3. కరుణజూడుము మమ్ముల కంసవైరి!—శ్రీమతి యనమండ్ర భీమాయమ్మగారు		5
4. రంగసీమ : శ్రీమతి సుభద్రమ్మ—కొత్తపల్లి లక్ష్మయ్యగారు	...	6
5. చిత్రపత్న—శ్రీమతి పొణకా రమణమ్మగారు	...	8
6. శ్రీమతి వి. సరస్వతిగారికి—శ్రీమతి ఇల్లిండల సరస్వతీ సీతారామ్మగారు...		11
7. శారదలేఖలు—శ్రీమతి కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మగారు	...	9
8. సాశ్రుస్మృతి—శ్రీమతి వెలవోలు పసంతాడేవిగారు	...	12
9. కమలపెండ్లి—జమ్మి శేషగిరిరావుగారు బి. యె; యల్. టి.	...	13
10. భోజనపదార్థములు—నిడమర్తి సత్యనారాయణమూర్తిగారు బి. యె. ...		17
11. కుటుంబజీవనము : స్త్రీ స్వాతంత్ర్యము—మల్మీడి పెరుమాళ్లయ్యగారు ...		20
12. గానము: శ్రీ వేణుగోపాలకర్పూరహరితి—శ్రీమతి బులుసు లక్ష్మీసరస్వమ్మగారు		22
13. స్వస్థీయ శ్రీకమలాసనాదేవి—విద్వాన్ సూరిగుచ్చి కృష్ణమూర్తిగారు ...		24
14. విశ్రేమించిన దేశభివృద్ధియెట్లు?—శ్రీ శేషాద్రిరమణకవులు	...	25
15. ప్రాణనాయకి—వేలూల సుబ్బారావుగారు	...	26
16. శిథిలంపు జీవనము—శ్రీమతి పి. అప్పల సరస్వమ్మగారు	...	38
17. గుఱ్ఱమును గూర్చి—తాత కృష్ణమూర్తిగారు బి. యె; యల్. టి. ...		39
18. జన్మసార్థకమగుగాదె జగతియందు—శ్రీమతి బామిశెట్టి వేంకటరత్నమ్మగారు		40
19. విడాకులచట్టము—	...	41
౧. పులవర్తి కమలావతీదేవిగారు	౨. బులుసు లక్ష్మీవరసమ్మగారు	
౩. కొంగర అన్నపూర్ణమ్మగారు	౪. కో. రాజరాజేశ్వరమ్మగారు	
౪. ఆద్రంకి ఆనమాయాదేవిగారు	౬. పి. దత్తేశ్వరయ్యగారు	
౫. అమర్తి భాస్కరమ్మగారు	౭. కోడాలి సీతారామదేవిగారు	
౬. ఆచంట మంగళాంబగారు	౧౦. ఆయ్యదేవర బాలాత్రిపురసుందరమ్మగారు	
20. స్వాప్తికప్రియ—పెమ్మరాజు రాజగోపాలముగారు బి. యె.		48
21. గృహవైద్యము—డాక్టర్ యస్. శేషగిరిరావుగారు, యల్. ఐ. యమ్		49
సౌందర్యపోషణ		
22. సౌందర్యము:సద్గుణములు—శ్రీమతి జ్ఞానాంబగారు	...	51
23. దంతములు:సౌందర్యము	...	52
బాలవిజ్ఞానశాఖ		
24. తొక్కుపల్కులు—కారుపల్లి కోదండరామయ్యగారు	...	53
25. జోలపాటలు—శ్రీమతి బాగల్లమూడి జానకమ్మగారు	...	54
26. అనూయకూడదు—శ్రీమతి మాడభూషి చూడమ్మగారు	...	54
27. పసినిడ్డ ఆజ్ఞలు—ఆకుండి వేంకటశాస్త్రిగారు	...	57

28. బాలికలకు—వేంకటకాళిదాసకవులు	...	57
29. పాడుపుకథలు—వడ్లమూడి దశరథరామయ్యగారు	...	58
30. గీతామంజరి—ఆంధ్ర శేషగిరిరావుగారు బి. యె.	...	59
31. ప్రశంస—చిరుమామిళ్ల శివరామకృష్ణప్రసాదుగారు	...	61
32. కథలు-కబుర్లు	...	62
152 సంవత్సరములు జీవించినపురుషుడు; 11 ఏండ్ల బాలిక పెన్నిమమం దెములలో గెలుపునొందుట; ఈగల ఆభివృద్ధి; కొబ్బరిచెట్టుమీద 5 రోజులున్న పిచ్చివాడు; చిలుకలవలన జ్వరము.		
33. వనితాలోకము	...	64
శ్రీమతి వై. జానకమ్మగారు; అన్నపూర్ణాబాయిగారు; కె. రామసుబ్బమ్మగారు; యస్. జానకి కన్య; మార్గరెటు. యస్. బార్పరకన్య; పి. న్యూలాబాయిగారు; జోషికన్యగారు		
34. లోకవార్తలు	...	66
తమలపాపలు ఈయనందుకు కొట్టివంపుట; భార్యకోగమునకు భర్త ఆత్మహత్య చేసికొనుట; ప్రజ్ఞావక్త్రీతశిలయగు యువతి; మగజొల్లనిసతి; పండ్రెండేండ్లకు రెండుపెండ్లిండ్లతో మరణము.		
35. పుష్పచయము	...	68
తాంబూలము: వివర్ధవస్తువులు; పాలు: విద్యార్థులు; ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయప్రాచ్యవిద్యర్థురీతులు; స్త్రీలస్థితి; రామమోహనుడు: స్త్రీయద్యమము; ప్రార్థనాశీల.		
36. మాంటినిగ్రో స్త్రీలు	71
37. డైరీ	...	73
38. గ్రంథవిమర్శనము	...	75
39. గ్రంథస్వీకారము	...	76
40. పత్రికాపరిచయము	...	76
41. ఆలోచన	...	77

త్రైవర్ణ చిత్రములు

1. పెరుగును వంటకంబు వడపిండియలుం గొనివచ్చిఇచ్చు ని
ర్వరకరుజాధురీణయగు ప్రాణము ప్రాణము తల్లి. ...
2. ఆడపుల మేకమేసి మనమన్యులకెన్నడు నెగునేయ కి
క్కడ విహరింతుమమ్మ....

ఛాయా చిత్రములు

1. రామపాత్ర, 2. సత్యవంతుని వేషము, 3. మన్మథుని పాత్ర, 4. విష్ణుపాత్ర,
5. పాణికా రమణమ్మగారు, 6. ఏణాక్షి రామారావు, 7. సూల్తానాకన్య, 8. బులుసు
లక్ష్మీనరసమ్మగారు, 9. అద్దంకి అనసూయాదేవిగారు, 10. డి. రుక్మిణీబాయిగారు,
11. కొడాలి సీతారామదేవిగారు, 12. అయ్యదేవర బాలాత్రిపురసుందరమ్మగారు,
13. వై. జానకమ్మగారు, 14. కె. రామసుబ్బమ్మగారు, 15. పి. చినలక్ష్మమ్మగారు,
16. మైలీనారాణి, 17. కొంచమగు దుస్తులు.

విషయ సూచిక

1. ఏప్రిలు ఒకటి	...	81
2. గృహలక్ష్మి—డామెర రాజగోపాలరావుగారు	...	86
3. మడిబట్ట	...	87
4. పతి సందర్శనము—శ్రీమతి స్థానాపతి రుక్మిణమ్మగారు	...	89
5. కృతజ్ఞత—ఆలమూరు రాజగోపాలరావుగారు బి. యె.	..	93
6. అరుంధతి—ఓలేటి సీతారామమూర్తిగారు	...	96
7. గృహవైద్యము—డాక్టర్. యస్. శేషగిరిరావుగారు యల్. ఐ. యమ్..		97
8. సవ్యతాలు—తాత కృష్ణమూర్తిగారు బి. యె; యల్. టి.	...	98
9. ధైర్యపతి—పెమ్మరాజు రాజగోపాలముగారు బి. యె. (సారస్వతసమాజము)		100
10. భోజనపదార్థములు—నిడమర్తి సత్యనారాయణమూర్తిగారు బి. యె. (సారస్వత సమాజము)	...	104
సౌందర్య పోషణ:—		
11. సౌందర్యము—సద్గుణములు—శ్రీమతి జ్ఞానాంబగారు	...	109
12. మేనటికము—సాహిత్యవిద్యాప్రవీణ బులుసు వేంకట రమణయ్యగారు.		110
13. రయితుబిడ్డ—నరహరిశెట్టి వేంకటరత్నముగారు	...	113
బాలవిజ్ఞానశాఖ:—		
14. తొక్కుపల్కులు—శ్రీమతి అద్దంకి అనసూయారేవిగారు	...	122
15. నిశాచార్యము—శ్రీమతి జాగర్లమూడి జానకమ్మగారు	...	"
16. యుక్తి లెక్క—శ్రీమతి పొణకారమణమ్మగారు	...	123
17. నమ్మికొలిచినవారికి నాశములేదు—ఉభయభాషాప్రవీణ బులుసు నరసింహశాస్త్రిగారు	...	124
18. రామంచదువు—ఆండ్ర రంగారావుగారు	...	126
19. ధర్మపత్ని—కందుకూరి రామభద్రరావుగారు	...	129
20. విడాకులచట్టము—శ్రీమతి కొడాలి పరిపూర్ణ బాలామణిగారు	...	130
" లలితకుమారి, స్థానాపతి రుక్మిణమ్మగారు	...	131

21. శ్రీ అబలకాదు—శ్రీమతి కనువర్తి వరలక్ష్మమ్మగారు ... 132
22. పుష్పచయము:— ... 141
దేశభాషల మాలమున విద్యగలపుట; అందకత్తెలు—వారు సంపాదించుధనము; శ్రీపురుష సమానత్వము; బాల్యవివాహనిరోధచట్టము; బోకోడా రాజ్యము—బాల్యవివాహకాసనము.
23. కథలు కబుర్లు:— ... 145
పురుషసంతానమునకు పరమక్రియ; సంయుక్తరాష్ట్రములలోని గొప్ప జలాంతర్యామి; 157-వ ఏట ఉద్యోగముకోరుట; కట్టెలనమ్మినతావున పూవులమ్ముట; కొత్తగ్రహము కనుగొనబడుట; 1930 లో విశేషమున్నదా? భూమిలో బడుకోజులున్నాధువు; ఏడాదిలో ఏపురుబిడ్డలు.
24. వనితాలోకము:— ... 147
శ్రీమతి వి. రాజమ్మగారు; మాడముతాములీనుగారు; శ్రీమతి జె. సీతాబాయిగారు; మిస్ కె. యస్. రంగారావుగారు; శ్రీమతి కె. యస్. మూర్తిబాయిగారు; శ్రీమతి చీమకుర్తి సత్యవతిగారు.
25. లోకవార్తలు:— ... 151
మాలను మాహాత్మ్యము; తలపెట్టినదుర్మార్గము తనకుభార్యనిచ్చినది; కోరితివిగావునచావుము; భర్తతో అనుమరణమునొందిన ఆంగ్ల యువతి; పసిలేనముననామ పెండ్లి చేయుతల్లిదగ్గిఱు నేనుపోను.
26. డైరీ:— ... 153
27. ఆలోచన:— ... 156
శిశుహింసానివారణము; “భర్తలనుబహిష్కరింపవలెన;” కీ. శే. ప్రేమాభాయిసత్సంగినీగారు; కీ. శే. కోపెల్ల కృష్ణారావు పంతులుగారు.
28. గ్రంథస్వీకారము:— ... 160

త్రైవర్ణచిత్రము

1. భక్తిపారవశ్యము

ఛాయాచిత్రములు

- 1 శ్రీమతులు కొడాలి పరిపూర్ణ బాలామణిగారు; 2 వి. రాజమ్మగారు; 3 జె. శీతాబాయిగారు; 4 కె. యస్. మూర్తిబాయిగారు; 5 చీమకుర్తి సత్యవతిగారు. 6 శ్రీమతి బిసెంటమ్మగారు; 7 కీ. శే. ప్రేమాభాయిసత్సంగినీగారు.

విషయ సూచిక

1.	హిందూదేశమున శిశుమరణములు	...	161
2.	రాణివాసమున స్త్రీల స్వేచ్ఛ—శ్రీమతి బివాకర్ల మాణిక్యంబగారు...	...	165
3.	అర్పణ—ఇందుకూరి పత్మనారాయణరాజుగారు	...	167
4.	శారదతేజులు—శ్రీమతి కనువర్తి వరలక్ష్మమ్మగారు	...	169
5.	విడాకులచట్టము—శ్రీమతి బి. జానాంబగారు	...	172
6.	" ధర్మవరము లక్ష్మీదేవమ్మగారు	...	"
7.	నారీమంగళము—విద్వాన్ శూరిగుచ్చి కృష్ణమూర్తిగారు	...	174
✓ 8.	గృహలక్ష్మి—శ్రీమతి తల్లావ్రగడ విశ్వగుండరమ్మగారు	...	177
9.	రయితుబిడ్డ—నరహరిశెట్టి వేంకటరత్నముగారు	...	178
10.	ప్రేమ—శ్రీమతి అ. శ్యామలాంబగారు	...	184
11.	తప్తజీవి—తురగా వేంకటరామయ్యగారు	...	185
12.	ఏడవ పెట్టు—శ్రీమతి ఎన్. కావేరిబాయిగారు బి. యె; యల్.టి.	...	186
13.	చిత్రశిల్ప—శ్రీమతి మొగసాటి అప్పలనరసమ్మగారు	...	192
14.	బాలవిజ్ఞానశాఖ :—		193
	తొమ్మవట్టులు—శ్రీమతి బులుసు లక్ష్మీనరసమ్మగారు	...	"
15.	ఆటపాటలు—జమ్మి సీతాబాయిగారు	...	194
16.	జోలపాట—ఆలపాటి సీతమ్మగారు	...	195
17.	యుక్తిలెక్క—శ్రీమతి కమలమ్మగారు	...	196
18.	కోడికథ—జమ్మి శేషగిరిరావుగారు	...	197
19.	సోమరితనము కూడదు—శ్రీమతి మాడభూషి మాడమ్మగారు	...	198
20.	చలివేంద్రముచ్చట్లు—శ్రీమతి కొప్పర్తి సత్యవతమ్మగారు	...	200
21.	స్త్రీ అబలకాదు—శ్రీమతి శిఖరం కమలాంబగారు	...	202
22.	" నీరిపి అచ్చమాంబగారు	...	204
23.	" పురటి సూర్యనారాయణమ్మగారు	...	205
24.	" బి. లక్ష్మీనరసమ్మగారు	...	206
25.	" కామరాజు మైత్రేయిగారు	...	"
26.	" ఆచంట సత్యవతమ్మగారు...	...	208
27.	గోదావరి—శ్రీమతి టి. పుండరీకనిరల్ అమ్మగారు	...	209
28.	మడిబట్ట	...	210
29.	అంపకము—చెలికాని సత్యనారాయణగారు	...	211
30.	గృహవైద్యము—డాక్టర్ యస్. శేషగిరిరావుగారు ఎల్. ఐ. ఎమ్.	...	212
31.	గుంటకలగర	...	215

32. లోకవార్తలు :—

217

శవమును బయటకీడ్చి నక్కలు మాత్రము బయటపెట్టినవి; పునర్జీవికుండగుట.

33. వనితాలోకము :—

శ్రీమతి రాయి సరస్వతిఅమ్మగారు; శ్రీమతి ఉన్నవ లక్ష్మీబాయిమ్మగారు; శ్రీమతి కాళంగి శేషమాంబగారు; శ్రీమతి సీతాబాయిమ్మగారు.

34. కథలు కబుర్లు :—

... 220

అవు విమానమున ప్రయాణమునల్లుట; ఒకేకాస్తుక నలుగురు విడ్డలు; ముప్పదిరెండువేల అడుగుల పైకి పోయిన నైమానికురాలు; రట్టమ్మవారు పోసినను పెళ్ళిచేసి తీరెను; 10 ఏండ్ల మానవలము; హిందువులు ఇస్లాముమతమున జేరుట; ఒక్కనిమిషమునకు యుద్ధవ్యయము; గాడిదకు తన్నుట నక్కను తొక్కుటవలె శుభప్రదము; వధూవరులను బడిలో పెట్టుకొని ఊరేగించిరి.

35. మొర్రాకో శ్రీలు

... 222

36. పుష్పచయము :—

224

భారతవారీములు; కళావంతుల మార్గములు; శ్రీల వారసత్వములు; వీరబవవరాయ చౌదరిగారు; అఖిలభారత సహి౯సభాద్యక్షము; వరియన్నము; దానిలోని కొరత

37. నైరాళ్యము—శ్రీయుత పెమ్మరాజు రాజగోపాలముగారు బి.యె. ...

229

38. మేలుకొలుపు—శ్రీమతి లలితాకుమారిగారు

... ,,

39. గ్రంథస్వీకారము

... ,,

40. ఉద్యోగ—శ్రీమతి వెలువోలు వసంతాదేవిగారు

... 230

41. గ్రంథవిమర్శనలు :—

231

వాసబోధ; ఆత్మసంచయము, అమితవిషయాసక్తి; మహారాణి ఝాన్సీ లక్ష్మీబాయి; ప్రమాదాత సంచత్సర గంటల పంచాంగము; ప్రహేలూతసంచత్సర శ్రీరామచంద్ర డైరీ.

42. డైరీ :—

232

43. ఆలోచన :—

236

స్వరాజ్యలక్ష్మిని గృహలక్ష్మిలై ఉదరింపవలెన; ఉదరించుటకు నకుమునుకట్టినారు. శ్రీమతి బానకీదేవి వీరాంగ; ప్రభుత్వమువారు ఏమి చేపెదరు?; శ్రీపోలీసుల సుపయోగంతురా?; గాంధీమహాత్ముడు జాగ్రత్తుచ్చుకొన్నాడు; “మా కట్టుకలెయ్యను? ఉన్నకుతి ఉన్నది; అంద్రకేసరి చిత్తస్వయము; ఓ. శే. వెంకమ్మగారు; అంద్రదేశమున నిర్బంధపరంపరలు; మహాత్ముడు అబాలశక్రుడు; సిద్ధికోమత సమర్పణము: “గాజాలసంఘము”

త్రివర్ణచిత్రము :—

జలదేవత

ఛాయాచిత్రములు :—

బాలచంద్రులు, శ్రీతెల్లప్రోలు రాణిజారు తీసిన ఛాయాచిత్రములు (అకిరిపల్లి శ్రీశోభనా చలపతి దేవాలయము, శ్రీశోభనాచలపతి అశ్వవాహనముపై వేంచేయుట, శ్రీశోభనాచలపతి రథము) శ్రీమతులు ధర్మవరము లక్ష్మీదేవమ్మగారు; ఎచ్. కావేరి బాయిగారు; బులును నక్ష్మీనరసమ్మ గారు; జమ్మి సీతాబాయిగారు; కైశ్యయనతీ విద్యాలయము, గుంటూరు (ఆంగ్లమున జయము

విషయ సూచిక.

1. నృత్యము	...	246
2. విదుల—శ్రీమతి ఆంధ్ర శేషగిరిరావుగారు బి. యె.	...	248
3. శారదలేఖలు—శ్రీమతి కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మగారు	...	251
4. స్త్రీ—వడ్లమాడి వేంకటరత్నముగారు	...	254
5. సప్తతాలు—తాత కృష్ణమూర్తిగారు బి. యె; యల్. టి.	...	258
6. యోగిని—తురగా వేంకటరామయ్యగారు	...	260
7. గృహవైద్యము—డాక్టరు యస్. శేషగిరిరావుగారు యల్. ఐ. యమ్.	...	261
8. సంఘజీవితము—స్త్రీస్థానము—మల్లీడి పెరుమాళ్ళయ్యగారు	...	266
9. గృహిణి—శ్రీమతి సూరపనేని రామతులసీబాయిగారు	...	269
10. నెచ్చెలికొకజాలు—శ్రీమతి జూలూరి తులశమ్మగారు	...	271
11. వీరనారి—శ్రీమతి బి. జ్ఞానాంబగారు	...	276
12. భోజనపదార్థములు—నిడమర్తి సత్యనారాయణమూర్తిగారు బి. యె.	...	278
13. బొమ్మపెండ్లి—నన్నచోడ మహాకవి	...	289
14. గుంటకలగర	...	290
15. పల్లెటూళ్లు—శ్రీమతి అయ్యగారి రుక్మిణమ్మగారు	...	292
16. ఆంజనేయస్తుతి—శ్రీమతి బెల్లంకొండ కనకమ్మగారు	...	293
17. దళవతారములు—శ్రీమతి ఆచంట సత్యవతిగారు.	...	294
18. స్త్రీ అబలకాదు—శ్రీమతి కృష్ణవేణి భిషగ్గత్తుగారు	...	295
19. ,, అక్కరాజు సీతారామమ్మగారు	...	298
20. ,, సూరపరాజు రుక్మిణమ్మగారు	...	298
21. ,, జి. వీరమ్మగారు	...	299
22. ,, అద్దంకి అనసూయా దేవిగారు	...	299
బాలవిజ్ఞానశాఖ:—		
23. తొక్కుపల్కులు—శ్రీమతి ఏ. అమ్మణ్ణిఅమ్మగారు	...	301
24. కాకిపాట—శ్రీమతి రాయి సరస్వతిఅమ్మగారు	...	301
25. బూచమ్మకూతురు.	...	302
26. బాల్యక్రీడలు—పెమ్మరాజు రాజగోపాలముగారు బి. యె.	...	302
27. వెన్న—వృద్ధవైద్యుడు	...	304

28. శక్తిమతి—శ్రీమతి పానకా వసుంధరా దేవిగారు	...	305
29. యుక్తిలెక్క—శ్రీమతి కొత్తపల్లి శారదాంబగారు	...	306
30. సంజ్ఞాధికారము—బులుసు నరసింహశాస్త్రి	...	306
31. కథలు—క బురు:	...	309

కైలుశ్శిఖరము ఇచ్చు మిషను; ప్రపంచములోని కల్ల పెద్దవిమానము; పానములుగలపాము; ఎవ రప్పు శిఖరముకంటె ఎత్తైన శిఖరము; అడవి మగవాడగుట; శారదా వివాహముల సరదాలు; అడ వస్తాడు; శ్రీలకు ప్రత్యేకమైన చెఱసాల.

32. పుష్పచయము:	...	310
అనాసపండు; అస్వాభావికాహారములు; జటప్రోలు రాణివారి పరిపాలనము; హిందూ శ్రీలు విద్యా కూల్యా; బాల్యవివాహములు.		

33. ప్రమోదూతసంచికలు:	...	314
ఆంధ్రపత్రిక సంచిక; సమదర్శిని సంచిక, ప్రారంభ విద్యసంచిక.		

34. గంధస్వీకారము:	...	316
-------------------	-----	-----

35. డైరీ:	...	317
-----------	-----	-----

36. ఆలోచన:	...	319
------------	-----	-----

మహాత్ముడు నిర్బంధించబడినాడు; ప్రకృతి సుత్త్యభితిమైనది; ఎంత అవమానకరమైనవిషయము? ఎంత తపంబుచేసి జనియించినదో? కీర్తిశేషురాలు భూపాలుదేవము; ఘోషాదురాచారమునకు తుదిచీటి; డాక్టర్ ఆలమసతి ప్రతిజ్ఞ; శ్రీలు పురుషులకంటె ఉదారహృదయులు; డాక్టరు ముత్తులక్ష్మీకెడ్డిగారు రాణినామా; “ఓర్! యొక్కొకతెలిం బువుతోండ్లు కటారికత్తియిల్” శ్రీమతి మూల్పూరి చుక్కమ్మగారు; ఇకనిట్టి ధర్మవ్యతి కలుగరాదు; “అది యలంకృతికంటె రవ్యంబుగాదె?” భోజన పదార్థములు; దినము దెగంటమ్మను గౌరవించుము; పూర్వాచార పరాయణులు గమనింతురా? శ్రీసత్యాగ్రహాల నిర్బంధము.

త్రివర్ణ చిత్రములు:

నర్తనకళి:

ఛాయా చిత్రములు:

బాలచంద్రులు; శ్రీమతి శాంతకుమారి; ప్రతినిధిము; సమభాగములు; శ్రీమతి డాక్టరు ముత్తులక్ష్మీ కెడ్డిగారు; శ్రీమతి ఆచంట రుక్మిణమ్మగారు; శ్రీమతి కమలాదేవి ఫటోపాధ్యాయిగారు; ఆయ్యగారి రుక్మిణమ్మగారు; కృష్ణవేణి భిషగ్రత్నగారు; అక్కరాజు నీతారామమ్మగారు; అద్దంకి అనసూయా దేవిగారు; గోదావరికైలువంటెన; శ్రీమతి పానకా వసుంధరాదేవిగారు; శ్రీమతి ముల్పూరి చుక్కమ్మ గారు; శ్రీమతి సరోజినీదేవిగారు.

విషయ సూచిక

1. విలాసవస్తు సమస్య	...	329
2. జీవితస్పృహ—సరహరి శైట్టి వేంకటరత్నముగారు	...	331
3. వీరమాత జిజాబాయి—ఓలేటి సీతారామమూర్తిగారు	...	332
4. రాజభక్తిగలసరదారు—శ్రీమతి ఆచంట సత్యవతమ్మగారు	...	333
5. ఆశాభంగము—కొప్పర్తి నారాయణమూర్తిగారు బి. యె; యల్. టి.		335
6. కుమారిప్రబోధము—శ్రీమతి అద్దంకి అనసూయాదేవిగారు	...	336
7. ఇద్దరి అద్దరి—అలమూరు రాజగోపాలరావుగారు బి. యె.	...	337
8. ఆహరణము—విద్వాన్ సూరిగుచ్చి కృష్ణమూర్తిగారు	...	342
9. తన్మయత్వము—శ్రీమతి తల్లాప్రగడ విశ్వసుందరమ్మగారు	...	344
10. నవ్వుతాలు—తాత కృష్ణమూర్తిగారు బి. యె; యల్. టి.	...	345
11. స్వార్థత్యాగము—చిరుమామిళ్ల శివరామకృష్ణప్రసాదుగారు	...	347
12. విద్వాంసుడెవడు?—శ్రీమతి కల్పాల పార్వతకుమారిగారు	...	351
13. గుంటకలగర	...	353
14. చిత్రవత్స—శ్రీమతి సమయమంత్రిరాజ్యలక్ష్మమ్మగారు	...	354
15. పరిశుభ్రత—శ్రీమతి మొగసాటి అప్పలనరసమ్మగారు	...	355
16. స్త్రీ విద్య: దానియావశ్యకత—శ్రీమతి ముప్పలనేని పుష్పరాంబగారు		356
17. సీతమ్మపెండ్లి—శ్రీమతి మదమంచి అనంతమ్మగారు	...	358
18. విడాకుల చట్టము—శ్రీమతి కొసరాజు అమ్మాయమ్మగారు	...	362
19. " " మొక్కపాటి గాజ్యలక్ష్మిగారు	...	"
20. " " బాగర్లమూడి జానకమ్మగారు	...	363
21. " " సుంకర వాసుదేవమ్మగారు	...	"
22. " " కె. రామసుబ్బమ్మగారు	...	364
23. " " శంకర రామాయమ్మగారు	...	366
24. ప్రాథమిక వివాహముల వలని లాభ నష్టములు—శ్రీమతి జి. వెంకమ్మగారు		367
25. ఒకనాటి సాయంకాలము—పెమ్మరాజు రాజగోపాలముగారు బి. యె.		368
26. కథాకుసుమమంజరి (విమర్శనము) —భాషాసేవకురాలు	...	369
27. అర్ధాంగలక్ష్మి—శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు	...	372
109 బాలవిజ్ఞానశాఖ:—		

28. తొక్కుపల్కులు—చందన సత్యనారాయణమూర్తిగారు	...	373
29. జోలపాట—శ్రీమతి జమ్మి సీతాబాయిగారు	...	373
30. చందమామపాట—	..	"
31. ఎలుకకథ—శిలిగం జగన్నాథముగారు	...	374
32. యుక్తి లెక్క—ముద్దా విశ్వనాథముగారు	...	377
33. మంచిబాలిక—వల్లూరి సత్యనారాయణచౌదరిగారు	...	"
34. ఆరోగ్య భాగ్యము—అలూరు రామచంద్రయ్యగారు బి. యె.	...	378
35. చలివేంద్రముచ్చటలు—శ్రీమతి కొప్పర్తి సత్యవతమ్మగారు	...	380
36. గృహలక్ష్మి—అనుముల వేంకటేశ్వరవిగారు	...	381
37. కథలు—కబుర్లు.	...	382

కొమ్మలు. గల కొబ్బరి చెట్టు, అరువది మైళ్లవఱకు కనిపించిన మంట; ఊపిరితిత్తులు, గుండెకాయ ఫిలుమున కెత్తబడినవి; కుక్కలను కొలిచిన జాతి; మైలుపాదవుగల రైలుబండ్లు; పాదచారుల సంగతుక సంఘము; పొడుగుగానులసమస్య; నిశ్చబ్దమైన వైచను; జగ్మనీ దేశమునరైళ్లు; దినమునకు ఒక్కొక్క హత్య.

38. లోకవార్తలు	...	384
----------------	-----	-----

మహాశక్తిగాదు ప్రానిదుంగ; శోభనమా? శోచనమా?; కోడలికి వెలుగుచున్న హరికను లాతరు పైకెప్పుడో వాతలు; ఏడుగురు విడ్డల తల్లి బి. యె. దిరుదము పొందుట.

39. పుష్పచయము—	...	386
----------------	-----	-----

సృత్యము; నిల్వపుక్షము, సృత్యమువలన దీర్ఘాయుద్దాయము; కరక్కాయ; వివాహములతీరు; స్త్రీలు జాలియ జీవనము; భర్తలకొఱకు పాశ్చాత్య స్త్రీలపాట్లు; అత్తరులు; వాని ఉపయోగము; వికలాంగులగు విడ్డలను చంపవచ్చునా?

40. వనితా లోకము—	...	392
------------------	-----	-----

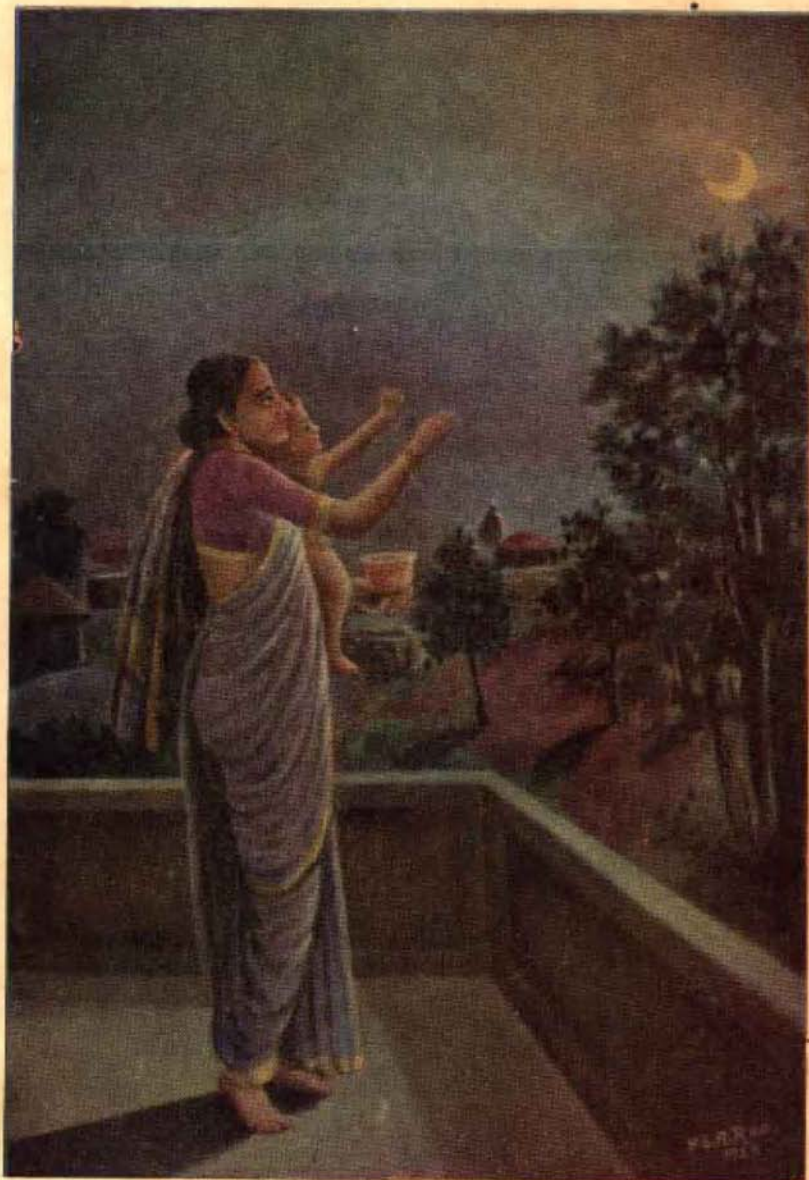
శ్రీమతులు లోకా కృష్ణవేణమ్మగారు; డి. సక్కుమ్మగారు; కొప్పర్తి వేంకేశ్వరమ్మగారు; యల్. దబ్బి. కార్కుకన్యగారు; కొల్లిపర నాగలింగమ్మగారు; ఆర్. కృష్ణబాయి కన్య; ఇ. ఎ. లక్ష్మి కట్టి అమ్మలోకన్య; కె. రాజరత్నమునది; నుస్సల లక్ష్మీనరసమాబిగారు; ఆర్. రుక్మిణి అమ్మలోకన్య; నోరవ్ హానది; డాక్టరు రాణిలక్ష్మీబాయిరాజవాడీ; పి. పారిజాతముకన్య.

41. నేపాళ దేశపుస్త్రీలు	...	395
42. డైరి	...	398
43. పత్రికాపరిచయము	...	401

విషయ సూచిక

1. స్వదేశీవస్తుప్రదర్శనము	...	409
2. శారదలేఖలు—శ్రీమతి కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మగారు	...	411
3. చిన్న చూపు—శ్రీమతి బాసకీపురుషోత్తముగారు	...	417
4. ఆదరణ—శ్రీమతి కొలచిన జగదీశ్వరమ్మగారు	...	423
5. ప్రణయరథము—శ్రీమతి దేవులపల్లి సత్యవతమ్మగారు	...	425
6. విడాకులచట్టము—శ్రీమతి మాగంటి శకుంతలాదేవిగారు	...	426
7. ,, ,, సునర్ల లక్ష్మీనరసమాంబగారు	...	,,
8. ,, ,, పాలశుగు సముద్రాలదేవిగారు	...	427
9. ,, ,, కొర్రప్రోలు వేంకటరంగమ్మగారు	...	428
10. ,, ,, సత్యబాల సుశీలాదేవిగారు	...	,,
11. భారతాంబిక ప్రేమంపు భవ్యసుతలు—కీసర వేంకటరామనరసింహరావుగారు	...	429
12. స్త్రీల కెట్టివిద్య యవసరము?—శ్రీమతి యల్. రాజ్యలక్ష్మమ్మగారు	...	430
13. చిన్ని కృష్ణ—శ్రీమతి పాండ్రంగి కృష్ణవేణమ్మగారు	...	431
14. గోరింట—డాక్టర్ యస్. శేషగిరిరావుగారు యల్. వి. యమ్.	...	432
15. ప్రబోధము—చల్లా సూర్యనారాయణమూర్తిగారు	...	432
16. స్త్రీలు: శాసనసభా ప్రవేశము—సింగంపల్లి వేంకటాద్రిగారు	...	435
17. దశావతారములు—శ్రీమతి స్థానావతి దుక్కిణమ్మగారు	...	439
18. స్వర్గీయ సుధాదేవి బి. ఏ.—విద్వాన్ సూరిగుచ్చి కృష్ణమూర్తిగారు...	...	440
19. చిత్రప్రశ్న—మానేపల్లి లక్ష్మయ్యగారు	...	441
20. శ్రీమతి దామెర్ల కమలరత్నమ్మగారు—శ్రీమతి పులవర్తి కమలావతీదేవిగారు	...	442
21. సరోజినీదేవి—శ్రీమతి వోలేటి నిత్యకల్యాణమ్మగారు	...	444
22. కళినలపములరాడు నిక్కంబుముక్తి—శ్రీమతి ద్రోణరాజు లక్ష్మీబాయిమ్మగారు	...	445
23. గృహము: స్త్రీలు—శ్రీమతి పరచూరు భువనేశ్వరిగారు	...	447
24. హృదయవీధి—తురగా వేంకటరామయ్యగారు	...	449
25. పవిత్రపునీడ—ముద్దా విశ్వనాథముగారు	...	450
26. మదరాసుకాపురము—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు	...	451

27. భారతా—పెమ్మరాజు రాజగోపాలముగారు బి. యె. ... 452
28. సంసారనిర్వహణము—అబూరు రామచంద్రయ్యగారు బి. యె. ... 453
29. శ్రీస్త్రీస్వాతంత్ర్యము: ముసాలోని అభిప్రాయము—వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణ
మూర్తిగారు ... 455
- బాలవిజ్ఞానశాఖ:
30. తొక్కుపల్కులు—శ్రీమతి మొగసాటి అప్పలనరసమ్మగారు ... 457
31. చిన్నపిల్లల పాటలు—శ్రీమతి డి. సీతాబాయిగారు ... 457
32. యుక్తలెక్కలు—బంధకవి గోపాలరావు, శ్రీమతి కామరాజు సుశీలగార్లు ... 459
33. కాకీ, పిచ్చుకకథ—శ్రీమతి జమ్మి సీతాబాయిగారు ... 460
34. ప్రాథమికపాఠశాలలు: వాచకపుస్తకములు—జోస్యుల వేంకటరావుగారు ... 461
35. శిశువులు పెద్దవారికంటె దెలివిపరులు—రూపనగుడి నారాయణరావుగారు ... 463
36. లీల—శ్రీమతి సమయమంత్రి రాజ్యలక్ష్మిగారు ... 466
- గానము:
37. జోలపాట—శ్రీమతి ఆచంట సత్యవతమ్మగారు ... 469
- రంగసీమ:
38. శ్రీమతి నరసమ్మ—కొత్తపల్లి లక్ష్మయ్యగారు ... 470
39. కన్యాకవయిత్రి—నరహరిశెట్టి వేంకటరత్నముగారు ... 471
40. వనితాలోకము ... 472
- శ్రీమతులు పొన్నమ్మల్; పాకల సాభాగ్యవతిమ్మ; కె. ఆర్. కె. అయ్యంగారునతి; లక్ష్మీనారాయణ
నతి; ఎం. బాలమ్మల్; మనీష మెహతాకన్య; డి. మారాజ్ అవధరావునతి; యల్. పోతుకన్య;
ఎ.కె. గిల్లిప్పికన్య; ఇ. మధురముకన్య; పురందేవి; యస్. వార్మికన్య; రూప్ చంద్ బిలారామ్నతిగార్లు.
41. నిర్బంధితలగు ఆంధ్రనారీసత్యాగ్రహాలు ... 474
42. కథలు: కబుర్లు ... 476
- చీమలు నిప్పును ఆర్పగలవు; ఒకేకాన్పున అయిదుగురు పిల్లలు.
43. పుష్పచయము ... 477
- సమగ్రపంచాంగరచన: శ్రీలు; ఉల్లిపామలు; రత్నచక్రశాంకములు; తెలుగుతెలువల సాహసము;
దుఃఖాంతనాటకములు, నవలలు రోగులు చదువరాదు.
44. లోకవార్తలు ... 481
- బండిపోటుదొంగలను తటిమిచైచిన ధైర్యవతి; తన కణ్ణవిరుగువరకు దొంగలను లోన కాలు పెట్టినీయలేదు.

“పెరుగును వంటకంబు వడపిండియలుం గొనితెచ్చిపెట్టు ని
 ర్భరకరుణాధురీణయగు ప్రాణముప్రాణము తల్లి...”

— శ్రీనాథుడు.

చందమామ రాజు బిలి రాజు
 కొండక్క రాజు కొండ బిలి రాజు
 బండక్క రాజు బంతి పూలు రాజు
 తోరబుడ రాజు తోనా తోనా రాజు
 పరున్న రాజు పాల పన్న రాజు
 పల్లె రాజు పల్లె పల్లె రాజు
 పల్లె రాజు పల్లె పల్లె రాజు
 పల్లె రాజు పల్లె పల్లె రాజు
 పల్లె రాజు పల్లె పల్లె రాజు

గృహలక్ష్మి.

స్వవిషయము

The thought of Past years in me doth breed
Perpetual benediction.

—Wordsworth.

మేళ్ళవరని కృపాకటాక్షమునను, ఆంధ్రమహాజనుల ఆదరణాతిశయమునను గృహలక్ష్మికి రెండు సంవత్సరములు నిండినవి. మూడవ వత్సరము ప్రారంభమైనది. తన అనిమిత్తహాసమునకు అవ్యక్తమధురభాషణములు తోడుచేసియు, ఎత్తుకొను మనుటకు, సూచనగ కైదోయి అల్లార్చుదానికి కాళ్ళకు ఎదురువచ్చుటలు జతకల్పియు మూడేండ్లబిడ్డ తన మాతాపితల మానసాబ్జమును వికసింప జేయునట్లే మూడవవసు జొరబడిన గృహలక్ష్మి పత్రికాపుత్రికయు సనాతనసంప్రదాయనిర్వహణము ప్రోత్సహించుటకు సాంద్యప్రికములగు నేటిసమస్యల సమాలోచనము తోడుచేసియు, తనకు తులసీదళములగు విదుషీరత్నములవ్యాసములకు వశ్యవాక్కులును స్త్రీవిద్యాభిమానులునునగు పండితుల రచనములు అనుప్రాసములుగ నొసర్చియు మహాంధ్రమండలికి మానసాబ్జకసనాపాదియై నెలయునట్లు సర్వమును కదలజేయ కాలమూర్తికి నమస్కారము చేయుచున్నాము.

వత్సరారంభమున అంతవఱకు చేసిన దాని నొకమాటు సింహావలోకనముగావించుకొనుటయు, ముందుచేయవలసినదానినిగూర్చి ఆలోచించు కొనుటయు సహజము. ఆంధ్రస్త్రీల సమగ్రాభివృద్ధికి చేతనైనదోహదము చేయుటకే మేమీ పత్రిక ప్రారంభించితిమి. ఈ ఆశయమును మేమీ రెండువత్సరములుగ ఎంతవఱకు నిర్వహింప గలిగితిమో నిర్ణయింపవలసినవారు గృహలక్ష్మిపాఠకులు. భారతదేశమున హుటాహుటినడలతో పోవుచున్న స్త్రీయుద్యమమునకు ఆంధ్రస్త్రీలు శక్తివంచనలేక సర్వవిధముల సాయపడుచున్నారను

టకు గృహలక్ష్మి దర్శనమైయున్నదని మాత్రము మేము చెప్పగలము. ఇంతవఱకు ప్రచురించుచున్న గృహవైద్యము, గానము, కథలు-కబుర్లు, లోకవార్తలు, వనితా లోకము, పుష్పచయము మొదలగు శీర్షికలకతోడు ఇప్పుడు కొత్తగ రంగసీమ, సౌందర్యపోషణ, డైరీ, బాలవిజ్ఞానశాఖ అను నాలుగుశీర్షికల జేర్చితిమి. 'రంగసీమ' అను శీర్షికక్రింద నాటకలోకమున సినిమాలోకమున నడచు స్త్రీలకుసంబంధించిన విషయములనేర్చి కూర్చుచుందుము. 'సౌందర్యపోషణ' అను శీర్షికక్రింద స్త్రీలు తమ సహజసౌందర్యమును చెడకుండ కాపాడుకొనుటకును దానికి కొత్తలందము కూర్చుటకును వలయు జ్ఞానము నొసగు విషయములను వివరించుచుందుము. 'డైరీ' అను శీర్షికక్రింద దినదినము జరుగు వృత్తాంతములలో స్త్రీలకుసంబంధించినవి చేర్చుచుందుము. మా పాఠకు లీ నూతన శీర్షికల సంభావించుతురని ఎంచుచున్నాము. 'బాలవిజ్ఞానశాఖ' అను శీర్షికక్రింద ప్రత్యేకము బాలబాలికలకు పనికివచ్చు సంగతులను సమకూర్చుచుందుము. తమ యాజమాన్యమున నిర్వహింపబడుచున్న పాఠశాలలలో 'గృహలక్ష్మి' పత్రికను ప్రవేశపెట్టి మాకు సర్వవిధముల తోడుపడుచున్న ఆంధ్రదేశమందలి స్థానికసంస్థలనిర్వాహకు లీమాప్రారంభమును అభిమానింతురని భావించుచున్నాము.

గృహలక్ష్మి పత్రికయొక్క ఆవశ్యకతను, అది ఆంధ్రస్త్రీల అభివృద్ధికై చేయుచున్న కృషిని ప్రస్తావించి ప్రశంసించుచు లేఖలువ్రాసి ఉత్సాహదీప్తిని; విరివిగ చందాదారులను సమకూర్చి ఆర్థికపుష్టిని; మనోహరములగు వ్యాసములనువ్రాసి సారస్వతపుష్టిని కల్గించి మాయుద్యమమునకు ఇంతవఱకు చేదోడు వాదోడు అయిన ఉదారులగు ఆంధ్రసోదరసోదరీమణుల నీ సమయమున కృతజ్ఞతాపూర్వకముగ స్మరించుచు ఇక ముందుగూడ 'గృహలక్ష్మి'ని వారు తమ ఆదరణాభిమానములకు తావలమగునట్లు చేసి పత్రికనికను సర్వాంగసుందరముగ వెలువరించుటకు వీలుకల్గింతురుగాక యని వినీతభావముతో వేడుకొనుచున్నాము.

పెద్దలఆశీర్వాదమున గృహలక్ష్మి ప్రారంభించిన గడియ ముంచిదియైనది. తెలుగు పత్రికలకు సాధారణముగ సంభవించు బాలారిష్టములేవియు గృహలక్ష్మిని తాకలేదు. అది నానాటికి విస్తరించి 'ఇంతింతై వటుడింతయై మఱియుఁదానింతై' అను వాక్యమునకు తార్కాణమై నవనవోన్మేషముగు దివ్యకళతో తేజఃస్థునట్లు ఈశ్వరశక్తి అనుగ్రహించినది. ఈ అనుగ్రహవిశేషమున గలిగిన ఆనందము మా హృదయమునందు పారవశ్యముపొంతబోవని కార్యశ్రద్ధను పూరించునట్లును, చిరసంకల్పితములయ్యు కారణాంతరములచే కార్యరూపమునకు రాక తక్కిన మాతలపులు పచేళిమములగునట్లు చేయగను అమోఘవాక్కులగు పెద్ద లాశీర్వదింతురుగాక !

So many worlds, So much to do
So little done, Such things to be.

—Tennyson.

అ బ ల ల యె డ అ న్నా య ము లు

శ్రీమతి గుమ్మడిదల దుర్గాబాయిమ్మ గారు

ఏజాతి పురుషులను సేవించుటలో తన్ను తాను బలిదాన మొనర్చుకొనుచున్నదో, ఏజాతి వారిసుఖదుఃఖముల కొరకు తన సర్వస్వ మర్పింప సంసిద్ధులుగుచున్నదో అట్టి స్త్రీజాతిని వారు కేవలము ఆటవస్తువువలె యెంచుటయేగాక వారిని యిష్టమువచ్చినట్టి కష్టపరంపరలకులోను గావింపుచున్నారు. ఈ స్త్రీజాతికూడ భగవంతుని సృష్టియే యనుమాట వారు మరచుచున్నారు గాబోలు! వారి శరీరముగూడ రక్తమాంసములతో నిర్మింపబడినదనియు, వారికిని హృదయము, ఆత్మ, మంచినెడల నాలోచించుకొనుశక్తి, సుఖదుఃఖములననుభవించు ఓర్పుకలదనుభావమే వారికి బొడకట్టదు కాబోలు! ఏజాతి తమ్ము హృదయపూర్వకముగ ప్రేమించి, తానుదారుణయాతనల ననుభవించుచు తమకు సుఖము చేకూర్చు ప్రయత్న మొనర్చుచున్నదో అట్టి జాతికి అన్యాయము లొనర్చుట న్న్యాయముకాదను సంగతిని వారు మరచిరి. అనేకవిషయములలో పురుషుడు స్త్రీని విసర్జించుట మనము నిత్యమును చూచుచునేయున్నాము. పురుషుడు స్త్రీవలన అనేకములగు పనులగావించుకొనుచున్నాడు. దాసీవృత్తికి పాల్పడచేయుచున్నాడు. ఇంతయేలే? నీచాతినీచమగుపనులకుగూడ ప్రేరేపించుచున్నాడు. ఎన్నడైనను స్త్రీ పురుషుని భావములకు విరుద్ధముగ మాటలాడెనన్న ఆమెకు ప్రాయశ్చిత్తము యింటినుండి వెడలగొట్టుటయే. దీనికి కారణము పురుషుడు యింటియజమానిఅగుటయే. దోషమే వరిదైనను భర్తయిష్టమగునంతవర కే భార్య కింటనిలువనీడ కొంచె మనిష్టతకలెనన్న భార్య యింట నిలువజాలదు. ఈవిషయములో ఎవరికిని యేమి చెప్పుటకును అధికార ముండబోదు. పురుషుడు ప్రభువు, దేవత, రక్షకుడు, తన ఇచ్చవచ్చినమచ్చున చేయగల సమర్థుడు. అగ్నిని సాక్షిగ నొనర్చుకొని, పవిత్రమగు వైదికమంత్రపఠన మొనర్చి స్త్రీని సహధర్మిణిగ నొనర్చుకొంటు కేవలము నాటకాభినయమాత్రమునకేనా? లేక, వివాహము లీలామాత్రమగు బొమ్మలపెండ్లియా? భార్యాపరిత్యాగమనగా కేవలజీర్ణవస్త్ర పరిత్యాగమా? స్త్రీజాతి పరాధీనమైయుండుటయేగదా వీనికంతకును కారణము. స్త్రీ అస్వతంత్ర, అబల. పురుషుడే స్వతంత్రుడు, బలవంతుడు.

పురుషుని అత్యాచారములు, అన్యాయములేకాదు తుదకు చెప్పదెబ్బలుకూడ స్త్రీ సవ్యముఖమున ననుభవించ వలసివచ్చుచున్నది. ముఖమున లేశమాత్రము విచారముగాని, దుఃఖముగాని కాన్పించుట కధికారముగూడ ఆమెకులేదు. భర్త దైవమనుటయే ఇందుకు కారణము. క్రూరుడు దుర్మార్గుడునగు భర్తచే పలు బాములపడుచున్న ఒకసోదరి యొకా నొకపుడు యిట్లనిజెప్పెను. “సోదరి! నాకొరకు నాకెట్టిచింతయు లేదు. కాని పిల్లలముఖము చూచిన తరుగనిచింత నామనమున తఱుగుచున్నది. ఇట్టి యింట అన్నపానీయముల విన ర్జించి వీధి వీధుల బిచ్చమెత్తి పట్టపోసికొంటాయే మేలనుపించుచున్నది.” ఎన్నికష్టముల ననుభవించి యుండుటచేతనోగదా ఆమెహృదయమునుండి యిట్టిదీనభాషణములు వెడలి నవి?

పురుషుడు అరువది సంవత్సరములు అతిక్రమించినవాడైనను సరే, భార్య చని పోయిన వెంటనే ఆశేవమింటనుండి కడలేకదలకమునుపే వివాహమునకు సంసిద్ధుడగు చున్నాడు. ద్వితీయకళత్రస్వీకార మొనర్చుకొంట పురుషునకు ఉచితమనికూడ పురాణ ములు ఘోషించుచున్నవి; కాని స్త్రీయన్ననో తనకు పది సంవత్సరముల బాలప్రాయ మవ్వడు వైధవ్యదుఃఖము కల్గినను పునర్వివాహ మొనర్చుకొనుటకు వీలులేదు. పురు షుడు పురుషుడగుటయు స్త్రీ స్త్రీ యాటయు ఇట్టి అన్యాయమునకు కారణము.

ఇంత నిరసనభావము కనిపించుచున్నను, యింత అవమానము జరుగుచున్నను యిట్టి దుర్మితలు నడచుచున్నను స్త్రీజాతి యింకను మానవమవలంబించి యున్నదే? హిందూ స్త్రీలు అశిక్షితలాటయేకాదు దీనికి ముఖ్యకారణము. శిక్షితలగు బాలికలు నేటికాల మున వివాహమునకేల అనిష్టలగుచున్నారు? కఠినమగు బాధలచే కృశించి, తుదకు బల వంతముగ ప్రాణత్యాగముజేసి తమహృదయజ్వాలను శాంతమొనర్చుకొనుచున్నారే? ఇట్టి కఠోరకర్మ పురుషుని అత్యాచారము వల్లనేగదా? పురుషు డిట్టిపనికి జబాబుదారీ గాదా?

భారతస్త్రీజాతి మేలుకొన్నగాని భారతదేశోద్ధరణ కాజాలదని అనేకులు సభలలో బల్లలగ్రుద్ది గంభీరోపన్యాసముల నిచ్చుచున్నారు. భారతస్త్రీజనాభివృద్ధికి భర్త, సోద రుడు అడ్డుపడుచుండ ఆమె మేల్కొనుట ఎట్లు? స్త్రీలెన్నడైన గుమ్మముదాటి ఈవలికి వచ్చిరన్న పురుషులు వారిని ఆశ్చర్యముగ చూచెదరు. వింతజీవులవలె వారికి తోచును గాబోలు! ఉదారపురుషులు కొందఱు స్త్రీ లివతలకు వచ్చుట కడ్డగింపరు; కాని వారి వెంట దాదులనైనను, సేవకులనైనను పంపెదరు. స్త్రీలను తమవెంటగొనివెళ్లుట వారిధర్మ శాస్త్రములలో నిషేధము. వారిశాస్త్రములు రెండుధర్మములను బోధించు చున్నవి. స్త్రీలను సమృద్ధు మనుట మొదటిది; వారిని శక్తిహీనలని తలచు మనుట రెండవది.

కొందరు పురుషులు తమ భార్యలను వెంటదీసికొని యేబీచ్ బడ్డునకో మైర్ వెడలుట కూడ నేటికాలములో మనము చూచుచున్నాము. సిగరెట్ ను కూడ భార్య

నోటిలో పెట్టెదరు. వేషములందన్నిట పాశ్చాత్యదేశజల అనుసరణయే; కాని యొక పాశ్చాత్యయువతి తమ స్త్రీలను సందర్శించినచో విద్యాగంధము లేని వీరు ఏమి చేయ గలరో మాత్రము వారుహంపరు. పాశ్చాత్యులవలె ఉల్లాసముగ నుండవలయునను కోర్కెను కాని వారివలె స్త్రీజనాభ్యుదయము కావితమనుచిత ఈషణ్మాత్రమైనను మనవారికి లేదు. అనేకులగు పురుషులు స్త్రీశిక్షావిషయమునందు కొల్లలుగ వ్యాసముల వ్రాసెదరు. ఉపన్యాసముల గావించెదరు. కాని అందు సారమేమియునుండదు. వారు చెప్పిన దొకటి చేయున దొకటి. వారి వారివాక్కునకును, ఆచరణమునకును భూమ్యా కాశములకుండు అంతరమువంటి అంతరముకలదు. అనేకములగు వ్యాయామములు ఫుట్ బాల్, టెన్నిస్, మొదలగు ఆరోగ్యము నభివృద్ధిపరచు ఆటలనాడుచున్నను బాలుర ఆరోగ్యము బాగుగనుండుటలేదు. కారణమేమి? స్త్రీల ఆరోగ్యము బాగుండదు. వారివారి ఆరోగ్యమును పెంపొందించు కొనుటకు మార్గములులేవు. తల్లు లనారోగ్య వతులుగనున్నపుడు వారి సంతానము మాత్రమెట్లు బలవంతులయ్యెదరు? భూమి యెట్లుం దునో దానిసారము అట్లేయుండును. ఇందుదోషమెవరిది? ఎన్నడును గుమ్మముకదలి ఈవలకురాకుండ స్త్రీలను యింటియందే నిర్బంధించియుంచు పురుషులది కాదా?

క రుణ జూ డు ము మ మ్ము ల కంసవైరి!

శ్రీమతి యనమండ్ర భీమా యమ్మ గారు

మురళిచేతను ధరియించి మువముగొలుపు	భక్తిచేకొని కాచిన భవ్యకృష్ణ!
గాన మొనరింప గోవుల గాచుకొనుచు	కరుణజూడుము మమ్ముల కంసవైరి!
చిన్నదా పొన్నపైనున్న వెన్నదొంగ	పంతుమొనరించి బలిమిని పట్టితెచ్చి
కరుణజూడుము మమ్ములకంసవైరి!	సభలో దుష్టుడు భంగంబునలుపు నెడల
గాలిసోకిన మాత్రాన గాసిజెంద	కృష్ణ! యనివేడ గావవే కృష్ణనీవు
భయములేకను లేటమున బాల్యమందు	కరుణజూడుము మమ్ముల కంసవైరి!
ఫణిని మర్దించి విడిచితి భళిర కృష్ణ!	రెండుచక్రంబులును బొజ్జమెందుగాగ
కరుణజూడుము మమ్ముల కంసవైరి!	భాసురాకారుడౌ శకటాసురుండు
తెలిమికాడైన నీదుకుచేలునొద్ద	వచ్చినను వానిజంపవే? పద్మనాభ!
వృథుకతండులముల ప్రధితమైన	కరుణజూడుము మమ్ముల కంసవైరి.

శ్రీమతి సుభద్రమ్మ

కొత్తవల్లి లక్ష్మయ్య గారు

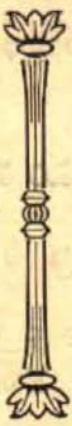
శ్రీమతి సుభద్రమ్మగారు ఆంధ్రనాటకశోధారక్షణ సంఘమున గోవిందరావు గారి పంచమపుత్రిక. ఈమె బెజవాడ నగరమున 27-8-1911 తేదీన జనించెను. ఈమె కంటే పెద్దలగు తమ నలుగురిపుత్రికలకువలెనే ఐదువంట్లు నిండుట తోడనే గోవిందరావు

రామపాత్ర

(సంపూర్ణ రామాయణ నాటకము)

గారు ఈమెకును అక్షరాభ్యాసము గావించి భీమవరములో రాయప్రోలు సోమనాథశాస్త్రి గారివద్ద రెండుసంవత్సరములు విద్యచెప్పించెను. అనంతరములలో ఈమె అమరము, ఆంధ్రనామసంగ్రహము మొదలగునవి బాగుగ నేర్చి మంచి అర్థజ్ఞానమును సంపాదించెను.

సత్యవంతునివేషము

(సావిత్రి నాటకము)

మన్మథుని పాత్ర

(కుమారవిజయనాటకము)

విష్ణువు, నారదుడు, కృష్ణుడు, మన్మథుడు మొదలగు పురుషపాత్రములను ధరించి, అభినయించి ఈమె షేరుప్రతిష్ఠల నార్జించినది. ఈమెకు స్త్రీవేషములు వేయుటకంటె పురుషవేషములను ధరించి అభినయించుటయందు అభిలాషోన్నతిగలదు. శ్రీమతి సుభద్రమ్మగారు నాలుగు వివిధనాటకములయందు అభినయించిన పురుషపాత్రలచిత్రములు ఇచ్చోప్రచురించి యున్నాము. ఈమె కంతము మిగుల శ్రావ్యమైనది. పాత్రధారణము, అభినయము ప్రశస్తముగ నొప్పును. ఈమెకు 1927 లో నొక పుత్రుడును, 1929 లో మఱియొక పుత్రుడును కలిగిరి. ఈమె గృహకార్యనిర్వహణమున ఇసుమంత యైన అశ్రద్ధచూపక అందు పూర్ణతృప్తిసందుచుండుటకు తోడు తండ్రిగారిచే నిర్వహింపబడుచున్న సురభినాట్యమండలికి తననాట్యకళాకాశల్యముచే ఎనలేనికీర్తిని సంపాదించుచున్నది.

కారణాంతరములచే శ్రీమతి సుభద్రమ్మగారు అప్పటికి ఆచదువు మానివేయవలసివచ్చెను. అనంతర మామె శ్రీమాన్ కోమాండూరి వీరరాఘవాచార్యుల వారియొద్ద సంగీతవిద్య నభ్యసింపసాగెను. ఈమె 1918 లో అనగా తనకు ఏడేడ్లప్రాయమున ప్రహ్లాదుడు, కృష్ణుడు, కుశుడు, లఘుశుమున్నగు వేషములు వేయుటకు ప్రారంభించి అచిరకాలముననే రంగాభినయమున స్తుతింపదగిన అభినివేశము సంపాదించెను. నాటకకళాభిజ్ఞులచే మంచి మన్ననల నొందెను. ఈమెకు పదునైదేండ్లు నిండిన వెనుక అనగా 1926 లో (మార్చి నెల) శ్రీ ఆర్. వెంకోజీరావుగారికిచ్చి గోవిందరావుగారు తమ స్వగ్రామమగు పోలసానిపల్లెలో పెండ్లిగావించిరి. వివాహమై సంసారము చేయుచున్నను ఈ విదుషి తన అభిమానవిద్యయగు పాత్రాభినయమున వ్యాసంగము మానలేదు. సత్యవంతుడు

విష్ణువు పాత్ర

(దశావతారనాటకము)

చిత్రప్రశ్న

శ్రీమతి పాణికా రమణమ్మ గారు

౧

1. హిందూ దేశములోని ప్రసిద్ధతైన ఒకనది.
2. కృష్ణునికి ప్రియమైన నాదమునిచ్చు వస్తువు.
3. చంద్రకాంతిని సహింపని పుష్పరాజము.

వీనికి ఒక్కొక్కదానికి మూడేసి అక్షరములు గల నామము ఒకదానికింద మఱిఒకటి వ్రాసినచో అడ్డముగా చదివినను, క్రిందికి చదివినను సమాచారములుగ నుండవలయును. అవియేవి ?

పాణికా రమణమ్మ గారు

ఇట్లు ఇట్టివానియందు రుచిగల 'గృహలక్ష్మి' పాతకురాండు ఈ ప్రశ్నకు జవాబు అలోచించి మాకు కృతజ్ఞములను మార్చి 10-వ తేదీలోపున తెలుపుదురు గాక !

శ్రీమతి వి. సరస్వతి గారికి

శ్రీమతి ఇల్లిందల సరస్వతి సీతారామ్ గారు

అమ్మా ! మీరు వ్రాసిన "సుశీల-పాతప్రతము" అనువ్యాసము చూచితిని. శ్రీస్వామిరామ తీర్థగారు వ్రాసిన వ్యాసమును ముద్దా విశ్వనాథముగారు అనువాదించిరేగాని, ఆవ్యాసమునకు వారు కర్తలుకారు. ఈవిషయమును ఉచితజ్ఞులగు గృహలక్ష్మి సంపాదకులు మీ జ్ఞప్తి కెలయించియే యున్నారు. ముద్దా విశ్వనాథముగారిని వ్యక్తిపరముగా మీరు విమర్శించుట సమంజసముగాలేదు. రాజునకు ప్రజలయెడల వాత్సల్యవర్ధిళము. వానిని ఏ విధముననయినను సంతోషపరుచుటయే అతని యాశయము. అదియే తనకర్తవ్యమని రాజు తలచెను. అట్లుచేయుట దుష్కార్యమని రాజు అనుకొనలేదు. ఇక సుశీలయన్ననో సుఖదుఃఖములను, స్వీయపరకీయములను సమముగా జూడగల స్త్రీరత్నము.

శ్లో. సుఖదుఃఖే సమేకృత్వా లాభాలాభౌ జయాజయౌ.....

శ్లో. దుఃఖేవ్యవస్థిగ్ను మవాప్సుభేషు విగతస్పృహః వీరరాగభయకోధః స్థిత ధీర్మునిరుచ్యతే.

మానవుని అత్యుత్తమమైన ఆదర్శము ఇదియేనని శ్రీభగవద్గీత ఘంటాపథముగా జాటుచున్నది. శ్రీస్వామిరామతీర్థగారు ఈఆదర్శమునే తమవ్యాసమునందు ప్రతిష్ఠింపదలచిరి. ఇతరవిషయముల నిందు చర్చించుట వారియుద్దేశముకాదు. ఇట్లు వ్రాసినందులకు సన్నుతమింది మీయభిప్రాయము తెలిపెదరుగాక !

శారదలేఖలు

సౌభాగ్యవతియగు కల్పలతకు:—

నెచ్చెలీ! ఏమిపెండ్లిండ్లు! ఏమి ఊరేగింపులు! ఏమి కోలాహలము! అన్నివస్తువులకు ధరలు లేచిపోయినవి. గుడ్డల దుకాణములలో సరుకు ఖూడాఅయినది. మార్కెటులో కూరలు శూన్యము. మాసివగుడ్డలతో మాగిపోతున్నామని మొత్తుకొనుచున్నా చాకలివాండ్రు లగ్గసరి అని గుడ్డలుతుకుట మానుకొని పల్లకీమోతలతో పరువులేత్తుచున్నారు. ఇక భజంత్రీల గడబిడ సరేసరి. చంకనుండెడి పొదులు వంకెనువేసి తాళములతో మునిగితేలుచున్నారు. వంటలవారి, పురోహితబ్రాహ్మణులవారి ఆర్జన, అడావిడి చెప్పనక్కరలేదు. కానిమ్ము ఎన్నాళ్లీరొద. దీనితర్వాత వీరందఱికి సుఖసుప్తియే గదా! మేళతాళము లింకా కొంతకాలము జీవించియున్నను పల్లకీలకు మాత్రము పూర్తిగా సెలవే. ఇక పెండ్లిండ్లకు వెల్లివచ్చెడి పేరంటాండ్రకు బొత్తిగా తీరుబడిలేదు. ఇల్లుమఱచి పోయినారంటే సందేహములేదు. పెండ్లి, జోడుపెండ్లిండ్లు, పెండ్లిపై పెండ్లి, పెండ్లిలోపెండ్లి. కార్తికమార్గశిరమాసములలో రైలువారికి రాబడి ముక్కాలుమువ్వీసము ఈ పెండ్లివారి నుండియే మదరాసుదక్షిణమహారాష్ట్రలైవ్ కంపెనీవారు క్రిష్ణమసుదివములలో కన్నయీ లగ్గసరిలో ఈ పెండ్లిప్రయాణికులకు తక్కువచార్జీలు యేర్పాటుచేసిన ప్రజలకు చాల ఉపకారముచేసినది కీర్తింపబడెడి వారే; కాని వారావుణ్యమునకు పాలుపడలేదు.

అయితే యీ పెండ్లిండ్ల ప్రళయములో నాకు తగిలిన పేరంట మొకపెండ్లిదే కాని యీ పెండ్లిండ్లసందడివలన నేను పొందినంత శ్రమ, నిద్రనష్టము మఱియొకరు పొందియుండరు. ఏమందురా? గొప్పరాజవీధిలో మాయిల్లు. మఱియు రాజబాటనానుకొనియే మాయింటి గోడ. చలికి వెఱచి, చూచుటకు విసిరి ఇంటిలో దట్టమైన దుప్పటి మునుగుజ్జుకొని పడుకొనినను ఆ యెడతెగని యూరేగింపుల మంగళతూర్యరవములు చెవులలో దూరకుండ నేమి చేయుగలను? కాన పెండ్లిండ్లు విరివిగా జరిగిన మార్గశీర్షమాసమంతయు సుఖదమైన సుప్తి నెఱుగను. క్రిందటి వారములో ఒకనాటిరాత్రి ఓపికపట్టుకొని వచ్చిన యూరేగింపు నెల్ల చూడవలెనని సంకల్పించుకొంటిని. నా పంతుము చెల్లలేదు. అఱిగంటలో అయిదు పూరేగింపులు వచ్చెను. ఒక ఊరేగింపుచూచి లోనికి

వచ్చి మంచముపై మేనువాల్చితినో లేదో మరల నింకొక పెండ్లివారి యూరేగింపులోని పెద్దబూరగల బూరటింపు చెవులు చిల్లులు పడజేసెడిది. మరల దానిని చూచివచ్చునప్పటి కింకొకదాని బంభం, బూ, బూ, అను ధ్వనులు వినవచ్చెడివి. ఎంతచూడగల వేడుకలై నను ఒకటి రెండయిన ముచ్చటగాని రే యెల్ల నదియే రొదయైన విసుగే కాకుండ ఆన హ్యముగూడ గలుగుట ఆశ్చర్యమా! ఇక చూడజాలనని పంతము విడిచి పడుకొంటిని. కాని విరామ మెఱుగని మేళతాళములవలన నిద్రకుమాత్ర మవకాశము లేకపోయినది. ఆఒక్కనాడేగాదు, మార్గశీర్ష మంతయు నిట్టి జాగారముల తోడనే గడచినది. అమావాస్య వచ్చినది. “నేడమావాస్య. రాబోవునది శూన్యమాసము. ఇక మేళతాళముల గొడవ యుండదు; ఈ నాడైన సుఖముగా నిద్రింత”మని పడుకొంటిని; కాని ఆ రాత్రి కూడా నాగాలేదు. ఒక పూరేగింపురానే వచ్చినది. ఆ పిల్ల మూడేండ్లు నిండియునిండని పసికూన, కట్టుకొనిన క్రొత్తపరికిణి యెత్తియెత్తి దులుపుకొనుచు, తొడుగుకొనిన పట్టుచొక్కాను పట్టిపట్టి చూచుకొనుచు బొమ్మల పెండ్లిండ్లలోని బొమ్మవలె కూర్చున్నది. పెండ్లికొడుకో పడేండ్లవాడు. నిద్రచే తూగుచున్నాడు. మతిమాలిన తలదండ్రులు తమపై వైచిన సంసారభారము నా బాలదంపతులెఱుగరుగా? బహుశః యీ వైవాహికోత్సవము గూడ వారికి జ్ఞాపకముండదు. కాని యీ తంతువలన కలుగబోయెడి కష్టనష్టములకు మాత్రము వారు బాధ్యులు. అకటా! ఎట్టి ఘోరతరాన్యాయము. తలచిన మనస్సు క్షోభ జెందుచున్నది. దానితరువాత మఱినాలుగుదినముల కొకయూరేగింపు వచ్చుచున్నది. ఆ వధూవరులిరువురు సరిగా యెనిమిదేండ్లవారు. పిల్లవాడు నల్ల మొఖములేలాగు కోటు వేసికొని యున్నాడు. పిల్లకొక పెద్దచీర చుట్టబెట్టి పొదలకమ్మవలె కూర్చుండ బెట్టినారు. ఆ బాలిక యీ చీరలోబడి చిక్కములో పిట్టవలె కొట్టుకొనుచున్నది. రానున్న శాసనమువలని భయముచే సనాతనధర్మపరులలో కొంతసంస్కారము కలిగినది. ఏమన తిథిదోషములు, వారపు పట్టింపులు, శూన్యము, మాధ్యమాదిగాగల నిషేధములు యీయేటి పెండ్లిండ్లలో కానరావు. ఆపద్ధర్మముగా యీసంస్కారమునకు శాస్త్ర మొప్పినదట. పాపము మన శాస్త్రములు చాలమంచివి. ఎవరి కేనీలుగావలెననినను దాని కనుగుణ్యమగు సుదాహరణశ్లోకమును జూపి పూర్వాచారపరాయణుల రక్షించును. ఆ కల్పవృక్షము ప్రాపున వారుచేయని సాహసములేదు. పసిబాలలకు పరిణయములు చేసిరి. కనుగందులను కూర్చుండబెట్టి గర్భాదానమంత్రములను వల్లవేయించిరి. పానుపు వేయించిరి. మిఠునవిడియము లిప్పించిరి. బొమ్మ పప్పగింపజేసిరి. ఇట్టివివాహము లొకటియా? రెండా? మాసములలో నుత్తమమైన యీ శుక్ల సంవత్సరమార్గశీరమాస

మంతయు నిట్టి శిశువివాహములతో కళంకితమై పోయినది. మన మంగళాద్రి నృసింహుడేమి; తిరుపతి వేంకటేశ్వరుడేమి; సింహాద్రియప్పన్నయేమి యీమాసములో తమ సన్నిధానమున నెన్ని శిశుకల్యాణములు జరిపించిరో లెక్కలేదు. రాళ్లుదేవుళ్లయిన రాసులు మింగవాయని వేమనయోగీంద్రుడు సందేహించినట్టుగనే యీ శిశువివాహములలో దేవుళ్లు రాళ్లయినారు. లేకున్న ఆయాస్వామివారల సన్నిధానమున తల్లిదండ్రు లిట్టి యక్రమ వివాహములు జరుప గలిగియుందురా?

కల్పలతా! నాకీ పెండ్లిండ్ల గడబిడచూచిన మనవారిమాధ్యమునకు మహా శ్చర్యమగుచున్నది. చేజిక్కి పసిబిడ్డలకు వివాహములు చేసినంత మాత్రమున శారదాచట్టమునుండి వీరెట్లురక్షింపబడిరి? ఇక సృష్టి ఆగిపోవునా? అడుపిల్లలు వుట్టరా? పెండ్లిండ్లుకావా? అయ్యో? ఎంత చేదస్తులు. 'మనమీపిల్లలకు వివాహము చేసినమాత్రమున నేమైనది? ఎట్లుకావలసినదట్లగు' నని వీరేల స్థిమితహృదయులు కాగూడదు? పాపము! తమ తమ ఆతురతకొలది పసిబిడ్డలగొంతులు కోయుచున్నారగదా! కల్పలతా! ఏస్త్రీల యభ్యుదయముకొఱకై యీ శారదాచట్టము సృష్టింపబడినదో ఆస్త్రీల నీరెండుమూడుమాసములలో జరిగిన యక్రమపువివాహముల క్లేశ మర్థశకాబ్దము పీడించును. ఇప్పుడవిమర్శకముగా పెండ్లి చేయబడిన యీ బాలదంపతులు పెద్దవారైన వెనుక అప్పుడు జరుగుచున్న ప్రాధవివాహముల గని కుతూహలమతులై తమ దాంపత్యములను చిందఱవందఱ చేసికొనినచో నప్పు డీవరమశ్రోత్రియులగు తల్లిదండ్రులేమి చేయుదురో? నేను నవనాగరికులు సైతము 'కూడునా, కూడదా' యని శంకింపుచున్న 'జైవోర్పుచట్టము'ను ఆనా డీశ్రోత్రియసంఘమువారే అడుబిడ్డల ఘోషచూడలేక ఆహ్వానింపవలసి వచ్చునేమో గదా? దేశకాలపాత్రములను గుర్తింపక తొందర పడుట యెందును లాభకారిగాదు. నేను శిశువివాహములకు సహాయభూతులై శారదాచట్టమునకు వ్యతిరేకప్రచారముగావించుచున్న శ్రోత్రియంమన్యు లీవిషయమును గమనింపకుండుట విచారకరమే గాదు ముందున కపాయకరముగూడ నగును సుమా.

కాని విశ్వరక్షకుడైన పరమేశ్వరుని ఈశిశువధూవరులకెట్టి బాలారిప్తములు కలుగకుండ రక్షింపుమని ప్రార్థించుటకంటె మనమిక నిప్పుడేమిచేయగలము?

కల్పలతా! నేను జనవరిమాసమున వ్రాసిన లేఖలో నుదాహరించిన గీతా శ్లోకము తారుమారుగా నున్నది. అది యిట్లుండవలెను.

“యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠస్తత దేవేతరో జనః
సయత్ప్రమాణంకురుతే లోకస్తదనువర్తతే.”

భావపురి }
౫-౨-౩౦ }

మిత్రురాలు
శారద.

సాశ్రుస్మృతి

శ్రీమతి వెలువోలు వసంతాదేవిగారు

అలముకొనన్ దిశావలయమందుఁ దమోభయకాళరాత్రి, చం
చలలఘుతారహారములు సైతము రీణములై నశించె; వి
చ్చలవిడిగాఁ బ్రవాతములు చండవిహారము నల్పుచుండె; నా
కలవియె మార్గముంగనఁగ? హా! పిత! నన్నిటు లొంటిడించితే.

ప్రతిసాయంసమయమునన్ గృహబహిర్భాగమునందున్ లతా
తలిక్రిందన్ నిలుచుండి హాసవిలసత్ వాత్సల్యనివ్వందహా
ప్రతివాక్యంబున “నీవివాహ మొనరింపంగా విచారమ్ము; త
ల్లి! తదన్యమ్మిత నేమి” యందువది చెల్లింపంగరావేలకో?

కానకకన్నకూతురపు కల్గినబిడ్డలయందు శేషవై
‘నేనిక నెట్లు నీహృదయ నిర్మలవాంఛలు తీర్తు’ నందుఁ గే
లూనుచు బుజ్జగించెద వహా! పిత! నీవిపుడేల కోపివై
నీనగు మోముచూప వవనిన్ సనువంటి హతాశకల్లునే?

సుకమో దుఃఖమొ తీరిపోయినది యీశూన్యావనిన్ నాకు; నే
మిక విద్యాపఠనోత్సుకత్వము, వివాహేచ్ఛాప్రసంగంబు ల
వ్విత నెట్లో చను లాంఛనంబులయి యంతే! ఏల! యీదేహమే
యికభారంబయిపోయె భూమికిని; దండ్రీ! నీవు లేకున్నీచేన్.

పంతతావ్యాజవాత్సల్యసాంద్రసీమ,
ఘనఘనాఘన శ్యామలాఖండకాంతి,
నీదువదనమ్ము హాసవినిర్మలంబు
మఱితునే? తండ్రీ! జన్మ జన్మములకేని.

క మ ల పెండ్లి

జన్మి శ్రీ శు గి రి రా వు గారు బి. ఎ, యల్. టి.

౧

“అమ్మ! బావ వచ్చేడు!” అంటూ రామారావు వీధులోంచి పరుగెత్తుకు లోపలికి వచ్చేడు. అప్పుడే బావిదగ్గర బట్టలుతుకుకొని దొడ్డిపసారాగోడకు మడిబట్ట లారగడుతూ వున్న సోమిదేవమ్మ గబగబ వీధిచావిడిలోకివచ్చి, యెదురుగా కనబడే తన వకవేలువిడిచిన పేనెల్లుడిని చూసి “ఎప్పుడూ రావడం? ఎక్కడనుంచి?” అంటూ పుచ్చుచేసింది. ఇంతట్లోకి పశువులపాకదొడ్డిలో గొప్పెళ్లుపెట్టి పూజచేసుకుంటూ వున్న కమలదగ్గరకెళ్లి - రామారావు కొంటెపిల్లాడు కనక - ఆమెతో “కమలా! బావవచ్చేడు” అని రవంతముక్కా పూజేశాడు. అప్పటికి కమల - ఎనిమిదేళ్ల బాలిక - ఏమిచేస్తాందంటే గొప్పిళ్ల మీద పసుపూ తంపూ పువ్వులూపెట్టి

సు బ్బీ గొ బ్బీ మ్మా! సు బ్బీ ణ్ణి య్యా వే!

చే మం తి పు వ్వం టీ చె ల్లె ల్ని య్యా వే!

తా మ ర పు వ్వం టీ త మ్ము ణ్ణి య్యా వే!

మ ల్లే పు వ్వం టీ మొ గు ణ్ణి య్యా వే!

అంటూ పాటలు పాడుకొంటూంది. “బావ” అన్నమాట వివశాసే ఆమె ఆపాటలకి స్పంది చెప్పింది. ఎక్కడలేని లజ్జా, మొహాన్ని ఉట్టిపడగా, తన నాలుగేళ్ల తమ్ముడూ ముందుకు తొయ్యగా, ఎల్లాగయితేనేం వీధిపావిట్లోకి వచ్చిచేరింది కమల. చూసింది నరసింహాన్ని.

౨

విశ్వనాథ కాశ్మీగారికి అయినవల్లెలో అరవైయేకరాల మాగాణి వుంది. ఏదో అన్నవస్త్రానికి లోపంలేకుండా పాడీపంటా, అయిదారు పాడిఆవులూ, రెండుమాడు గేదెగొడ్డూ, వక పెద్దభాస్యపుగాడి వున్నాయి. దీనికి తోడు గ్రామంలో ‘కాస్తుర్లు’ గారంటే అందరూ చెవి కొనుకుంటారు. వారిమాటంటే నిష్కలానైనా వురుకుతారు, నీళ్లల్లో దిగమంటే దిగుతారు. అంటే అంత పలుకుబడి వుందన్నమాట ‘కాస్తుర్లు’ గారికి. ఆయన తేదాధ్యయనపరులున్నా నిష్ఠానియమమూ పూర్తిగా వుందనీ ఆయన భార్య పేరే చెబుతోంది. ఇంక పురాతనఆచారాలకీ వ్యవహారాలకీ లోపమిటి?

మొన్న అట్టోబరు వకటో తారీఖునుంచీ ‘కాస్తుర్లు’ గారికి మనస్సులో అందోళన పోవ్చుయింది. ఫాల్గుణమాసందాటిలే పద్మానుగోపీడు వచ్చేదాకా పిల్లకి పెళ్లిచెయ్యడానికి ఏలులేదు. వడసారం పిల్లకి

యిప్పుడు ఎనిమిదో ఏడు. ఇంతవరకూ సనాతనధర్మప్రకారం “అష్టవర్షా భవేద్దారి-నవవర్షా చ రోహిణిం” అన్నట్లు ఎనిమిదేళ్లూ నిండితర్వాత పెళ్లి చేయవచ్చునుగాడా అని పూరుకున్నాడు. గాని ఇంతేళ్లకో తన పుట్టేమి మునిగిపోయిందో అన్నట్లు మరవిలాసకారదాగారు అతిత్వరతంగా తన “బాల్యవివాహనిషేధక బిల్లు”ను కానసభలో ప్రవేశపెట్టి కానసం చేయించేరు. ఇటువంటి పూర్వచారపరాయణులందరి మీదా కత్తిగట్టి నట్టుంది కారదాగారు.

విశ్వనాథకాశ్మీగారు పదిరోజులనుంచీ మరీ యేమీ తోచక తిరుగుతున్నారు. కమలకు తగిన వరుడు ఎక్కడా దొరకడంలేదు. ఆసలే వైదిక పట్టుబడు. అందులో ‘శాస్త్రు’గారికి సోమిదేవమ్మగారికి ఏక పుత్రక కమల. తమ తోడో ఇంత తినడానికి వున్నది కదా! ఏ లీడ వైదిక బ్రాహ్మడికో కట్టబెట్టగూడదా అంటారేమో! అల్లాకాదు. ఇకముందు కారదాగారి హయాములో అయ్యే వివాహాలన్నీ స్వయంగా వరుడు కన్యాస్వేషణమూ, కన్య వరాస్వేషణమూ-ఇత్యాది మూత్రాలతో కూడుకొని కన్యలూ వరులూ-కాబోయే వధూవరులై-ఏ కాలేజీగ్రాండ్సులోనో, ఏ తియ్యూమిడిగున్నలనీడల్లోనో తమతమ మనోగతాభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చుకునిమరీ చెలుతోంటారు పురోహితులకో లేక తల్లిదండ్రులకో తమకు పెళ్లి చెయ్యమని. ఆయితే యింకా వేకటో ఏప్రిలుదాకా కారదాగారి హయాము రాలేదుకదా, మన ‘శాస్త్రు’గారు కూడా పూర్వపు ఘోషే వరాస్వేషణ ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు.

ఎటువంటి వారికయినా పెరటిలోని కల్పతరువు వెతకినా కనబడదంటారు. అల్లాగ్గా మన ‘శాస్త్రు’గారి దృక్పథములో నరసింహము పడలేదు. ఎన్ని ప్రయత్నాలన్నాచేశారు ‘శాస్త్రు’గారు. కొనసీమ అంతా వెదికేరు. చివరకు మినుగెత్తి పూరుకుందామనకొన్నారు. ‘మన కమలకి కన్యాణం తోనుకొనే వరుడు వాడతట వాడే వచ్చి “మామయ్యా! మీ సిల్లని పెళ్లి చేసుకుంటానని నన్నడుగుతాడు” అని మనస్సుమాధానం చేసుకున్నాడు.

ఇంతలో నరసింహము వచ్చేడు క్రీస్తుమను సెలవులికీముందు ఆయినవల్లి.

3

ఇప్పుడు నరసింహానికి పదిపాదేళ్లు. ఇతను రాజమండ్రిలో జూనియరు ఇంటరులో చదువుకున్నాడు. బిల్లోమార్కులు బాగా వస్తోండడం చేత అతిగౌరవంగా చూస్తుంటారు ఇతణ్ణి విద్యార్థులూ, ఉపాధ్యాయులూ. అర్హుకాలేజీ విద్యార్థి సంఘమువారి మీటింగులలో బాల్యవివాహ విషయము చర్చనవచ్చింది. కొందరు కారదాగారిని కొనియాడి బాల్యవివాహాలు నిషేధించాలని వాదించేరు. కొందరు సనాతనలని ప్రశంసించి కారదాగారి బిల్లుని ఖండించేరు. అందులో నరసింహం మొదటి వారిలోనే చేరేడు.

నరసింహముది ఉప్పలగుప్తుం కాపురము. తండ్రి గతించేడు. తల్లి వక్రగిరి. కొడుకుతోకూడా పట్టు వాసపు కాపురము చేయలేక పూర్వపులు ఏర్పరచిన గ్రామనివాసమే చేస్తూ ఎట్లాగో కాయకట్టపడి జీవయాత్ర గడుపుతోంది. అల్లాచేసి తన కొడుక్కి చదువుకి చాలినంత డబ్బు సంపుతోంది. ఆయితే నరసింహం అయినా చాలా మంచిపిల్లవాడు. దుబారా ఖర్చులచేసి యెరగడు. మితవ్యయముతో కాలక్షేపము చేస్తాడు. ఏదురభ్యాసాలులేవు. తినడం, చదువుకోవడం, ఆడుకోవడం తప్ప అల్లరి చిల్లరి వేషాలువేసేవాడు కాదు. కనుకనే తండ్రి ఏమిగడించి యివ్వక పోయినా తల్లియొక్క దయవలన ఏలాగో రాజమండ్రిలో నైలో పెద్దచదువు చదువమొదలుపెట్టినాడు. కాని క్లాసులు వాటినకొద్దీ జీతములు పొచ్చయి పుస్తకములను తిండికి డబ్బుసరిపోక యిబ్బందులు పడుతున్నాడు.

నరసింహము సోమిదేవమ్మకు వకవేలివిడిచిన మేల్లుడు. అంటే నరసింహము తండ్రిన్నీ సోమిదేవమ్మ తండ్రిన్నీ అన్నదమ్ముల కొడుకులు. నరసింహము తండ్రిపోయి నాలుగేళ్లయింది. అప్పుడు చూచిందే గాని సోమిదేవమ్మ యీ మధ్య మల్లి చూస్తేను నరసింహాన్ని. అప్పుడప్పుడు వుత్తరాలవల్ల మాత్రం క్షేమం తెలుసుకుంటూండేది.

౪

ఎందుకు వచ్చాడో నరసింహం అయినవల్లి? అతని సమాధ్యాయి వకడు అయినవల్లి కావునం అనడం చేత తాను వెలవులకు యింటికి వెళుతూ నరసింహాన్ని కూడా వకనోజు తనతో గడపమన్నాడు. తన బంధువులనుకూడా చూడవచ్చుననుకొని బయల్దేరేడు నరసింహం. వీధిలోనే కనపడిన స్త్రీవాడిని పోలికపట్టి నరసింహం “అత్తయ్య ఏంచేస్తోంది?” అని అడిగేసరికి యింకలో ఆడుకొంటూన్న రామారావు లోపలికి పరుగెత్తుకువెళ్లి మాతృదేవతతో “అమ్మ! బావవచ్చాడే” అని సమాజమృదులత్వం పెడజల్లే మాటల్తో విన్నవించడం మొదలు పెట్టెనుగదా.

ఒకగంటసేపు పిచ్చాపాటీ కబురులు చెప్పకుంటూ సోమిదేవమ్మ గడిపింది. నరసింహం కొంచెం చిక్కినాడనీ, హోటలుభోజనం సరిగారేదనీ, చదువువేదనీ, ఏమేమో మాటలతో తన అభిమానాన్ని కనబరిచింది సోమిదేవమ్మ.

ఇంతట్లోనే వచ్చారు ‘శాస్త్రుడు’ గారు ఇంట్లోకి—పంచాంగం చంకని పెట్టుకొని, చెప్పలతోడు చప్పుడుచేసుకుంటూను—ఎవరికో పెల్లిముసుగ్గాలుపెట్టి, పెట్టి.

భోజనాలవేళ ప్రారంభమైంది శారదాబిల్లుపైచర్చ. అక్కడ కాలేజీలో ఎంతకనముగా వాదించేడో అంతకంటే ద్విగుణీకృతకాఠిన్యముతో వాదించేడు నరసింహము ‘శాస్త్రుడు’ గారితో. “నోరలు గని పిల్లలకు పెల్లిళ్లు చేయకూడదని” నరసింహమూ, “అయితే సనాతనధర్మం వదులుకోవడమేనా?” అని ‘శాస్త్రుడు’ గారూ—పట్టింపులుపడ్డారు. చివరకు భోజనంచెడింది. ‘శాస్త్రుడు’ గారు ప్రస్తుతపు సవీనాగరికత విద్యార్థికులగు యువకుల అనాచారవ్యవహారములూ మొదలైన వాటిమీద తమకువుండే సహజమైన ఆసమానాన్ని చూపుతూ తీవ్రముగా మాట్లాడి తమ సనాతనవాదనం అంతా ఒక్కమ్మడిని క్రుమ్మరించేరు. పైగా కోపం ఎక్కువైపోయి పులునూ అన్నం పూర్తిచేయకుండా ఉత్తరాపోశనం పట్టిశారు. శారదాగారే ఎదురుగా ఉంటే ఏంచేసేవారో!

అంతట్లో నరసింహం నీళ్లునమలడం ప్రారంభించి ఏదో అత్తగారికి కష్టంకలగకుండా వుండేటందుకు కొంచెంభుజించేడు. వెంటనే తన తల్లిమాట జ్ఞాపకమువచ్చి సాయిత్రానికి వుప్పలగుప్తం చేరుకున్నాడు.

అకారణంగా ‘శాస్త్రుడు’ గారికి నరసింహంమీద కోపంచచ్చింది. సోమిదేవమ్మనానికి కమల నిద్దామని ప్రసక్తి తెచ్చేసరికి మండిపడుతూ “శారదాబిల్లును ఆమోదించే ఆవేరివెధవకు నాపిల్ల నివ్వను” అన్నాడుశాస్త్రీ.

కాని, భార్య శాంతవచనాలచేత కొంచెం శాంతించి ‘మూఢమిథకటి ఆడువచ్చిందిగాని లేకపోలే మాఘమాసంలోనే చేసేద్రుముగా’ అంటూ జవాబిచ్చాడు. పెల్లిగాదారిలోకివచ్చి సబంధాలన్నీ ఒకటొకటిగా ఏకరువు పెట్టేడు. ఇందులో కట్నాలగొడవ వకటి. పోనీ లెక్కవ్యవహారపద్ధతిని కట్టుం యిద్దామీ న్నా బొత్తిగా ఏమాత్రపు ఆస్తిఅయినా లేక కట్నాలుమాత్రం ఒకటివాటి రెండుమాడువేలువరకూ

అడుగుతున్నారు కొందరు. ఏమిచేయగలదు కాస్త్రీ? కొడుకు ఒక్కడేగదా! మాకురూ ఒక్కత్తే. లేక లేక వృద్ధాప్యంలో కలిగిన వారీ యిద్దరుపిల్లలున్నా, వీరిపెళ్లిళ్లు సలక్షణంగా చేద్దామని వుంది మనస్సులో. యేంజేస్తాడు? విధియెట్లావున్నదో?

గ

మర్నాడు బయల్దేరేడు కాస్త్రీ సోమదేవమ్మచే ప్రేరేపింపబడి. ఉప్పలగుప్తు చేరేడు పదిగంటలయ్యేసరికి. సరసింహం అప్పడే గ్రామంలో యెవరితోనో మాటలాడానికి వెళ్లేడు. ఇంట్లో తల్లి ఒక్కత్తే వున్నది. ఆ విషయో ప్రసంగించేడు కాస్త్రీ. ఆమె అందరివలె గాక తన పుత్రుని యిష్టమన్నది. భోజనముల తేకు సరసింహం వచ్చి కాస్త్రీగారిని చూచి ఉచితమర్యాదలు చేశాడు కాస్త్రీగారికి. భోజనమయంలో యేమీ గలభా కాలేదు. ఈమారు తాంబూలం నీమిస్తూ కాస్త్రీగారు పూడేరు రవంత ముక్కాను. కనులనిచ్చి అయిదురోజులూ పెళ్లిచెయ్యడానికి వెకిలు, కంచం, పెండిచెంబు, పట్టుబట్టలు, కిన్నవాచీ, చేతిగొలుసు వగైరా లాంఛనములన్నీ జరపడానికి బియ్యే బియ్యల్ స్వాగత్యేవరకూ చదువు చెప్పించడానికి సంకల్పించుకున్నానని చెప్పేరు కాస్త్రీగారు. సరసింహానికి ఏమనడానికి తోచిందికాదు. ఇప్పుడు ఎనిమిదేండ్ల పిల్లను చేసుకోవడమా? తన పట్టుదల ప్రకారము పదానుగేళ్లు వచ్చినతర్వాత ఆపిల్లను కాని ఇంకోపిల్లనుకాని చేసుకోవడమా? ఎప్పుడో అంటే లాభంలేదు. ఇప్పుడే జరగాలి. ఇప్పుడు పెళ్లి చేసుకుంటే బియ్యే బియ్యల్ వరకూ తనకు దమ్మిడీ ఖర్చులేకుండా చదువు గడిచిపోతుంది. కాని తన పట్టుదల వ్యర్థమవుతుంది. పెళ్లి చేసుకోవడో? ఇంటుక్లాను పూర్తికావడం కష్టం. ధనసహాయం చేసేవారు లేరు. పోనీ ఉద్యోగమేదయినా సంపాదిస్తామంటే మహాకారు గుమస్తాల నిమిత్తం, ఎలిమెంటరీ స్కూలుమాస్టరుల నిమిత్తం ఆఖరుకు కొన్ని ఆఫీసులలో అక్టోడరుపనుల నిమిత్తం కూడా బియ్యేలు జొర బడుతూన్న యీ రోజుల్లో ఇంటరువాడిని చూచేదాతయేనీ? ఉద్యోగము దొరక్క పిత్రాక్షిచపు అస్త్రీలేక తన తల్లిని పోషిస్తూ, తన తీవరం గడుపుకోవడం ఎట్లు? ఇదే సమస్య చాలాగట్టిసమస్య. 'మననం' లో పడింది వ్యవహారం.

E

చాలా తీవ్రంగా ఆలోచించేడు సరసింహం. పుష్పలగుప్తు దేవాలయంలోకెళ్లి స్వామిసన్నిధిని నాలుగు గంటల్లాకా సాగిలబడివున్నాడు ఆలోచిస్తోను. ఎవరెవరు ఏలాగున చెప్పారో అన్నీ ఆలోచించు కొని చివరకు నాలుగు గంటలకి లేచేడు. కాస్త్రీగారిపిల్లను చేసుకోవడానికి యేర్పరచుకున్నాడు.

ఉన్నతవిద్యాభిలాషయే సరసింహంపట్టుదలను జయించింది. కాస్త్రీగారికి సహజబుద్ధియొక్క గౌరవము తెలిసింది. తాను దూషించినప్పటికీ సరసింహం తన్ను గౌరవించి తన కొంతు పట్టుదల వదలుకొన్నాడని విని సంతోషించేరు కాస్త్రీగారు. వెంటనే అయినవల్లిచేరి సోమదేవమ్మతో చెప్పేరు. ఆవిడ మొగం చేటంతయింది నిజంగా తనకు సరసింహం అల్లుడవుతాడంటేను.

సరసింహమున్నీ హితులందరికీ తెలియడానికయినా అవకాశం లేకుండా మొన్న మార్గశిర మాసము లోని ఆఖరులగానీకే అయింది సరసింహంపెళ్లి.

సరసింహమూ కమలా దంపతులయినారు. వారికి:—

“శ్రీయను మించు మించోలయ సేవకచాతకలోక మోదనం
ధాయకుడై యుదారకగుణారసవృష్టిదురాపతాపముల్
వాయగజేయుచున్ సకలవాంఛితసన్యము లుల్లసిల్లగా
జేయుచు వేంకటాద్రినివసించు ఘనం డిడుగార భద్రముల్.”

భోజనపదార్థములు

నిడమర్తి సత్యనారాయణమూర్తిగారు బి. యె (సారస్వతసమాజము)

దేహధారణమునకు అవసరమగు సమస్తవస్తుసంతతియును ఆహారమనబడును.

మనము పీల్చుగాలియు, త్రాగునీరును, తినుపదార్థములును గూడ ఆహారముగా పరిగణింపవలెను. అనుక్షణమును మనముచేయు పనివలన దేహమునందలి అణువులు (Cells) ఎన్నో చెడి పోవుచున్నవి. వానిని మరమ్మతుచేసి శరీరమును ఆరోగ్యవంతముగను, శక్తివంతముగను, సుందరముగను చేయుటకు వలసిన ద్రవ్యము ఆహారరూపమున మనము లోనికి తీసికొనుచున్నాము. ఆహారముయొక్క ఆవశ్యకతగాని, ఉపయోగముగాని ఎఱుంగనివారు ఆబాలగోపమునందెవరు నుండరు.

శరీరారోగ్యమును కాపాడునది ఆహారమేయని యింతకుముందే చెప్పియున్నాను. ఆరోగ్యమును కాపాడుకొనుట ప్రతిజీవికిని ప్రధానకర్తవ్యము. కర్మక్షేత్రమగు భూమిపై మానవజన్మము నెత్తించుటలో కర్మదేవతల యుద్దేశము మనచే సత్కార్యచరణ చేయించి పురుషార్థసంగ్రహణ మొనరించి ముక్తిమార్గావలంబులుగా జేయుటయే. ఈధృఢవ్యవసాయమునకు శరీరము ఉపకరణము. ఉపకరణమెంత నిశితముగనున్న కార్యమంత ఫలవంతముగనుండును. 'శరీరమాద్యం ఖలు ధర్మసాధనమ్' అను ఆర్యవాక్కున ఈసత్యము గోచరించుచున్నది. దాని నాలించి పాటించి మనపూర్వులు చిరంజీవులును, నిశితమేధావులునై సృష్టియొక్క సత్యములను మనకు చాటినారు. వారు గైకొనిన ఆహారము శరీరధారణమునకు మాత్రము యోగ్యముగా నుండినది. జిహ్వాచాపల్యము వారియెడలేదు. మనకు సేవకుడుగా నుండుటకై సృష్టింపబడిన జిహ్వకు వారాధిపత్యము నీయలేదు.

కాని ఇప్పు డీస్థితి తారుమారైనది. మనము రుచిలోలురమైతిమి. జిహ్వా ఆధిపత్యమును వహించి మంచిచెడ్డలనేమరి కేవలరుచ్యపదార్థములనే కోరుచున్నది. అవి దేహమునకు హానికరములేకానిమ్ము. మనము తినుట మానుటలేదు. ఇది తప్పని తెలిసియు వానిని వర్జించుటలేదు. అలవాటు అని సాకు చెప్పుటతో కొందరు తృప్తిపొందుచున్నారు. ఇట్టి దురవస్థ మనలో నానాటికి హెచ్చుచున్నది. ఇందుమూలమున ఆరోగ్యమును కలిగించవలసిన ఆహారము అనారోగ్యకరమును, రోగాంకూరమును, దుఃఖప్రదమును అగుచున్నది. దేనిని ఆదియందు సుఖదమని తలంచినారో అది మన అజ్ఞానమువలన, లోలత్వమువలన దుఃఖప్రదముగా మారినది.

కనుక చిన్న పెద్ద లందరకును ఆహారముయొక్క ఆవశ్యకతను గూర్చియు సదా హారమునుగూర్చియు తెలియజెప్పటయే ఈ వ్యాసావళి యుద్దేశము. సదాహారమువలన

ఆరోగ్యము వృద్ధినింది జీవితము పరిపూర్ణ వికాసవంతముగ నగును. మానవజీవితము యొక్క యుద్దేశము అతనిశక్తులన్నియు సంపూర్ణముగ వికసించుటయును, తన్మూలముగ జన్మసాఫల్యమును బడయుటయునై యున్నది.

ఆహారము చేయు పనులు

మానవుని సమస్త అవస్థలయందునుగూడ శరీరములోని ఏదో యొకకోశము పని చేయుచునే యున్నది. శ్వాసకోశమును, జీర్ణకోశమును, రక్తప్రసరణవివరణమును నిరంతరము పనిచేయుచునే యున్నవి. తాకినపుడు శరీరమును, చూచినపుడు కండ్లును, వినినపుడు చెవులును, ఆయాపనులు చేసినపుడు ఆయావిధియములును పనిచేయుచునే యున్నవి. ఏదైనవస్తువు పనిచేసినచో అది అరిగిపోవుట లోకప్రసిద్ధము. అట్లేదేహము పనిచేసినపుడు దానియందున్న అణువులును అరిగి నశించుచున్నవి. ఈవిషయమున దేహమును గృహముతో పోల్చు వచ్చును. ఉపయోగించుట వలన ఇంటిగోడలు మొదలగునవి ఏటేట పాడగుచుండును. దాని నెప్పటికప్పుడు బాగుచేయించుట అవసరము. అట్లే దేహమునకును మరమ్మత్తు అవసరము. ఈ మరమ్మత్తునకు అవసరమగు వస్తువులు ఆహారము మూలమున లభించుచున్నవి.

మనమేపనిచేసినను కొంతశక్తి వ్యయపరచుచున్నాము. ఈవ్యయశక్తియొక్క రూపమే మనదేహమునందలి వేడిమి. కనుక ఆహారమువలన పనిచేయుటకు వలసిన శక్తి కూడ చేకూరుచున్నది. కనుక ఆహారముచేయు పనులు :

1. శరీర మెదుగుటకును, మరమ్మత్తు చేయుటకును కావలసిన సామగ్రినిసంగుట.
2. పనిచేయుటకు కావలసిన శక్తిని జనింపజేయు సామగ్రిలను చేకూర్చుట.

శరీర నిర్మాణమునకు పలయు సామగ్రి

దేహమును గేహముతో పోల్చుదురు. ఈసామ్య మనేకవిషయములలో పోలును. ఇంటిని నిర్మించుటకు యజమాని యిటుకలు, కలప, సున్నము, ఇసుక మొదలగు వస్తువుల నెన్నింటినో చేకూర్చును. కాని అంత మాత్రమున కార్య సానుకూల్యము జరుగదు. తెచ్చిన సామగ్రిలను ఉపయోగించుటకు వడంగి, లాపీవాడు, కూలీలు మొదలగు వారెందరో కావలెను. అట్లే శరీరము వృద్ధినిందుటకుగాని బాగుపడుటకుగాని నిర్మాణ సామగ్రి కొంతయవసరము. దానిని ఉపయోగించి పనిచేయుటకు పనివాండ్లు కూడ కావలసియున్నారు. మాంసకృత్తులు, చక్కెర, పిండి పదార్థములు, కర్బనము, సర్రజనికములు మొదలగునవి నిర్మాణసామగ్రినిర్మాతలను ప్రాణకృత్తులు అందురు. ఈ ప్రాణవైటమిన్సు కృత్తులకు ఆంగ్లమున (Vitamins) అనిఅందురు. ఇవి ప్రాణధారణమునకు అవశ్యకములగుటచే వీనికీపేరు వచ్చినది.

నిర్మాణసామగ్రి

శరీరమునందలి ధాతువరమును పరీక్షించి చూడగ అందు ఈక్రింది మూలద్రవ్యములు గోచరించును. ప్రాణవాయువు, కర్బనము (Carbon), నత్రజని (Nitrogen), ఉదజని (Hydrogen), సున్నము (Calcine), భాస్వరము (Phosphorus), సోడియము (Sodium), హరితము (Chlorine), అయోడిను (Iodine), లోహము (Iron) మొదలగునవి.

ఇవియున్నయు మూలద్రవ్యములుగా (Elements) ఉన్నపుడు శరీరము జీర్ణించుకొనలేదు. ఇవి ఇతరద్రవ్యములతో కలసి సంయోగములుగనున్నపుడు మాత్రమే జీర్ణములగును. కాల్షియము మనకు అవసరము. కాల్షియమును ధాతురూపమున తింటిమా దేహమునకు మేలుచేకూరుటకు బదులు హానిగలుగును. అటులే ఇనుపరజను ఎంత తిన్నను పని జరుగదు. బొగ్గుకూడ అట్టిదే. కనుక మనము తినుపదార్థములు ఆయామూలద్రవ్యములను సంయోగరూపమున గలిగినవై యుండవలెను. మనము తిను వానిలో పప్పుగింజలలో మాంసకృత్తులును, వరిలో చక్కెరయును, నేతిమజ్జిగలలో క్రొవ్వు పదార్థములును (అనగా కర్బనము, ఉదజనిగల సంయోగము), పండ్లలో కాల్షియము, ఇనుము మొదలగు నిరింద్రయపదార్థములు నున్నవి. వీనినిగూర్చి మఱియొక భాగమున వివరించెదను.

ప్రాణకృత్తులు

ఆహారపదార్థములగుండ లభించిన శరీరనిర్మాణసామగ్రి నుపయోగించి పనిచేయు ప్రాణకృత్తులుగూడ ఆహారపదార్థములందే ఉన్నవి. పదార్థమును బట్టి వీని గుణమును, సాంద్రతయును మారుచుండును. బచ్చలి, తోటకూర మొదలగు ఆకు కూరలలో ఉన్నంత విరళముగ ఇవి ఎండిన కాయధాన్యములలో నుండవు. ఉన్నమట్టునకైనను గింజయందంతను సమముగనుండవు. వరిగింజలలో ప్రాణకృత్తుల సంఖ్య అల్పము. ఆయల్ప సంఖ్యకూడ బియ్యపుగింజలో నుండక తవుడులోమాత్రమున్నవి. అందుచే తెల్లగ అరగదంచిన బియ్యమును, మరబియ్యమును గూడ ప్రాణకృత్తులులేకయుండును.

ఈవిధముగ ఆహారపదార్థములు మనకు కావలసిన శరీరనిర్మాణసామగ్రిలోను, ప్రాణకృత్తులలోను వివిధవిధముల భేదించి యున్నవి. రాజోవు వ్యాసమున మనము తిను వస్తువులలో వేని యందేయేపదార్థములున్నదియును వివరముగ చూతము.

కుటుంబజీవనము: స్త్రీ స్వాతంత్ర్యము

మల్లీడి పెరుమాళ్లయ్యగారు

అనాదినుండియు స్త్రీ బానిసవలె గణింపబడుచుండెను. బానిస స్థితినుండి వివాహ సంస్థవరకువచ్చునరికి చాలకాలము పట్టియుండును. వివాహము మానవులకు మిక్కిలి పవిత్రమగు సంస్థ. వివాహసంస్థ లేనిచే మానవజాతి యభివృద్ధికాంచియుండదు. కుటుంబ బాంధవ్యములు లేనిచే మానవునకు సాఖ్యజీవనముండదు. సాంఘికజీవితము పెంపొందదు. కుటుంబజీవనమే ప్రతిష్టగల ప్రభుత్వమునకు సహితము ఆధారభూతము. ఇట్టి కుటుంబ జీవనమును నశింపజేయునదిగాని, నశింపజేయుటకు యత్నించు యితర యుద్దేశముగాని రాక్షస సాంప్రదాయము. సత్ప్రవర్తన, పవిత్రహృదయము, వికసితబుద్ధిగల యొకకాంతను ప్రేమించి ఆమెతో సుఖజీవనమును బడయుటయే పురుషుని యాశయము. అదేవిధిని ప్రతిష్టగల పురుషుని ప్రేమకు, సదాదరణకు గురియై ప్రేమపూరితమగు జీవితమును గడపుట ప్రతిబాలిక యొక్కయు సహజమైన కోరిక. ఇదియే వివాహోద్యమమునకర్థము. పవిత్ర ప్రేమ వివాహము లేనిచే సాధారణముగా పెంపొందనేరదు. ప్రేమపూరితమగు నొక యువతి హృదయసామ్రాజ్యమునకు సార్వభౌముడై యుండుట పురుషునికోరిక. తన ప్రేయసి తన శ్రీలన్నిటికి రాణియైయుండుటయు నాతడు వాంఛించును. అట్టి సమభావము, పరస్పర గౌరవము గలిగినప్పుడే మానవులు సంతృప్తిబడయ గలుగుదురు. ఒక స్త్రీయొక్క పవిత్ర ప్రేమను సంపాదించగలిగినప్పుడే, పురుషు డానందము పొందగలుగును. అట్టి పురుషుడు కడుపేదరికము ననుభవించుచున్నను తన జీవితమునందు శృతార్థుడు కాగలుగుచున్నాడు.

ఒక గ్రంథమునందెట్లు వ్రాయబడియున్నది. బ్రహ్మదేవుడు ప్రపంచమును సృజించి సర్వసుందరమగు ప్రకృతిచే లోకమునలంకరించెను. స్త్రీపురుషుల నిరువురను ప్రకృతిమధ్య సృజించెను. అప్పుడే ప్రకృతి సుందరముగను, కడుమనోహరముగను ఉండెను. తదు పరి పురుషుడు తాను బలాఘ్యుడననియు, ధైర్యశాలిననియు స్త్రీ సుందరవతియును నబలయనియు, తన ప్రేయసియనియు తపలోభాపించుకొనెను. నాటినుండియు స్త్రీని తన నుండి విభజించెను. కాని సృష్టియందుమాత్రము స్త్రీపురుషు లిరువురకును సమానమైన హక్కులు కలవు. ప్రకృతియందలి యానందము వారిరువురును సమానముగా అనుభవించునట్లు సృష్టికర్త యుద్దేశించెను. ప్రకృతియందు స్త్రీపురుషులిరువురకును సమానముగ సహజములగు కొన్ని శక్తులు ప్రసాదించబడెను. అందుచే నేకు పురుషునకు గల హక్కులన్నియు స్త్రీకికూడ సత్వసిద్ధమైయున్నవి. పురుషుడు స్త్రీని వివాహమాదుట కేవలము తనకొఱకుగాక స్త్రీకొఱకనియును తెలిసికొనవలసి యున్నది. మానవస్వభావమునందు

సహితము యిరువక్షములయందును సమబుద్ధియున్న నేగాని స్త్రీపురుషుల మధ్య ప్రేమానురాగము లభివృద్ధి పొందనేర్పరు. ఒకయువతియును, యువకుడును ప్రకృతిప్రేరేపితమై సహజముగ జనించుప్రేమచే నొండొరులను ప్రేమించుకొనుచున్నారని యూహించు కొందము. అప్పుడు వారిరువురియందును సమభావము లుండితీరవలయును. అట్టి సమయమందు వారిరువురును యెవరికివారు సంపూర్ణమగు హక్కులుగల యజమానులు. ఆనందర్థమున మరియొకవ్యక్తి “నేను తండ్రిని, గృహాయజమానిని, నాయాజ్ఞా ప్రకారము మీరు ప్రవర్తింపవలయును” అని చెప్పట కూరస్వభావము. ఆయువతి యువకుల నిశ్చలప్రేమలతను త్రుంచుటకు మూడవవాని కెట్టి హక్కునులేదు. హక్కు కలదను భావమును అమానుషమనియు, నిరంకుశమనియు చెప్పవగును.

కొందరు పతులు తమ సతులను హృదయపూర్వకముగ ప్రేమించియు, వారి పాతివ్రత్యమునందు పూర్ణవిశ్వాసము కలిగియు, వారికి తమతో సమానమగుహక్కుల నీయనొల్లరు. భర్తకు తాను దాసినను నిరంతరభయభావముతో వర్తించు భార్య జీవితము కొంతపాతకు నూహితము. అట్టి స్త్రీలయందు భానిసబుద్ధి యధికముగ నుండును. స్వతంత్రమైనయోచనశక్తి గలిగియుండినగాని విజ్ఞానము కలుగదు. వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యము ఉండిననేగాని అట్టి యోచనాశక్తి కలుగదు. ఆత్మవికాసమునకు తోడ్పడు యోచనలేక భర్తలకు తాము కేవలము దాసికలమని ఉద్దేశించు స్త్రీలకు జనించు పిల్లలెట్లుందురో నూహింపదగును. వారి కెట్టిశిక్షణ యిచ్చుటకును తల్లులకు తెలియదు. కనుకనే పురుషుడు స్త్రీని ఒక స్వతంత్రవ్యక్తిగ గ్రహించుటవలన కుటుంబములోని జీవితవికాసమున కెంతయు తోడ్పడుననుట. సహజమానవప్రేమను గ్రహింపజాలని ధనవంతుని దివ్యభవనములకంటె ప్రేమపూరితములగు నిరుపేదల కుటీరములు మానవ నివాసయోగ్యములు. నేటి సంఘము ధనవంతునకు అర్థములేని యాధిక్యత నారోపించుచున్నది. మానవుడు కృతార్థజీవితమగుటకు ధనవంతుడు కావలసిన అవసరములేదు. శాంతిసౌఖ్యములను పొందకలిగిన జీవితము కృతార్థత పొందును. ధనాధికారములతో జీవితమునకు పనిలేదు. సరళహృదయము కలిగి, జీవితవికాసము కాంచు మానవుడే ధన్యుడు. “నీ భార్యను వికసితపుష్పమువలె గ్రహింపుము. ఆమె నీకు సుగంధము నీయగలదు”యని యొకచో వ్రాయబడి యున్నది. ఇట్టి భావము సౌఖ్యమును చేకూర్చును. పవిత్రప్రేమకల హృదయమునకు భార్యాభర్తల వయస్సుతో సంబంధములేదు. ప్రేమకు యౌవనము వార్ధక్యము అను భేదముండదు. నిశ్చలప్రేమ క్రమవికాసము పొందును. స్వేచ్ఛలేని జీవితము వికసింపజాలదు. ప్రతిగృహమునందును స్వేచ్ఛ, సమబుద్ధి యుండిననే గాని అనురాగము, విజ్ఞానము, ఆనందము, జీవితమునకు లభింపవు. ఈ విషయమును పురుషులను, స్త్రీలును గ్రహింతురు గాక!

శ్రీ వేణుగోపాల కర్పూర హారతి

(దశావతార భరితమగు మమోహర గేయము)

శ్రీమతి బులుసు లక్ష్మీనరసమ్మగారు

(“కమలామనోహరా” అను జావళివరుణు)

కర్పూర హారతి గైకోమ్ము వేణుగోపాల బాల!—కర్పూ

౧. దర్శకజనకా! నిన్ను నామదీని
నేర్పుతోడ నుతియింతుకొ,
కడు, గొప్పగాను బూజింతుకొ, ఏ
తిప్పుచేసి నేనెరుగకొ, నా
యప్ప! యెల్లభుడుఁ దలఁతు ॥క.
౨. వాసిగాను శ్రీవసుదేవునిగృహ
వరమందున జన్మించి, యా
కంసచర్యలాలించి, యా
హింసకు నతిత్వరద్రుంచి
ధరపాలన చేసిన ధర్మశీల! ॥క.

౩. అఘమని యెంచక సోమకుండెంతయు
నిగమంబుల హరియింపకొ,
జగమంత నిన్నుఁబ్రార్థింపకొ, ఆ
నిగమంబుల గ్రహియింపకొ
సొగసైనమత్స్యరూపముఁదాల్చువె? ॥క.
౪. మందరధరమలసంద్రజలంబున
సుందరగతి మునుఁ గంగకొ, సుర
బృందము రాక్షసగణముకొ, “గో
వింద! పాహి”యని వేడకొ
నీవు కూర్మరూపముఁదాల్చువె? ॥క.

౫. కనకాక్షుం డలనాఁడు

ధరనంతయుఁ జూపవిధానకా,

జనహేయుఁడు దొంగిలి పలువకా ఆ

కనకాక్షుని తును మాడన్

కనకాంబర! కిటిరూపముదాల్పవె? ||క.

౬. నీతి విహీనము రాజలోకమును,

నిరుపదియొకపరిఁదునిమి

నిరుపద్రవయగు భూదేశిక

నిజభక్తి కాశ్యపున కిచ్చి

నెగడితివిగావ? భృగురామరూప! ||క.

౭. బాలుని నీభక్తుని ప్రహ్లాదునిఁ

బాపభయం బరిలేక,

పలుబాములు పెట్టిన జనకున్,

పరమాత్మ! వేగమే తునుమన్

సరసింహరూపమదితాల్తువార ||క.

౮. రావణాదులను బరిమార్పంగను

రాజవంశమునఁబుట్టి

రఘురామ నామమునఁబరగి

రణభూమిని రాక్షసవరులకా

పరిమార్చితార? కరుణార్ద్రహృదయ ||క.

౮. బలిరాజౌరా! యింద్రపదంబును

బాలింపఁగ మదిఁగోరి

వరధర్మాత్ముండవఁబరఁగకా, నా

బలిని సభోగతుఁజేయకా,

పరమాత్మ! నీవు వామనఁడనైతి ||క.

౯. బుద్ధరూప! జనులకు నీ వెన్నే

బుద్ధులు గఱపితివారా! నీ

శుద్ధరూపుఁగొని యాడన్ ఏ

బుద్ధిమంతునకుఁదరమా? నీ

యొద్దఁజేర్చి కాపాడువేగ ||క.

౯. పాపంబనునది తలఁపకేమది

ప్రలంబాది దానవులు

పలుబాములు పెట్టఁగ జనులకా

నాప్రలంబాదుల హరింపకా

భవనాశ! నీవు బలరాముఁడైతి ||క.

౧౦. కలిరూపాత్మక! జగన్నియంతా!

లలియాజగత్స్థిలిలో

కల మానవలోకమును

బలితంపుమాయాలోముంచి

జలజాతనాటలాడించుచుంటి ||క.

స్వర్గీయ శ్రీ కమలాసనాదేవి

విద్వాన్ సూరి గుచ్చి కృష్ణమూర్తిగారు

వంగదేశమున గల వివిధనారీసమితులలో బాయిసాన్ అను గ్రామమున గల సమితికి అధ్యక్షురాలుగనుండి చిరకాలము నారీసేవ యొనర్చి నారీజాతి కాదర్శ ప్రాయమగు జీవితముగల శ్రీ కమలాసనాదేవినిగూర్చి వ్రాయుటకు సంతోషవిచారములు గలుగుచున్నవి.

ఈమె వంగదేశమున బాయిసాన్ అను గ్రామమునం దుదయమందెను. జన్మము మొదలు మరణించువఱకును ఈమె యనవసరముగ నేరికినిభయమందినదిగాదు. నారీలోకమంతయు నిట్లేయున్నచో నిక నెందును శ్రీలకు “భీరు” అనుపదమున కవకాశమేలేకయుండెడిది. “శ్రీయనగ కోమలముగను, వివయవతిగను, గాంభీర్యముగలదిగను నుంకవలయు” నని యీమె యెప్పుడు జెప్పుచుండెడిది. ఈ వాక్యార్థము పూర్ణముగ నీమె యందుఁగాంచగలిగినాము. అత్యంతదుఃఖసమయములందు నీమె మోమునందు స్థూనత్వముండెడిదిగాదు. ఈమె యొనరించు నుచితాచారమును శ్వశురగృహమందలివారును, పితృగృహమునందలి వారు ననుసరించెడివారు. శిల్పకర్మ, చదువుట, వ్రాయుట, గృహకర్మ, భక్తి, దయ, ప్రతిపూజ, లజ్జ, దాసదాసీజనదాక్షిణ్యము ప్రయత్నించి బాలికలకు నేర్పవలెనని యీమె వ్రాసినది. ఈమె తన జీవితమునందు క్రియాపూర్వకముగ నీ పనుల నొనరించినది.

వివాహమునకుఁ బూర్వ మీమెకు శివపూజ యత్యాచారముగ నుండెడిది. ఈమె యత్తవారింటనుండఁగాఁ దనపిల్లలను బోషించుకొనుటయేగాక యిద్దఱు నితరుల శిశువులను సయితము స్తన్యదానముచేఁబోషించెడిది. అందఱును విశాలమైన యీమె గుణములనుజూచి ముగ్ధులయ్యెడివారు. ఈమె వృద్ధులకు బంధుప్రాయముగనుండి వారికి భారతభాగవతాది గ్రంథములఁ జదివి వినిపించుచుండెడిది. పుట్టుకదొట్టి యీమె యేరితోడను మరణించు దనుక కలహించి యెఱుంగదు. ఈమె వివాహమునకు పూర్వము పుట్టినింట సకలకార్యముల నెఱవేర్చిన పిదప రాత్రి కిరసనాయిలు దీపమునొద్ద గూర్చుండి యధ్యయనము చేయుచుండెడిది. ఈవిషయమేరికిని దెలియదు. ఒకనాఁడీమె యర్ధరాత్రి నాల్గువైపుల పుస్తకముల నిడి యేమియో వ్రాయుచుండ తండ్రిచూచి యేమియుఁ బలుక

రింపక మఱునాడు విషయము దెలిసికొనఁగోరి కూతునడిగెను. అప్పుడామె “సతీత్వ మాహాత్మ్యము” అను తాను వ్రాయుచున్న పుస్తకము జూపెను. ఆమె యాపుస్తక మును బ్రకటించునపుడు “విభుని చరణకమలములయందు మనసునిల్పి యీనిర్జనప్రదేశమున సీపుస్తకమును రచించితి”నని వ్రాసికొన్నది. ఈగ్రంథమైన పిదప నీమె “వస్య సందేశము, స్వర్ణారోహణము, సుభద్ర, సతీత్వమాహాత్మ్యము (ద్వితీయభాగము)” అనుపుస్తకముల రచించినది.

తన నివాసమగు పల్లిగ్రామమున బాలికాబాలకులు పాఠశాలలకేగక తిరుగుచుండ వారి ననుసరుపూర్వకముగ లాలించి వారి జననీజనకుల సమ్మతిమీఁద “స్వర్గీయ అసితరంజనచట్టోపాధ్యాయ, ఎం.ఏ;ఎం.యల్;” నిర్మితమై జీతములు లేక యుచితముగ విద్య నిచ్చెడి పాఠశాల కంపెడిది. ఈ విధముగ నీమె ప్రోత్సాహమువల్ల విద్యాభ్యాస మొనర్చి యభివృద్ధిపందిన వారు నేడెందఱోగలరు. వివాహమైన తర్వాత సామాన్యస్త్రీలవలె కేవల మలంకారముల యందత్యంతమైన ఇష్టము చూపకయుండెడిది. కాని శుభ్రమైన వసనముల మాత్ర మామె ధరించుచుండెడిది.

విధిక్రమమువల్ల నీమె సుదీర్ఘమైన రోగముచే బీడింపబడి గత కార్తికసప్తమి బృహస్పతివారమునందు ఇష్టలోకమును వీడెను. ఈమె జన్మము, వివాహము, మృత్యువును భగవంతుఁడు బృహస్పతివారమునందే నిర్ణయించెను.

—“వంగలక్ష్మి” నుండి.

విశ్రమించిన దేశాభివృద్ధియెట్లు?

శ్రీ శేషాద్రి రమణకవులు.

త్రసయుల రణరంగమునకు నర్పించిన యానాటి దేశాభిమానపటిమ పతులతో సంగరక్షితిలోన మడిసిన యానాటి వీరవిహారగరిమ పిరికిబంటులకైన బీరమెక్కించిన యానాటి విక్రమానూనకలన వీరసంతతి గని విశ్వసించి మనిచిన యానాటి మాతృధర్మానురక్తి

తలచి పూర్వపురాణకాంతాచరిత్ర
వాఙ్మయంబు జ్ఞతించు వాంఛలుడిగ
ఆధునికయావతము వినోదాదికమున
విశ్రమించిన దేశాభివృద్ధియెట్లు?

ప్రాణనాయకి

వేలాలును బృహరావుగారు

౧

“సోమా! నీదివరకు ఎన్నిసార్లు నానిశ్చయాన్ని తెలియజేసి ఉన్నావకదా. మరల మరల ఎందుకు నన్నీలాగు బలవంత పరుస్తావు?”

“నీలాటి విదూషీరత్నం ఈలాగుదైన్యాన్ని పొంది పడుతూవున్న బాధను చూడలేకా, పురుషులు మన విషయమైచేసే దౌర్జన్యాలను సహించలేకానూ. వాళ్లు పంతంబట్టినలాగు ఈమాదిరి దుండగాలు చేస్తూ వుంటే మనం వాటిని న్నిటినీ చూస్తూ, భరిస్తూ చచ్చినలాగు పడివుండాలా ఏమి?”

“సోమా! పంతాలకూ, హతాలకూ కాలంకాదిది. వానిని అవలంబించడం మూర్ఖుల లక్షణం. అందరమూ శలిని బాగుగా నాలుగించుకొని ఏమార్గాన్ని అవలంబించడంవల్ల ఈ ప్రస్తుత సవినాగరిక తాతాప్రభావ సంజనిత నవనవోన్మేష యుగయుగాదురంతో జిక్కి ఊగులాడుతూవున్న మన జీవితావకాశం సురక్షితంగా ఈ సంసార సాగరాన్ని దాటించి గట్టుపచ్చేర్పించగలమో ఆమార్గం స్వీకరించాలి. పురుషులు మనవిషయమై వారివిషయమై మనమూ హతదుర్మార్గహాలను బూని పరస్పరం దౌర్జన్యాలను చేసుకొంటూఉన్నామని అనుకోడంకూడా సరియైనది కాదు. ఎవరెన్ని యేలాటి ప్రయత్నాలు చేస్తూవున్నా సమస్తమూ వారి వారి భాగ్యానుసారం జరిగిపోతూవుంటుంది. అట్టిచో విపత్తి కలిగినప్పుడు తొందరపడిన లాభంలేదు. ఆలాటి సమయాన్ని ధైర్యమూ, శాంతమూ ఆశ్రయించడమే మంచిది.”

“జానకీ! నీమాటలు నాకు బొత్తుగా సరిపడడంలేదు. నాకే నీలాటి అవస్థసంభవించి ఉన్నట్లయితే మొన్న ఈనడుమ మనమద్రాసుకాంతలుచేసిన వినాసావిచ్ఛేదపు తీర్మానానికి ప్రథమతాంబూలం పుచ్చుకొని ఉండేవాన్ని ఈపాటికి. ఇంతమాత్రం ధైర్యంచేయలేకపోతే ఇకమనం సంపాదించిన ఈడ్గిలెందుకూ? తగలెయ్యనా? మనంశేర్చుకొన్న దానిమూలాన్ని మనకే ఉపకారం కలక్కపోతే ఇక పరోపకారమేమిటి మందేది? నీలాటి పట్టభద్రలే తెలించి ఈలాటి పురుషులని గడ్డి దినిపించకపోతే ఇక తక్కినగుంటలేమిటే చేసేది? ఓ అంటే నారానిదిక్కుమాలినపక్షాలు.”

“సోమా! అత్యంతదీనావస్థలో ఉన్ననూ నాకింకా నీమాటలు కొంచెం నవ్వును తెప్పిస్తున్నాయి. విద్యవలన మమఘటలు పొందడమిది విహికాముష్మిక సౌఖ్యం. కాని అముష్మికచింత ఇప్పుడు బొత్తిగా ఎగిరిపోయింది. మొన్న మనమద్రాసు కామినులుచేసిన పరిష్కారంవిషయమై వారిని అనవలసిన పనిలేదు. అది సమయప్రభావం, కాలప్రవాహం మహావేగవంతమైంది. అందులోపడకుండా, పడి కొట్టుకొనిపోకుండా తప్పించుకోడానికి శక్యంకాదు ఎవరికీ. ప్రస్తుతం పాశ్చాత్యులు అధికారపదములో వుండడంచేత వారిపద్ధతులు మనలను ద్రమింపజేయకమానవు. వారితత్వమెరుగును మనభీరులనే అంధులనుగా చేస్తూఉంటే అంగవల మాటేంచెప్పాలి? మనుజునకు అభిప్రాయాలు బాల్యయౌవనవృద్ధావస్థలలో వేరువేరుగా ఉంటాయి.

ఎవరికివారు తాముతలపైట్టిందే ఉత్తమమనీ, దాని ప్రకారమే నడుచుకొనితీరాలనీ, పట్టుబట్టుతూవుంటారు కాని మొదటి కందుకలలాని అభిప్రాయాలకంటే, పరిపక్వదశయందలి అభిప్రాయమే సంఘాభివృద్ధికి శ్రేయస్కరమని అందరూ వప్పుకొంటారు. పాశ్చాత్యుల ప్రస్తుతావస్థ బాల్యందాటి యావనంలోపడుతూ వుంది. కాని భారతీయదశ పరిపక్వావస్థనుండి అధఃపతనాన్నిబొందింది. పడుతూవుండగా పడినతరువాత చుట్టూ ఆవరించుకొన్న నానావిధపునస్కారాలు ఆసలు సభ్యతనురూపుమానినాయి కాబట్టే ఇప్పటి మన వారికి ఇతరుల తిరుగుబెగుతులు భ్రమలను కలుగజేస్తూ ఉన్నాయి; కాని ఈలాటిదూరపుకొండలనునుపు భ్రమలలో పడకుండా కునస్కారాలను తొలగించుకొన్నామూ అంటే చాలు. మరల మనసభ్యతామార్గ్యని ముందు పరులతీకుతు బెగుతుమిణుగురుపురుగులు కంటికికానరావు. సోమా! మనంజేర్చివేద్యవలన మనకు ఉపకారంకలగడంలేదని భావించడమూ వెర్రితనమే. దేనిచేతగాని తాత్కాలికలాభంకలక్కపోలే అది దానిదోష మనదానికి వీలులేదు. మంచిచెడ్డల దెలియజేసి బాగును ఆవలంబింపజేసేదేనో అదేవిద్యకాని పైపూతలవలన మనకును ఆకర్షింపజేసి అనచితకార్యాల్లో ప్రవేశపెట్టేది విద్యకాదు సుమీ! మొదలు అమృతప్రాయంగావుండి చివరకు విషంగా పరిణమించేవి కొన్ని, మొదలే విషంగావుండి అంతానికి అమృత ప్రాయంగామారేవి మరికొన్ని. ఈ కందుకల కార్యాలనూ బాగాగుర్తించాలి. అదేమనంసంపాదించిన విద్యకుఫలం. భారతీయసభ్యతకూ, పాశ్చాత్యసభ్యతకూ స్వర్గపాతాళాల అంతరముంది చూడు. వారిదేశం వేరూ, మనదేశంవేరూ; వారిమతాలువేరు, మనమతాలువేరూ; వారిఆచారవ్యవహారాలువేరూ, మన ఆచార వ్యవహారాలువేరు; వారిసంప్రదాయాలువేరు, మనసంప్రదాయాలువేరు; వారి యాహారపానాదులువేరు, మన యాహారాదులువేరు; వారిప్రస్తుతపురాణకీయపరిస్థితివేరు, మనదాస్త్యపరిస్థితివేరు; వారిఆదర్శాలువేరు, మన ఆదర్శాలువేరు. ప్రతివిషయంలో వేరువేరుగాఉన్న మనం వారినిఅనుకరించాలని కోరుకోడం ఎంత ఉచితమో ఆలోచించు. సోమా! మనవ్యజాతి పొందదగినసమస్తమునూ పొందడానికి కావలసిన సౌకర్యాలన్నీ మన సభ్యతలో ఉన్నాయి. వాటినిన్నింటినీ మరల పైకిదినుకొని రావడమే మనకర్తవ్యం. దానివలన విద్యా గంధంలేని మనసోదరీమణులకేకాదు సమస్తప్రపంచానికి మేలవుతుంది. ఇక శ్రీపురుషులు పరస్పరం అవమానపరచుకొనవలసిన ఆవసరంఏమి? ప్రకృతినియమాలనుబట్టి మనమందరమూ నడుచుకోవలసిందేకాని మనమీద పురుషులును, వారిమీద మనమూ దురాగ్రహాలను బెట్టుకొని ప్రకృతివిరుద్ధంగా మెలగడం మనతరం కాదు. కేవలం హాస్యాస్పదం.”

“జానీ! క్షమించు. నీ మనోదార్థ్యం గుర్తింపక మనదేశంలోని విద్యావంతులవేరులు పాశ్చాత్య రీతులను ఆమోదించుచుండడంచేత, మీదు మిక్కిలి ఆనటవీటాగ్రసరుడుగారే నీవేనవేమో వ్రాసియుండడం చేత తిన్నగ విచారింపకుండా ఏమేమోచెప్పి నీమనసునకు బాధకలిగించేను. నీవిపుడు చెప్పినసంగతులూ గమనించదగినవే.”

“ఇందులో నిన్ను క్షమించవలసిందేమున్నది, సోమా! నీకు తోచిన అభిప్రాయం నీవు వెల్లడిస్తే నామదిలోని ఉద్దేశం నేనుతెలియపరచేను. ఇంతమాత్రంచేతనే మనసుకు నొప్పికలుగునా? పాశ్చాత్యులనుండి మనంజేర్చుకొనదగిన విషయాలనేకములున్నాయి. కాదనుట నాతరంకాదు. కాని అధి పత్యంపొందిఉన్న కారణాన్ని వారినీతినియమాలనన్నిటినీ స్వీకరించితీరాలి అనేనిర్బంధంలేదు. బాగా ఆలోచించు. మనదేశంమీద విదేశీయుల ఆక్రమణమున్నది. లేకుండా ఉండినకాలంలో—ఆత్యంతప్రాచీన కాలంలో—మానవూర్వు లాడరించుచుండిన నీకులూ, రీకులూ, వ్యవహారాలూ, అప్పటి సాంఘిక నియమాలూ మిక్కిలి ఉత్కృష్టమైనవి. అవికేవలమూ భారతీయ సంఘోపయోగములేకాదు—సార్వదేశిక సంఘోపయోగములని నాతాత్వర్థం. ప్రస్తుతం మనవారిలో అవివేకులు వారిననుకించడానికి కారణం ఇప్పుడే

చెప్పేనుగదా! ఒకరిమాట ఎందుకూ? బాలంధరు వెళ్లడానికి పూర్వం నాయుడేకాలూ ఆలాగే ఉండేవి. స్వకీయ వస్తుయోగ్యతా అనభిజ్ఞతయే అందులకు ముఖ్య కారణం; కాని చింతలేదు. ఎవరి ఆచారవ్యవహారాలను అనుకరించాలనని మనవాళ్లు ఉప్పిల్లారుతూ ఉన్నారో ఆపాశ్చర్యములు మనప్రాచీనులచరించియుండిన వాటినే అవలంబిస్తూ ఉన్నారు. కాని కొన్ని అతికరయాలతో, కొన్ని అతిక్రమణాలతో, కొన్ని లోపాల తోను. ఈ అతికరయాలు మొదలైనవి కలగడానికి కారణం పాశ్చాత్యుల స్పృహ ప్రయోగావస్థలో ఉండడమే. అవలంబించి ఉన్న వానిమూలంగా క్రమక్రమంగా లాభనష్టాలు బయల్పడకపోవు. అప్పుడు నష్టముగలిగించే వాటిని వదిలి లాభదాయకములైనవాటిని గ్రహింపకనూపోరు. అంతలో మనమూ మనకర్తవ్యం కొంతవరకు సెరవేర్చుకొందుమేని చివరకందరకులభించేది మన ప్రాచీనులదకయే. దురభిమానంలేదు. ఇది సాహర్దీ కాఫీ ప్రాయం.”

“ఎవరో లోపలనుంచి పిలుస్తున్నారు.”

‘బానకీ’ అని లోపలనుండి మరలవినరా—

“కమలాంబగారు లాగున్నది.”

“అవును. మా అత్తగారే. నేను లోపలికి వెళ్లి వస్తాను. కూర్చోనిఉండు.”

“మాకోప్పడంకాదు. నేనిప్పుడు హి. యు. సాను వెళ్లాతి. సాయంకాలం క్లబ్బునుంచి ఇంటికి వెదుతూ మళ్లీ కలుస్తానులే. నీవీస్థలాలకు రావడం బొత్తుగా మానేకావుకదా బానకీ! మనవాళ్లందరూ నిన్నెంతో తలుచుకొంటూవుంటారు.”

“సోమా! కానీ! రాత్రిగడచిపోదు.”

అని బానకీ లోపలికి వెళ్లగానే సోమావతి హిందూయువతీ సంఘములో జరుగు మీటింగునకై వెళ్లిపోయింది.

౨

“There is a Divinity that shapes our ends,
Rough—hew them how we will.”

అని అంగ్లేయ కవిసలసార్వభౌముడు వచించినాగు మనమెన్ని విధాల ప్రయత్నం చేస్తున్నప్పటికీ వాటినిన్నింటి తప్పుడు మార్గాలకు బట్టించి మన భాగ్యచక్రాన్ని త్రిప్పుతూఉండే దైవికశక్తి ఒకటిఉంది అన్నీటినీమించి. ఇందులకు తార్కాణంగా సమ ప్రయోగ్యతలను గలిగి ఉండేయు అనేకులు దారిద్ర్యదేవతా కుపుత్రులై ఉండడం, ఎందులకూ కొరగాని వారు శ్రీసంపన్నులై అనందాల తేలుతూ ఉండడం మనం రెరుచుగా చూస్తునే ఉన్నాము. ప్రస్తుతం ఒక మంచి జమీందారీపట్టణం రిక్తవరుగా ఉన్న పెన్షన్ డ్ డిప్టీ కలెక్టర్ రామేశ్వరరావుగారికి ఒక్కతేహుళురు బానకీ. స్వదేశమండేకాక విదేశాలలో కూడా పేరు ప్రతిష్ఠల పొందుతూఉన్న రాఘవరావు M.A., Mus. M; M.O.D.S; గారి ధర్మపత్ని - మామగారు సర్కారు వారిచ్చే పెన్షన్ అనుభవిస్తూ ఉన్న ఒక హైకోర్టుజడ్జి-కాని వికసిగొట్టుకాదు-మహాఉదార స్వభావం కలవాడు అన్ని విధాలానూ-వీరినామధేయం నుందరరావు. ఇక ఈమె అత్తగారో సాక్షాత్తు లక్ష్మీదేవి. చదువుసేర్పిన కోడలిని జూచి చీదరించు కొంటూ చువరాణిగారనీ, దొరసానిగారనీ సంబోధనలతో ఎత్తి పాడుస్తూఉండే అత్తగార్లవలె గాక కోడల్ని తన కడుపున గన్న తుతురులారు బాచుకొనే కొద్ద ఇల్లాలు.

మీంథు వర్గం, శినిమిటి మొదలగు వామాట ఆలూగు ఉండగా స్వయం జానకి మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయానికి ఆలంకారభూతలైన పట్టభద్రులలో ఒకరే. ఇంతేకాదు. ఆసేకుహిమాలయం హైందవబాలికా విద్యాసీతాల్లో బ్రసిద్ధికెక్కి ఉన్న పంజాబులోని జాలంధరునగరస్థక న్యామహావిద్యాలయనామకరత్న సంస్కారకర్తగా రంమండి సంస్కృతినిబొంది వెల్వడిన రత్నాలలో ఒకతేకూడానూ. రూపమందేమైన దక్కువా? సౌందర్యాధిదేవతావిలాసభవన మీమె సుసుమారశరీరం. కమలాయతలోచన యగు నీ సువర్ణ గాత్రని జూచు వృద్ధదంపతులందరూ “హా! మాకీలాటి పుణ్యములపంట లభింపదాయె”నని తమ భాగ్యన్ని నిందించుకొంటూ ఉంటారు. ఆకస్మాత్తుగా త్విణమాత్రమైన జాలు. ఈ గులాబీపువ్వును చూడడంతటస్థించిన యువకుల నేత్రాలు ఘటోగ్రాఫు లెప్పలయొక్కయు, మృదయఫలకాలు వెగటివీళ్లెట్లయొక్కయు ధర్మాల నవలంబిస్తూ ఉంటాయి.

ఈలాగు ఇహలోక సౌఖ్యాలను అనుభవించడానికి గావలసిన సాధనసామగ్రిలన్నీ ఈమెదగ్గర పుష్కలంగా ఉన్నప్పటికీ పాపమీ జన్మనికాలాటి భాగ్యంలేదని ఇంతవరకు సోమావతితో మాట్లాడినదానిని బట్టి చదువరులు గ్రహించే వుంటారు. దీనికి హేతుమేమిటి? నామట్టుకు నేను వైవ్రవాసిన 'There is a Divinity' ఇత్యాదివాక్యాలసారాంశమే హేతువనుకొంటాను. కాని లోకంలో మనమీలాగుకల్పించుకోవన్న అదే కారణాన్ని.

రామేశ్వరరావు నుందరరావు లిద్దరూ విద్యాధికులగుటే కాక వీరి ఆశయాలుకూడా చాలా వికాలమైనవే. కావున తమ సంతానాలకు మంచి విద్య పట్టు బడడానికి కావలసిన సమపాఠాలన్నింటినీ చేశారు. రాఘవరావుకు చిన్నప్పటినుంచి సంగీతం అంటే మహాక్రేమ. ఇతని నూటివెంట అప్రయత్నంగానే వెడలుతూ ఉంటాయి రాగాలాలన్నీ వేళాపాళాలేకుండా ఎల్లప్పుడూ. సకలవిధాలా ఇతని పురాభివృద్ధినే అభిలషిస్తూ ఉన్నతంత్రీ ఇతనికి సంగీతమందున్న అభిరుచిని గనిపెట్టి దాన్నికూడా పెంపొందించుకొనడానికికావలసిన ఏర్పాట్లన్నీచేశాడు. మూత్రబుద్ధిగల కోమారుడు శ్రద్ధతో రెండువిద్యలలో పరిశ్రమ సలుపుతూక్రమంగా 17 ఏండ్లుగొండు నప్పటికి అటు మెట్రిక్ పాస్సయి ఇటు సంగీతంలో చాలా వగలు గడలేరేడు. భావితీవితంలో అనేకపరివర్తనాలను కలుగజేసిన ఇతని నాటకసమాజప్రవేశం ఈ సమయమందే ఘటించింది. నటనల వేష పరివర్తనాలవలె యువకులజీవితాలను పైకం చిత్రవిచిత్రంగా మార్చి వేస్తుంటాయి ఈ నాటకరంగాలు. దేశ మందలి లోకినైతికస్థితులలోగల లోపాలవలన వీని మూలకంగా లాభం పొందినవారికంటే నష్టపడిన వారే ఎక్కువమంది. వీనికి గలుగవలసినంత జనాదరణహితమైన గౌరవము కలుగక బోవుటకూ ఈ లోపాలే కారణాలు. కాని మన రాఘవరావుకు మాత్రం తాత్కాలికనష్టం ఏమీ కలుగలేదు. క్రమంగా రెండు సంవత్సరాలు దాటేసరికి ఇంటర్మీడియేటుస్థితికిట్టుతోబాటు నాటకరంగంమీద సర్వశీకేట్లు, పుతకాలూ గూడా లభించేయి. అదిగాక స్వదేశంలోని తక్కిన నాటకరంగాలతో సరిసమానమైన స్థితిలోనికి గొనితెచ్చి కీర్తిసన్మానాలపొందవలె ననే దృఢమగు అభిలాషఒకటి పుట్టింది ఇతని మనసులో. ఈకోరికను పూర్తిచేసుకోడానికి స్వదేశమంతగా సాధ్యంకానందున విదేశంపోవలెనని నిశ్చయించుకొని అందులకు బ్రయత్నంచేయ సాగేడు. కాని ఒక అటంకంవల్ల అప్పటికాకోర్కెను వెనుక బడవేయవలసి వచ్చింది. ఈ సంవత్సరమే ఇతనికి జానకితో వివాహమైంది. పెన్షన్దాల్లిద్దరూ సహాధ్యాయులూ బాల్యస్నేహితులునై యుండడం జానకిరాఘవుల వివాహ మింత తలవని తలపుగా చెయ్యడానికి కారణం. వివాహంనాటికి జానకి 15 ఏండ్లు

ఆరోపారంలో చదువుతూ ఉంది. ధనం గలవారిబిడ్డలు కావడంచేత ముందుముందు విద్యాభివృద్ధి నిమిత్తం ఏవిధమైన లోటుబాటయిందవనో నిశ్చయంతో వివాహం మాత్రం చేసేకేరారు. కాని రాఘవరావుకు విదేశగమనాభిప్రాయంపోలేదు.

వివాహమై ఒకసంవత్సరం గడచిన తరువాత బానకొండా మద్రాసుకేవచ్చి చదవడమారంభించింది. వీరి సమావాసం మూలాన్ని విద్యాభివృద్ధికేమాత్రం ఆటంకం కలక్కపోవడం. ఆలాగు ఉండగా వారికది తోడ్పాటి కలుగజేసింది. ఉత్తమశిక్షితయగు నీభామిని విద్యావిషయమై కావలసిన సమస్తసహాయాన్ని భర్తవలన గైకొనుచు వడు ఇద్దరి చదువున కేమాత్రం హానికలుగక ఉండేలాగున మెలగుతూ వచ్చింది. మరయు మద్రాసువంటి నగరంలో విద్యాసంపన్నులైన యువతీయువకులు అనుభవింపగల నానావిధాలైన సౌఖ్యాల నుండియు వీరు వంచితలుగా ఉండలేదు. దేశహితానికనీ, సంఘాభివృద్ధికనీ నగరంలో ఏర్పడి ఉన్న సమాజాలలో వీరికీ ఉంది ప్రవేశం. కాని ఎచటికీ పోయినప్పటికీ భార్యాభర్త లిరువురు బంటబాయకుండా వుండేవారు. ఈలాటి ఆనందభోగాలతో మరి రెండు వర్షాలు రెండునిముషాల్లాగు గడిచిపోయినాయి. రాఘవరావు బి. ఎ; లో, బానకొండా మిడియేటులో బయమును పొందేదని బంధుమిత్రాదుల కందరికీ అపరిమిత సంతోషం గలిగినప్పుడు ఇక అసలువారికి గలిగిన ఆనందానికి పరిమితి వున్నదా? అనంతరం రాఘవరావు ఇంగ్లండుపోవలెనని మరల పట్టుపట్టి ఆ విషయమై తనభార్యతో అనేకసార్లు ప్రస్తావించేవాడు. ఎందువల్లనూ ఆమె మనసునకది సమాధానంగా లేకపోయినప్పటికీ పెనిమిటికనుకూలంగానే సమ్మతనిస్తూ వచ్చింది. తుదకేలా గయిలే నేం? తలిదండ్రులను, భార్యనూ, తక్కిన సమగ్రబంధువర్గాన్ని సమాధానం చేసికొని యూరోపుకు బ్రయాణమై వెళ్లిపోయినాడు.

3

రాఘవరావు వెళ్లిపోయిన తరువాత ఒకటి రెండు నెలలపర్యంతం అతని ఎడతాటుపల్ల కలిగిన వ్యాకులంచేత బానకొండా విమనస్కుడై ఏమీ తోచకుండా ఉంటూవచ్చింది. కాని విద్యాభివృద్ధి యెడల గల దృఢానురాగం ఈమె చింతలను బారదోలి కర్తవ్యపరాయణునిగా జేసింది. అక్కడ నూతనప్రదేశ కావలాక్షనకామాలం చేత, మీదు మిక్కిలి నాట్యనాటకకళాపారంగతుడు కావలయుననే ఉత్కృట ఉత్సాహంచేత రాఘవుని గూడా భార్యనువదలుటవలనకలిగిన దుఃఖమంతగా బాధించింది కాదు. భార్య భారతవర్షంలో, పతి పరదేశంలో వారి వారిమనోరథాలు ఫలించజేసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ వచ్చారు. పరస్పరలిఖితప్రేమపత్రాలు చేరులకందగా వానిని జదువుకున్నంతసేపూకలిగే అన్యోన్యస్మరణాల వలన ఉడయించే అనేకములాన్ని మనస్సులు పరిపవిత్రాల పోతూవున్నప్పటికీ తుదకేలాగో వాటిని జక్కబట్టుకొని యథాప్రకారం తమ తమ విధులను నెరవేర్చుకొంటూనే వచ్చేరు. తీవ్రమధ్యకాలంలో సంభవించే అనేకవిధములైన ఘోరములనుండి దూరగుర్తై సుఖంగా కాలం గడపడానికిని పరమదయాళుడగు ఈశ్వరుడు ముఱపనే మహాపాపాన్ని ప్రసాదించినాడు నిర్బలమృదయాన్నితమైన మానవజాతికి. దినక్రమేణ కలిగిన ఇట్టి విస్మరణమే వీరిని మరల కార్యతత్పరులనుగా జేసింది. ఉచితకాలంలో నిచట మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయాన్నుంచి బి.ఎ. పట్టాన్ని సంపాదించినది బానకొండ. అక్కడ రాఘవరావు M.A, Mus. పట్టాలను పొంది M.O.D.S. ధిరుదాన్ని గూడా గైకొన్నాడు.

స్వచ్ఛమైన నీటిబిందువు మలినప్రదేశములోబడి అపవిత్రమై పోకుండనీ, కాగెడు ఇనుపరేకుమీద మాయమైపోవుననీ, సముద్రములోబడి ముత్తైమాతుందనీ భర్తృవారి వచించియున్నాడు. ఇదే ప్రకారం విద్యకూడా ఆశ్రయోపాధిని బట్టి అనేకవిధాలుగా మారుతూవుంటుంది. స్వార్థపరుడూ, లోభాగ్రసర

చక్రవర్తి అయిన ఒక న్యాయాధిపతియందు బ్రవేశించి విన్నపమైన న్యాయాన్ని అన్యాయంగా, అన్యాయాన్ని న్యాయంగా నరసి జూపిస్తూ ఉంటుంది ఇదేవిద్య. ఆశాపాతాలలో గట్టుపడి ఉచితానుచితములను మరచిన అజ్ఞానాంధుడైన యొక వర్తకుని కుంభోదనమందు దూరి సత్యాన్ని అసత్యంగా, అసత్యాన్ని సత్యంగా పలికిస్తూ వుంటుంది నిరాఘాటంగా, నిష్పక్షిణంగా, తొణుకు జెబుకు లేకుండా ఇదేవిద్య. దురాచారదూ దుస్వభావుడూ కుక్షింభరుడూనైన ఏ పునోపితుని యొక్కయో, లేక ఏ ఉపదేశకుని యొక్కయో తలకెక్కి ధర్మాన్ని అధర్మంగా, అధర్మాన్ని ధర్మంగా త్రోతలకు బోధించేలాగు ఆతనిని ప్రేరేపిస్తూంది ఇదేవిద్య. వికుద్ధమైన అంతఃకరుణగల ఒకమహానుభావుడు లోకోపకారానికేగిన మంచి యంత్రావిస్మరం చెయ్యాలని ప్రయత్నిస్తూఉంటే తద్విపరీతస్వభావుడైన తప్పురసార్వభౌముడు లోకుల కోపలన దీయడానికి బనికివచ్చు యంత్రావిస్మరణానికి ప్రయత్నిస్తూవుంటాడు అదేవిద్యాప్రభావాన్ని. సన్మార్గుడైన భూమిపాలకుడు తన ఏలుబడిలో ఉన్న ప్రజలందరూ వికమత్వంతో సౌఖ్యంగా కాలంగడు పుతూ అభివృద్ధిపొందడానికి దగిన ఉపాయాలను ఆపలంబిస్తూ ఉంటే అందులకు విపరీతవర్తనగల భూపాల నానుకుడు వికమత్వాన్ని అడవులబాలు జేసి గర్వభాండాలవంటి సౌఖ్యాలతో, ఆకాశప్రసూనాలవంటి అభివృద్ధులతో లోకులందరూ త్రాపి త్రాపి యని భగవంతుని దలచుకొనేలాగునచేసి తాను మాత్రం సోదరపూరణం చేసుకొంటూ ఉంటాడు అదేవిద్యాసహాయాన్ని. పుట్టుకతో పుట్టిన బుద్ధి పుడకలతోగాని పోదనివట్లు విద్యవలన అసలు స్వభావం మారదు. పైగా ఉన్నదాన్ని మరింత బలమైనదాన్నిగా శేస్తూవుంటుంది. ఈ విద్యను చాటు జేసుకొని తన ప్రకృతిని మరింతనిపుణంగా ఉపయోగించుకొంటూఉంటాడు మనుజుడు. కారణాంతరస్థాయోగంచేత కుద్ధప్రకృతిపవర్తితదశను బొందినప్పటికీ తత్కారణనిర్గమనమైనవెంటనే మరల కుద్ధత్వం బొందడమూ సహజమే. ఇందులకు జానకి రాఘవు లిద్దరూ ఉదాహరణలే.

జానకి వైజంగా ఉత్తమస్వభావం కలది. కాలేజీలలో చదువుతూ ఉండిన కాలంలో ఈమె మెలగుతూవచ్చిన సంఘప్రభావంచేత, అభ్యసించే విద్యామహిమచేతా ఈమె ఆచారవ్యవహారాలన్నీ వేరుగానే ఉండేవి. కాని ఈ కథ వ్రాయునాటికి ఆమెన్నీ బొత్తుగా మారిపోయినాయి. చదువుకొనే రోజులలో ఈమె యువతీయువకసంఘాలకు వస్తూపోతూ ఉండేదని ఇదివరకే మానించి యున్నాను గదా. డిగ్రీ చేతికందేసమయానికి దక్షిణప్రాంతంలో నుప్రసిద్ధులని ప్రసిద్ధిబొందిన వర్తిమలలోనొకతె అనేవేరుగాంచినది ఈమె. ఎక్కడ స్త్రీసమాజాల ఉత్సవాలైనా ఈమెకుగూడా టెలిగ్రాఫు ఆహ్వానాలు వస్తూవచ్చేయి. తగినంత అవకాశము లేకపోవడంచేత కొందరిప్రాధాన్యతలనూ దిగ్గజులనువలసినచిచ్చిదిగదా అని చింతిస్తూకూడా ఉండేది అప్పడప్పుడు. ఇక మద్రాసునగరంలో ఈమెకు దెలియకుండా జరిగే సభలు ఉండేవేకావు. మిస్. సోమవతి ఈమె చిరన్నేపీతురాలు. పోమ జూనియర్ లో ఈమె సీనియర్ క్లాసులో (ఇంటర్) ఉండగా వీరిద్దరికీ స్నేహం కుదిరింది. అదిమొదలుకొని ఆక్కడెల్లెళ్లలాగు ఎడబాయకుండా విద్యాభ్యాసముచేసి ఇద్దరూ పైకివచ్చేరు. ఈడూ, జోడూ, స్వభావాలూ కలిసినమైత్రి వీరిది. ఒకరి సౌఖ్యాన్ని గురించి ఒకరు క్రద్ధతీసుకొంటూఉంటారు.

చదువుతూ వున్నంతకాలం జానకిపాశ్చాత్యులనే అనుకరిస్తూ వుండేదని వ్రాసియున్నాను. ఆలాగు వుండకవిధిలేదు. వంట బట్టినభాష విడేకీయం. మీది వేషభాషలుగూడా దాని కనుమూలంగానే వుండేవి. “హిందువులంత కృతఘ్నులూ, హిందువులంత అసత్యవాదులూ ప్రపంచమందలి మరి ఏజాతిలోనులేరు. అందులోబ్రాహ్మణులు ప్రత్యక్ష బ్రహ్మరాక్షసులు. స్త్రీలకూ శూద్రులకూ చదువే పనికిరాదని బోధించిన ధూర్తులు. వీరల పురాణాలన్నీ రంకుపురాణాలే. సోమపానం చేరుపెట్టుకొని సారాయి తప్పదాగి మరి

తప్పిపోయిఉన్న సమయంలో ప్రేమిస్తప్రలాపాలు వీరి చేదాలు. ధర్మాధర్మాలను నిరూపించే యజ్ఞవల్క్యుడు లాటిధర్మశాస్త్రకర్తను గొడ్డుమాంసం ఉంటేనేగాని మెతుకుడిగడికాదు గొంతులోకి. వీళ్ల దేవుళ్లందరూ బారకిఖామలులే. ఇన్ని ఆనగ్గాలూ, ఇన్ని అవకరవకలూ, ఇన్ని దుండగాలూ ఉన్న బాతి కాబట్టే చివరకు పాతాళానికి బోయేగతివట్టింది. మాకీలాటి దౌర్భాగ్యపు బాతిలో పుట్టేమనుకోదానికే తలవంపుగా ఉంటుంది. మనవంటి అనాథలమీద గనికరించి ప్రభువుపంపిన భాగ్యదేవతలాగు ఆంగ్లేయ పరిపాలనం లభించబట్టి దక్కివున్నాంగాని లేకపోయిన యెడల ఏకూలంమీదనో, ఏకాన్తంమీదనో, ఏ గంగలోనో బడి చెల్లుకొని ఉండేవాళ్లమే ఈపాటికీ. దైవవశాన్ని మనసులభించిన ఈ అమాల్మమైన అవకాశాన్ని చేతులనుండి బారపోసిన సుతూక్ష్మమైన లాభంపొంది తీరాలి.....”

ఈలాటి సారాంశాలతోదనే నిండి వుంటావుండేవి సాధారణంగా ఈమె స్వదేశం స్వబాతి అభివృద్ధికిని పేరుబెట్టి ఆకాలంలో యువతీయువకులతో కిటికిటలాడుతూఉండే వ్యాఖ్యానకాలాల్లో వినిపిస్తూ వచ్చిన లెక్కపన్నీని. ఇది ఈ ముగ్ధకన్యకల దోషం లేకమాత్రం కాదు. ప్రస్తుతం అపేకుహీమాలయ పర్యంతభారతవర్షంలో ప్రచారంలో ఉన్న విద్యాప్రభావం. గొప్ప గొప్ప కాలేజీలనేమేమో హైందవుల జ్ఞానాన్ని అభివృద్ధిచేసి వారి భాగ్యాభాగ్యాలను నిర్ణయించడానికీ, కోట్లకొలది దేశీయద్రవ్యరాసులతో నిర్మించబడియున్న ఈ విద్యాసీతములలో ఉపయోగించబడే పఠనీయగ్రంథాలన్నీ, విదేశీయుల కీర్తి ప్రతిష్ఠలనూ వారి వీర్యకౌర్యసాహసములనూ, వారి యాచారవ్యవహారములనూ పొగడుతూఉంటాయి; కాని హిందూ దేశానికి సంబంధించినవేమీ ఆగ్రంథాల్లోఉండదు, ఉండకపోయినా చింతలేదు. మీదు మిక్కిలి ఈ పఠనీయ గ్రంథాలలోని స్వదేశీయనిరసనలు బాలికాబాలకులను మనసులందు బ్రవేశించి తమవారి యెడల విపరీతభావాలను గలిగించడానికి కారణాలవుతూ ఉంటాయి. వింత వింత వస్తుప్రదర్శనకాలలనూ విశాలగ్రంథాలయములనూ ఈ నవనీతకోమలంతకరణులైన బాలికాబాలకులబృందముల నడిపించుకొని పోయి అచట వారికి జూపించి బోధించేదేమట? కాన్నివాలిస్, క్లెవ్, మసూర్, నెయిల్ విగ్రహాలూ వారువారుగావించియున్న ఘనకార్యములూ. ఈలాటి గ్రంథములను బంతుచుటవలన, వీలాటి ఉపదేశాల నాలకించుటవలన నిశ్చయంగా స్వదేశ, స్వమత స్వధర్మాలమీదవెగటూ విదేశకమీద విధర్మాలమీద అనురాగం కలుగకమానదు, దిక్కుమాలినన్ని మనదేశానికి కెందిన గ్రంథాలున్నాయి. వాటిని జడువ గూడదా అంటారేమో అవన్నీ పఠనీయగ్రంథాల్లోరావు. ఆ వున్నవీ విదేశీయులభిక్షలే. వాటిలో నూటికి 99 పాళ్లు విదేశీయుల విద్యాజ్ఞానాల గానాలాపాలతో, అసలు గ్రంథములలోని కొరవలు కొరత లను ప్రదర్శించే ఉపాధ్యతాలతో ఆరంభమై అనువాదకుల విశ్వాసాలనూ, ఉద్దేశాలనూ అనుకూలంగా ఉండే లెక్కలేని టీకాటిప్పణీలతో ముగింపుబొందుతూవుంటాయి. వీటిని పఠించుటవలననూ కొంచె మించుమించుగా వైప్రవాసిన పరిజామమే లభిస్తూవుంటుంది పాఠకులకు; కాని వాటివైనా జూడడానికి అవకాశం దొరికాలికదా. పరీక్షాగ్రంథపఠనాలతోనే పెద్దలు తలపునకువస్తూవుండగా ప్రాణాలుఎగిరి పోతూవుంటాయి. ఇక దక్కినవాని జూచేదేమిటి? పరీక్ష పూర్తిఅయిన మర్నాటినుంచి (రిజల్టు ఇంకా రెండు నెలలకుగాని బయటబడవు) నౌకరీలకోసం సర్కుట్లతో సరిపోతుంది. పరీక్షలో ప్యాస్ కాకపోయిన మళ్లీ వేరొక కాలేజీలో మఖడివసంచేయనేవచ్చు. లేక కర్మంజాలక ఉత్తీర్ణమైన యెడల ఏ ఉద్యోగిప్రభువు వారి అండనో ఆశ్రయించి తీట్లకు వెరువక, కోట్లకు బరవక, శాపాలకు చెదరక, దిగదుడుపులకు తలదరక, అప్రమానాలకు బంకక, అపహాస్యాలకు గొంకక బుడలాగుబనిచేస్తూ ఉంటే మూర్ఖుడు ఎటు బుట్టి ఎటు

అస్తమించేది గూడా తెలియకుండా గడచిపోతుంది విహికజీవితజాలం యావత్తునూ, కాబట్టి స్వకీయ గ్రంథాల్లోని మంచి చెడుగుల గురించి తెలుసుకొనడానికి అవకాశమే తొరకడు మనవారికి. ఈ హేతువు చేతనే దక్షిణమందున్న తరవరూ బాసకి పాశ్చాత్యనాగరికతాభివ్యురాలగునే ఉంటావచ్చింది; కాని తరువాత జరిగిన ఒక ఘటనంవలన ఈమె జీవితంబొత్తుగా మారిపోయింది. ఈమె బి.ఎ. పూర్వయిన సంవత్సరమే రామేశ్వరరావుగారు కుటుంబసమేతంగా కాశ్మీరం పోవడం తటస్థించింది. అంతవరకు ప్రతిఏండాకాలంలో ఉదకమండలంవంటి ఏ శీతలప్రదేశానికో బోయి గడుపుతూ ఉండేవారు. కాని ఈతడవ కాశ్మీరప్రయాణం తెట్టుకొన్నారు. భూలోకస్వర్గమనదగిన కాశ్మీరమందలి నందనవనకుల్యమగు తద్రాజధాని శ్రీగంగలో ఒక వికాశనుండరమైన హానుబోటునందు వాసంగుదుర్బుకొని మూడు నెలలపర్యంత మచట దగ్గినీయ స్థలాల నవలాకింతా నివ్యసౌఖ్యాలఅనుభవించి మరల గృహోన్ముఖులై మీరు ఇతిహాసప్రసిద్ధంలైన మార్తాండమందిరం, తక్షశిలా, లాహోర్, అమృతసరం మున్నగు ప్రదేశాల మీదుగా బాలంధరు నగరం చేరేరు. ఈపట్టణం కన్యామహావిద్యాలయానికి ప్రసిద్ధికెక్కినదని ఈమె అదివరకూ చాలాపర్యాయాలు విని ఉండెనుకాని చూడడంమాత్రం సంభవించినదికాదు. అచట దిగి ఆ మహావిద్యాలయమును చూచు టకుబోయినప్పుడు ఆ సంస్థయొక్క ప్రభువదర్శనమే ఆమె మనసు నాకర్షించింది. కొంతకాల ముక్కడనే వసించి ఆశ్రయలసలసాంగత్యసౌఖ్యమనుభవించవలెనని ప్రబలమగుకోరికజనింప దానిని దండ్రెక్కి తెలియ బరచింది. అతడునూ అందుల కామోదించి యామెనక్కడనే నిగవిడిచి తక్కినవారిలో స్వదేశంవచ్చి చేరేడు. ఆ ఉండడం ఉండడం ఈమె ఆక్కడ రెండేండ్లపర్యంతమున్నది. అచట ఈమె గావించిన ఆర్థగ్రంథపకవంచేత ఈమె కంఠకు బూర్వముండిన అభిప్రాయాలనేకములు మారిపోయినాయి. పశ్చిమ పూర్వవిద్యలపమ్యైకనమున నీమెయందొక ఆపూర్వనిశ్చయం జనించినది. ఆనిశ్చయంయొక్క స్వరూపం కొంతవరకు మొదటి ప్రకరణంలోని సోమావక్షిణసాన్నుంచే కనుగొనవచ్చును.

౪

కన్యాగురువులవాసంచేతనూ, ఆర్యావర్తభ్రమణంచేతనూ దానుసంపాదించిన అనుభవాన్ని స్వదేశ మందలి సోదరసోదరీమణులకు వివేదించి ఉపకారజితప్రభుత్వంతోబాటు కీర్తిగౌరవాలను పొందవలెననే మహాఉత్సాహంతో బాసకి మద్రాసునగరానికి దిరిగివచ్చింది. కాని విధినియతివేరొకలాగు ఉండినది. సంగీత కళానిధియై, నాటకరంగకుశలుడై భారతీయనాటకసంస్థలను మహోన్నతదశలోనికి తీసుకొని రావాలననే ఉత్కృటాభిలాషతో లండన్ నగరంజేరిన రాఘవరావు నాలుగుసంవత్సరాలు గడచుననగా స్వకర్తవ్య పరాజ్ఞుభుడు కావడమే ఇచట అతనిధర్మమత్ని విఫలమనోరథయగుటకు కారణము. కార్యనిధికి ఇండ్రయని గ్రహమావశ్యకం. అందులో రాఘవరావు తలపెట్టినటువంటి కార్యానికి అత్యంతావశ్యకం. ఈ విషయమందే ఇతడు దెబ్బపెట్టినది. దీనిలో మెలమనగలిగి ప్రవర్తించియుండినయెడల నిజముగ నితడుతలపెట్టినకార్యాం నిరభ్యంతరముగ నెరవేరి తరువాత స్వదేశానికిగూడా మేలుగుర్చుబాలియుండేదీకాని జయాపజయాలు మనచేతిలోనివికావు. కృష్ణమిత్రుడు వచించినలాగు కేవలదృష్టిప్రసారాలే చాలు స్త్రీపురుషుల మనసులను గలతపెట్టడానికి. అట్లాంటపుడునిట్టిబాంధవ్యం లేని యువతీయువకులు స్వర్గవచుంబినానింగనకరపీడనాదుల నిరాటంకంగా నెరవేర్చుకొంటూఇతరులెవరైన నడిగినచో తాముకేవలం అన్నచెల్లెల్లెవరే మెలగు చున్నామని చెప్పడం ఆశ్చర్యాన్నే కలిగిస్తుంది. మొదలుమొదటిటివారిన్నేహం సోదరీసోదరభావంతోనే ఆరంభం గావచ్చును; కానినిరంతరసాహచర్యంవలన గాలాంతరమం దట్టిభావం ఉండడం దుర్బటమేకాక అసంభవంకూడాను.

ఈసోదరీసోదర భావం ఎంత సూక్ష్మంగా పరివర్తనం పొందుతూ ఉన్నప్పటికీ వీరు గ్రహింపజాలరు. వైచి-
యంతీ విలాసకారుడు వచించినలాగు యువతీయువకుల నిరంతరసహవాసంమూలాన్ని వజ్రపన్నిధమైన మానసం-
లోహమై, గ్రావమై, దృఢదారువై, తరుణవృక్షమై, ఫలమై, పూవై, అందలిమకరందమై, నీరమై, అంత
కంటె పలచని పెట్రోలియమై మృదయాన్నిచే భగ్గుమనలేచిన జ్వాలాసమాహారంలోబడి సోదరీసోదర
భావమూ, నయమూ, భయమూ, సిగ్గు, భిషియం, ధర్మం, కర్మం అన్ని ఒక్కపెట్టున భస్మంకావడా
వుండడం సైన్యకానికి కొంతవిరుద్ధమే. ఈలాటి సైన్యకవిగదా లే ఘటిల్లుచో తత్కారకులైన శుక, ఋష్య
కృంగుల మూలంగా భారతవర్షంయొక్క భావి పండితదన్నమాటే.

స్వదేశమందలి యువతీయువకుల సంఘాలలో నిగ్గుయంగా మెలగ నేర్చిన రాఘవరావువంటి వానికి
గూడా ఇంగ్లండుచేరిన మొదటిసెలలో అచటిస్త్రీల విశృంఖలవృత్తిజాచి కొంచెంసంకోచంగలుగుతూ
వచ్చింది; కానిఒకసెలగడచేసరికి అదిమాయమైంది. ఇతనికిగల సూక్ష్మబుద్ధి, చాకచక్యం, సంగీతమందలి
నేర్పు, నాట్యమందలి నైపుణ్యం, కలియగలుపుదనం అన్నీకలిసి కొన్నివారాలకే ఇతనికిపరిమితమైన
న్నేహితులనూ, న్నేహితురాండ్రనూ కేహర్చిపెట్టేయి. ఇంగ్లండులోని ప్రధాననగరాలన్నింటిలో హైందవ
సంగీతనాట్యకళావిభాగముదని పేరు మోగిపోయింది. ఆస్తులో, మ్యూజిక్ లో మాస్టర్ డిగ్రీలనుబొందేడు.
అక్కణ్డొద్దయూనివర్సిటీ డ్రమాటిక్ సొసైటీవారు మెంబరుపదవినిచ్చి సన్మానించారు. నాలుగువందల
పూర్తిగావచ్చేయి. ఇదేసమయాన్ని హిందూదేశానుంచవచ్చిన మిస్. లలితఅనే యువతీయొకరే ఇదే
శ్రేణిలో బనిజేయుచుండిన కారణాన్ని దైవికంగా వీరిద్దరికీ నేర్పమైంది.

కొన్నాళ్లపర్యంత మిద్దరూ అక్కపర్జునారు ప్రదర్శించే హిందూనాటకాల్లో నాయికా నాయకుల
పాత్రబధిస్తూవచ్చేరు. ఇక్కడ ఈలాగు ఉండగా పారిస్ నగరాన్నుంచి రాఘవరావుకు దరొక
అహ్వానంవచ్చింది. అచటి ఒక న్యవసద్ధ ఫీల్మ్ ప్రొడ్యూసింగ్ కంపెనీ ప్రొప్రయిటరు ఇతనికి సెలకు
రెండుసేల ప్రాచు రిచ్చే ఏర్పాటుమీద హిందూపురాణాలకు జెందిన ఫిల్ములకు నాయికానాయకుల వేసాల
దాల్చు నిమిత్తం లలితనుగూడ ఓసికొని రావలసిందని కోరేడు. ఇక గావలసిందేమిటి? నాట్యనాటక
కళాభివృద్ధిలోబాటు ద్రవ్యార్జనంగూడా లభించిందని సంతోషంగా పారిస్ ప్రయాణమై వెళ్లేడు లలితను
వెంటలెట్టుకొని.

అక్కణ్డొద్దలోనైతేనేం, పారిస్ లోనైతేనేం లలితారాఘవు లిద్దరూ సాధారణంగా నాయికా
నాయకుల పాత్రలనే ధరిస్తూవచ్చేరు. కాబట్టి మనస్సులలో మొదలు ఆలాటి వాంఛలు లేకపోయినప్పటికీ,
పాత్రాభినయానికిగాను ఆయాసమయాల్లో స్వర్గన, ఆలింగన, చుంబనాదులనూ తప్పని సరిగా చేసికోవలసి
వచ్చేది. సాధారణంగా నాటకకంపెనీలలో నాయికానాయకుల వేసాలను ధరించేది పురుషులే అయినప్ప-
టికీ చిరుకాలం అట్టిపాత్రల దాల్చుచుండుటచేతనే కావచ్చును వారిద్దరికి ఒకవిధమైన అనురాగంమాత్రం
ఏర్పడుతుంది. అట్టిసమయంలో నిండుయావనంలో ఉన్నస్త్రీపురుషులమీద ఆలాటి వేషధారణ ప్రభావం
మరింత ప్రబలంగాపడినదంటే ఆశ్చర్యమేమిటి? లలితారాఘవులన్నీహం దినకర్మాన్ని అభివృద్ధియొనకొలసి
వైనవచించిన స్వర్గచుంబనాదులు కేవలంనాటకరంగాల్లోనేకాక పాఠ్యరంగాల్లో, హోటల్ రంగాల్లో
హోలిడేరికార్టరంగాల్లో ఇంతఎందుకూ అట్టికార్యాలకు అవకాశందొరకే సుకలరంగాల్లోనూడా జరుగుతూ
వచ్చేయి. తరువాత క్రమంగా ఒకరినిబడచి యొకరికి ఉండడానికే కష్టమనిపిస్తూవచ్చింది. లలితపై

హ్యమోహంబాస మొట్టమొదటిదినం బానకీ స్మరణ మితన్ని మహాబాధించింది. ఆనాడు తన సాధ్య యెడల కూర్చుండే యీలాటి ద్రోహం చేయడం మహాపాతకమని యితని అంతరాత్మ బోధనల వలన గలిగిన హృదయవేదనలచేత కళ్ల నీళ్ల పుష్కంతం గూడా అయింది. కాని మరునాడు లలితను గలిసికొన్నప్పుడు ఆమెతో యథాప్రకారం ప్రేమసల్లాపాలాడేడు. ఆనంధదినమందు అణుమాత్ర స్వరూపంతో ఉడయమందిన లలితావిషయకవ్యామోహం దిన దినాభివృద్ధిపొందుతూ తుదకు మహాపర్వతపరమాణం గాంచినలాగు ఇందులకు విపరీతక్రమాన్ని మొదట కొండంతలుగనుండిన ధర్మపత్నివిషయక అనుతాపం క్షీణిస్తూ క్షీణిస్తూ చివరకు అణువై సరమాణువై అంతర్ధానం పొందింది. లలితాదత్తశాపగూఢానచ్ఛలమహానీయహానీయాకా భోగాలముందు దూరమందలి భార్యస్మరణం రవంతైనా పనిచేసిందికాదు. ఆఖరుకు ఇంద్రియాల పాశవికబలానికి వివేకబలం లొంగిపోయింది. తరువాత వచటి యొక వివాహపు చిట్టప్రకారం Miss లలితా Mrs రాఘవలలితగా మారిపోయింది. ఈ విషయమై సమస్తమూ యింటినారికీ తెలియబరచి బానకీ ఆమె ఇష్టంవచ్చినలాగున ఉండవచ్చుననికూడా వ్రాశాడు. కన్యాగురువులవాసానికి బూర్వమే ఇది సంభవించి యుండినచో ఈమె యేలాగు నడుచుకొనియుండేదిగో తెలియదు. కాని ఈ సమయాన్ని మాత్రము మగని వ్యవహారం యెడల నత్యంతదుఃఖితయ్యయ్య ధైర్యమవలంబించి ఆవర్తికభారతీయ రమణీవ్రతదీక్షయే ధరించుటకు నిశ్చయించుకొన్నది. దుర్వ్యసనానిమగ్నులై కృతఘ్నలూ, దురహంకారులూనైనపక్షాలు తామే సర్వస్వతంత్రులమని నిరసెట్లుతూ అత్యాచారములజేయ గడగొప్పటికీ వాటి నన్నింటి కడుపున తెట్టుకొని ఓర్పుతో మెలకువతో వానికి గావించవలసిన ప్రతివిధానముల సలుపుచు చివరకు తమ సతీత్వ ప్రభావంచేత తమ కార్యనిర్వాహణసకలతచేత తమ్ము, తమచారలను తమ వంశములను మధురించు కొని కీర్తిగడించిన తల్లులగన్న వీ భారతవర్షము. నిజానికి పాతివ్రత్యరక్షణార్థం ముసుమారకరీరాలను అవలీలగా నన్నిహోక్తునకర్పించి బలిదానమొనర్చిన సతీమణుల అభిదానస్వర్ణాక్షరపంక్తులు హైందవఇతిహాసములో దప్ప మరేమే ఇతిహాసములో దొరకవు. మా యంతిటి సభ్యకీర్తిమణులై లేరని చంకలు గొట్టుకొనుచు అధునికపాశ్చాత్యసభ్యత మొన్న మొన్న కన్నులు తెరిచింది. కాని అర్యసభ్యతకు ఆదేలేదు. ఆశేక విద్యలలో విఖ్యాతికెక్కి కొమ్ముల దిగిన విద్వాంసులసేవలు ఒక్కమాదిరిగా మీనమేషాలు లెక్కిస్తున్నారు. అర్య సభ్యతయొక్క ఆదిని కనిపెట్టడానికి వీరితరం కావడంలేదు. ఈ మధ్యకాలంలో ఎన్ని సభ్యతలో రంగస్థలం ప్రవేశించి నాట్యమాడి మరల తెరలొనికి పోయినాయి. కాని ప్రస్తుత ఇతిహాసానికి గోచరం కాని అత్యంతప్రాచీనకాలంనుండి ఇంతవరకూ నిలచి ఉన్నది హైందవార్యసభ్యత ఒక్కటే. ఇందులకు హేతువేమిటి? భారతీయకాంతాత్మలే. సంఘనిర్మాణానికి, సంఘబలానికి, సంఘస్థితికీ ఉత్తమసమలే కారణం. గృహిణి లేనిచో గృహమేమిటి? మనుజుమాత్రులమైన మనం అల్పజ్ఞులము, కష్టమఖాలు దైవాధీనాలు. ఎవరినిమిత్తంచేతనైనా కష్టాలు కలిగిన ధైర్యముగో, నేర్పుతో, శాంతితో వాటిని దొలగించుకొని నిలుపుకొంటే కాపురాలు నింస్తాయి; కాని మగని వెడలనడచి, బిడ్డలను బారదోలి, తాను బయగెత్తి ఇంకోచోట చేరితేనా? అక్కడకూడా ఈలాగే సంభవిస్తే—బానకీయొక్క స్నేహితురాండ్రందరూ వచ్చిఎవరికి దోచిన సలహాను వారిస్తూ వచ్చేరు. మొట్ట మొదట సోమాజానకీల సంభాషణం ఈలాటి ఒక సందర్భంలో జరిగిందే. ఈమె కావించుకొన్న నిశ్చయానికి విరుద్ధంగా ఎవ రెన్నివిధాల వాదించినప్పటికీ వారల వాక్యాలు ఈమె మనసును ద్రిప్పడానికి చాలేయికావు. భారతమందు బుట్టిన భారతీయమిషి భారతీయస్త్రీత్వమంచి దూరం గావడానికి సమర్థులించిందికాదు. కలంకరహితమైన ఆర్యబాతిని ఆనాదికాలాన్నుంచి నేటివరకూ నిలిపినదీ, నిలిపేదీ ఈలాటి సాధ్వితిలకారే.

౫

కాలవకాన్నో లేక హిందువుల దుష్కృత్యవకాన్నో ప్రస్తుతం ఆధోగతిపాలై ఉన్నప్పటికీ పూర్వమేక సమయమున ఆధ్యాత్మికవిద్యయందు ఉన్నతశిఖర మధిగోహించి సమస్తప్రపంచమునకూ గురుసూత్రమై యుండెనది భారతవర్షము. అతిశయాలకు బోక ఉచితరీతి విహితానందాల ననుభవిస్తూ ఆత్మజ్ఞానాన్ని పొంద డమే భారతీయ సభ్యతయొక్క పరమావధి. కాబట్టి ప్రాచీనమహర్షులు రాజకీయ, ధార్మిక, సాంఘిక నియమాల నన్నింటినీ పరమావధి ప్రాప్తి నిమిత్తం చేయవలసిన ప్రయత్నాలకు అనుకూలంగా ఉండి నిశ్చేయస సిద్ధికి దోడుపడే వానిగా నిర్మించుకొనిరి కాని అస్యథా కాదు. ఈ కాలమందలి సభ్యతయొక్క పరమావధి విహితసుఖప్రాప్తి కేవలం—కాబట్టి ఇప్పటివారి నియమాలన్నీ దాని కనుకూలంగానే చేయబడి ఉన్నాయి. పైనవ్రాసిన రాజకీయాలలోని ఒక్కొక్క విషయానికి ఆత్మజ్ఞానప్రాప్తి కవసరమైన ప్రయత్నాలకూ గల సంబంధాన్ని వివరించి వ్రాయాలనంటే అప్రస్తుత ప్రసంగ మధికమాతుంది; కాబట్టి ఆ విషయాన్ని గురించి యోచించి చూచుకొనుట జడువరులకే వదలుతాను. ధార్మిక, సాంఘిక, నియమాలలో ప్రధానస్థాన మివ్వదగి నది వివాహపు కట్టుబాటు. దీనియొక్క బలాబలము మీదనే, దీనియొక్క పవిత్రాపవిత్రల మీదనే, దీని యొక్క గురుత్వాగురుత్వముల మీదనే, దీనియొక్క పాలనాపాలనముల మీదనే సమగ్రసంఘస్థితి ఆధార పడిఉన్నది. ఇది రవంత పటుత్వం తెప్పినయెడల లేక లేకమాత్రం మలినత్వం పొందినయెడల సంఘంకూడా శిథిలమై, అపభ్రంశమై, సంకరమై పోవడం నిశ్చయం. ఈలాటి సంకరాలచేత నవవిత్రములై తీవ్రనం సలు పుతూ ఉన్న సంఘాలెన్నో ఇప్పుడు మనకళ్ల యెదుట ఉన్నాయి. సంకరజాతులకు పరమావధి ప్రాప్తి ఉండ నీయండి. ఆధోగతి మట్టుకు తప్పక లభిస్తుంది. పరిమితరీతి ప్రాపంచికసౌఖ్యాలును అనుభవిస్తూ, ఆత్మజ్ఞానలబ్ధి యందే ముఖ్యంగా ధ్యానంగలిగిన సతీపతులు తత్సంబంధములైన వ్రతదీక్షానుష్ఠానాది ధార్మిక కార్యాలలో నిమగ్నులై నిరంతర ప్రయత్నములను కేస్తూ నియతాహారవిహారలై సాత్వికగుణప్రధానులై లోక సంస్కృతి కొరకు సంతానముల బడయుచూ, ఆ మరణాంతం ఎడబాయక ఆత్మశాంతిని గలిగి చివరకు శరీరా లను వదలుతూ వచ్చేరు కాని, ఆధునికనాగరికతావలంబుల్లాగు విహితపాశవికసౌఖ్యాన్నే పరమావధిగా తెట్టుకొని నాస్తికులై, భక్ష్యాభిక్ష్య వివక్ష లేక సర్వభిక్షులై, మాదకద్రవ్యద్రవ సేవలమాలమున శరీరాలు నుదించిపో ఇష్టంవచ్చినంతకాలంకలసివుండి కామోదేకాంతించిన తోడనే ఏదోరవంత నేపంగల్పించుకొని విడిపోవుచూ, అవసరమైతే ఎటుబడి ఏళ్ల ప్రాయమందైనా మరల నంట గట్టుకొంటూ జీవనమంతా మహా ఆర్థ్యాటంగాలుచ్చి తుదకంతసమయాన్ని కూడా అశాంతితో దేహముల వదలు నవిననాగరికతా ఉపాస కులవలె, నశించలేదు. ఈ వివాహసంస్థయొక్క ప్రాధాన్యాన్ని బాగాగుర్తించి ఉండడంచేతనే ప్రాచీన కాలమందలి మహర్షులు గుణకర్మస్వభావాలు, కులకీలాలు, తక్కిన కుభలక్షణాలు అన్నీ అనుకూలంగా ఉంటేనే, ఆలాటి పథూవరులకే గార్హస్థ్యధర్మం విధించేరు; కాని ఆధునికసంఘనిర్మాణానికై కంకణాలు గట్టుకొని ఉన్నమహర్షులు స్వేచ్ఛాప్రణయదేవత నొకదాన్ని పుట్టించి దానిముందు పూర్వోక్త కులకీలాదు లను బలి ఇప్పించేరు. వాటికన్నీటికీ స్వాహా అయిపోయింది. కులకీలాలు గంగలో జడనీ, గుణకర్మ స్వభావాదులు బావిలో మరకనీ, కుభలక్షణాదులు సముద్రంలో గూలనీ, పరవాలేదు - స్వేచ్ఛాప్రణయ దేవత ప్రత్యక్షమైనబాలు. ఆ దేవికి తృప్తిగలిగే వరకూ హాయిగా స్త్రీపురుషులు కలిసి ఉండవచ్చు; చల్ల బడడంతోనే మళ్లీ ఎవరికి వారే యమునా తీరకావచ్చును. ప్రాచీనులు కూడా గాంధర్వం స్వీకరించారంటూ రేమో. ఆ గాంధర్వానికి ఈ గీర్వాణానికి చాలా భేదంఉంది. అదిసంఘ నిష్పాదకం, ఇది సంఘనిచ్చేదకం. దైవోపసాకులైన భర్తలు దమ్ము నిరసించినగాని ద్వజయించినగాని శకుంతలా, దమయంతీ, సీతా మున్నగు నకులు వ్రతనియమధారణలై యనేకకష్టముల సహించి మరల తమతమ పతులనే చేపట్టేరు గాని మొద

పోతే తిలకకాల్పించి మరవకరినీ నాయకాకపోతే ఇంకొకరిని గ్రహింపలేదు. వీరూ స్వేచ్ఛా ప్రణయం చేత ప్రియలను చేపట్టిన వారే. కాని ఆ కాలపు సభ్యతయొక్క అదర్శమే వేరుగ నుండేదని చెప్పి యున్నాను గదా. ఈ ప్రాచీనమైన స్వేచ్ఛా ప్రణయాలను సంక్రాంతి పీఠ పండగల కున్నంత తారతమ్యం ఉంది. ఈ ఆధునిక స్వేచ్ఛా ప్రణయ విరూప ప్రభావంచేతనే లలితాంబకారితో రాఘవుని మంగళ కార్యం సంపన్నమైంది. మొదల లీపె కులగోత్రాలేమిటో, పుట్టుతూర్వోత్తరాల్లేమిటో విచారించ వలసినంత అవసరమే కలిగింది కాదు ఇతనికి. సాక్షాత్కరించిన నూతన స్వేచ్ఛా ప్రణయ దేవతా నామక అంజన తైల వినిర్గత గాఢాంధకార విస్తీర్ణ కృతజ్ఞాన చక్షువైన రాఘవుని కప్పుడు తన హస్తపాశాల్లో బిక్కిడున్న లలితాకోమల గాత్ర స్పర్శన జనిత పొట్టుండపు మరొకటిగోచరించినదే కాదు. ఇక అదేగోచరించేది? కాని కాలక్రమంగా కులగోత్రాదులగురించి ఏమీ తెలియక బోయినప్పటికీ ఈమె పూర్వోహసం కొంచెం బయటపడింది. కలకత్తాలోని వేద్యలవ్యాపారి ఒకడు కుట్టూ, చంబా ప్రాంతాలనుండి వెంటబెట్టుకొని వచ్చిన ఒక అనాధ బాలిక లలిత. తలిదండ్రుల వస్త్రంపై తెలియదు. ముందు ముందు లక్షలకొలది ధనాన్ని ఆర్జించి తన సైతాన్ని బరిగిస్తుందనే పుట్టెడకోత పాపమీ వ్యాపారి ఈలాటి గౌరవనీయ వృత్తివల్లనే సంగ్రహించిన వేలకొలది రూపాయలను వ్యయం చేసి సంగీత నాట్యకళాదుల్లో మంచి ప్రావీణ్యం కలిగేలానుకేశాడు. కాని మంచివ్యక్తి వచ్చిన రెండుమూడు సంవత్సరాల కల్లా కలకత్తా ఆర్యసమాజంవారి నాశ్రయించి వారుచేసిన భగీరథప్రయత్నం వలన ఈమె ఆ వ్యాపారి జాలంనుంచి తప్పించుకొని సామాజికుల సలహామీద ఆశ్రీర్ నగరం చేరింది. ఏలాగైనా ఈమెను ఉద్ధరించాలనే ఉద్దేశంతో సమాజంవారు రాజపుటానా యందలి ఒక ధనాధ్యుడైన రయీనునకిట్టి పెళ్లిచేశారు; కాని రయీనుగారిపై మోజు ఒక సంవత్సరంలోనే పారబడిపోవడంవల్ల వారికి నామంబెట్టిపోయి బొంబాయిచేరి అక్కడ వ్యయం గానే వ్యాపారంజరిగించు కొంటూ వచ్చింది తనంత తేలికగాలది కావడంచేత. బొంబాయినివాసకాలమండే ఈమెకు యూరోపియన్ సర్క్లల సమావాసంచేసుకుంది. వీడవ గొన్నాళ్లకు వారిలో నొకరితోగలసి పశ్చిమభూమిఖండం ప్రవేశించింది. అక్కడ మిస్ లలితా నామంతో సభ్యసమాజాలలో, బాబుల్లో, సినిమా ఫీల్డ్ ప్రొడ్యూసింగ్ కంపెనీలలో డాన్సులలో ఎక్కడచాచిన తానేఅయి సకలవిధాలా ద్రవ్యార్జన చేస్తూవచ్చిన కాలంలో మన రాఘవ రావుతో నే సుఖమిదింది; కాని తరుగేకాలు ఒకచోట నిలచి ఉండడం కష్టం. ఒకటి రెండేడ్లయినా గడిచెయో లేదో రాఘవునికొంచుక ఆరోగ్యంతప్పిఉన్న సమయాన్ని సతనికి స్వప్నివనిపించి నవీనమకరందాస్వాదనం చేయడానికో చేయించడానికో మరొక ప్రదేశానికి వెళ్లిపోయింది. యావన మదంచేత కన్నూమిన్నూ తెలియకుండా తరుగులాడే యువకులను నిద్రనుంచి మేలుకొలిపే ఏలాటి ఘటనాలే. లలిత వెళ్లిపోయిన తరువాత నితనివ్యాధి మరింత పెరగడం మొదలైట్టింది. దానిని జూచి ఇతడామె నిమిత్తమే వ్యాధిహంపెట్టుకొని ఈలాగు కృశించిపోతూ ఉన్నాడని ఆతని మిత్రులందరూ అనసాగేరు; కాని యదార్థ కారణం అదికాదు. స్వేచ్ఛా ప్రణయ దేవతా కారణాన్ని అనుగ్రహించేత త్వరలో ఉద్భవిస్తాయో విగ్రహాలూ అంత త్వరలోనే అమిర్భవిస్తాయీ. లలిత గామించిన ద్రోహం మూలాన్ని విరాగమందిన ఇతని మనస్సులో ఇప్పుడామెకులవ మాత్రమైనా అవకాశంలేదు. కాని అది మొదలుకొని ఇతనిని అనుతాపంలో ముంచి శరీరాన్ని కంపింపజేస్తూ ఉన్నది బాసకీయొక్కయ మాయకమనోహర స్వరూపం. ఆస్వరూపాన్ని దలచుకొని దలచుకొని ఏడ్వనినిదినమూ, కలవరింపని రాత్రీ, తేడిగట్టూర్చువదలని ప్రహరమూ, అనుతాపమొంది హాయినని ఘడియ, స్మరించని నిమేషమూ లేదు. ఇదే యతని రోగ మొప్పువగా దినక్రమమున కృశించి పోవుటకు కారణము. అటుతరువాత సతనికా విదేశములో నుండుటకే మనసొప్పలేదు. కావున అచటనుండి బయలుదేరి బొంబాయిచేరి మహాలక్ష్మీవాడలో నొక

సామాన్యభవనాన్ని అడ్డుకునినా అక్కడే ఒకమాదిరిగ వీకాంత వాసంచేస్తూ వచ్చినాడు. ఎవరో ఇద్దరు ముగ్గురికి దప్ప దానటకు వచ్చిన వార్తమిత్రుల కంఠరికి తెలియవరచలేదు. తాను దనఅర్థాంగి యెడల గావించిన ద్రోహాని కిది తగిన శిక్ష భగవంతుడే విధించినాడని కాంతంలో దాని ననుభవిస్తూ కాలంగడప సెంచుకొన్నాడేకాని ఇ.టికి దన వార్తను దెలియబరచుటకు సాహసించిన వాడుకాడు. ఈలాగు కొన్ని నెలలు గడచు సరికి రోగం మరింత మిక్కుటమైపోయింది. అనుభవజ్ఞుడైన డాక్టర్‌కొడు ప్రతిరోజూ వచ్చిచూస్తూ ఒకమందు పట్టలేదని దానిని చూచి జేరొకమందు నుపయోగిస్తూ తన శక్తివంత వినియోగించి పనిచేస్తున్నప్పటికీ లాభం లేకమాత్రమైనా కనుపించడంలేదు. తుదకు ఆ వైద్యువకూ ధైర్యం సన్నగిల్లిపోయింది. ఒకనాడతడు రానువుని మిత్రులను అవతలికి పిసికొనిపోయి రోగియొక్క వ్యాధి తన శక్తికి మించి పోతున్నదనీ, ఇక నొకటికంటె వారాలు తిరుగుసరికి ఇతని స్థితియేమగునో తెలియదనీ, మంచి యావనంలా ఉండే ఏ ఆరోగ్యవంతమైన శరీరాన్నుంచి అయినా నెత్తురుపీసి దాని నీతని దేహంలో ప్రవేశపెడితే ఒకవేళ బ్రతికితే బ్రతుకవచ్చుననీ తెలియచేశాడు. దానిని విని ఆ స్నేహితులకూ గాల్లాడాయికావు. ఇంతవరకూ ఇంటికి దన వార్తనెరిగింప వలదని అతనిచే నివారింప బడియున్న యా మిత్రులిరువురూ ఇక గాలహరణం చేసినచో ఎటువోయి ఎటు వచ్చునో యను భయంతో నీతనికి దెలియచేయకదే మద్రాసుకు తిరిగివార్త సంపేరు. రానువునికై తపిస్తూ ఉన్న తలిదండ్రులకూ భార్యకూ ఆ వార్త అనందదాయకం హృదయవిదారికం గూడా అయింది. ఆనాడే వారందరూ సపరివారంగా బొంబాయికి ప్రయాణమై వెళ్లిపోయినారు.

డాక్టరు మహానిపుణుడు. అత్యంతచాక చక్యంలో అపరేపక చేసి యావనవంతమైన శరీరరక్తాన్ని రానువరావుదేహంలో బ్రవేశపెట్టేడు. వారానికల్లా రోగం తిరుగుముఖమైంది. ఆపాయం దప్పిపోయిందని అందరూ సంతోషించేరు. చదువరులారా! ప్రాణరక్త మెవరిచ్చిపీ గ్రహించేరా? సాధ్య జానకి. ఇందుకు కృతజ్ఞతానూచకంగా నత డామెను 'ప్రాణనాయకి' అనిపిలుస్తూ ఉంటాడువల్ల పృథు.

‘శి ధి లం పు జీ వ న ము’

శ్రీ మ తి పి. అప్పల న ర స మ్మ గా రు

పుట్టి పెరిగి సుఖమ్ము నెలుగక
కాలమంతయు గడపుచుంటివి
అడివిలోపల పూసిపెరిగిన
మల్లెపూవు వలెన్.
భరతనారీమణుల పీలిచి
పిప్పిచేసిన సంఘమే నీ
సౌఖ్యజీవనమునకు భంగము
సంఘటించినది.

పరుగులెత్తే కాలమున మన
ప్రాతకట్టులు తెగగొలునులు
బిగుసుకొనునేకాని తెగుటకు
రోజులేదేమా?
అమృతమూర్తివి చెల్లి! నీశిధి
లంపుజీవము మామనములలో
బ్రదికినన్నిదినాలు రగులుచు
వెలుగుచుండెడిని.

గుట్టమును గూర్చి

తాత కృష్ణ మూర్తి గారు బి. యె; యల్. టి.

వి నో ద పాఠము

పుల్లయ్య అను ఒకానొక కొంటెబాలుడు గుట్టమును గూర్చి వ్రాసిన క్రింది కాంపోజిషను ఎల్లరు చదువదగి యుండుటచే ఈ పత్రికలో ప్రచురించుచున్నాను. —

“గుట్టము గాడిదజాతి జంతువులలో నొకటి. గేదెవలె దానికి కొమ్ములుండవు. కాని, స్వాములవారి పాంకోళ్లవంటి టక్కుటక్కులాడు డెక్కలుండును. దానికి నాలుగు మూలలను మంచము కోళ్లవలె నాలుగు కాళ్లుండును—ఇనుపనాళ్లతోనున్న రాళ్లవంటి డెక్కలతో! గుట్టమునకు బలమంతయు వెనుక కాళ్లలోనే యుండును.

ముఖమున కెదురుగా దానికి నిడుపైన పెద్దతోక యుండును. స్వజముగా పెరుగనిచ్చిన యడల తోక ముచ్చటగా పిల్లల జడవలె యెదిగి వ్రేలాడుచు, పట్టి యీడ్వవలెనని బుద్ధి పుట్టించును. కాబట్టి కొందరు తోకను పొట్టిగా కత్తిరించెదరు.

తోక పొడుగును పట్టి, గుట్టములలో రకము లేర్పడును. పొట్టితోక గుట్టమును స్వాగీగుట్ట మందురు. పొడుగుతోక గుట్టమును పోనీ అందురు. మధ్యరకముతోక గుట్టమును జట్కాగుట్ట మందురు. ఇంకా తెల్లగుట్టము, నల్లగుట్టము, ఎఱగుట్టము, బొల్లి గుట్టము, పంచకళ్యాణిగుట్టము, పెద్దగుట్టము, చిన్నగుట్టము, తట్టగుట్టము, ధంకాగుట్టము, ఆటగుట్టము, గుడ్డిగుట్టము, కుంటిగుట్టము, గుగ్గిళ్లగుట్టము, నీటిగుట్టము, తావులగుట్టము, అని అనేక రకముల గుట్టములుండును. బగ్గెబగ్గెలున్న పెద్దపులివంటి గుట్టమును జీబా అందురు. మా స్కూలులో ఉమామహేశ్వరరావును శంఖుయూతి గుట్టమందురు.

అన్నిటికన్న హిందూదేశములో జట్కాగుట్టములే జాస్తీ. అవి ముందుకూ, వెనుకకూ, కూడా నడవగలవు. ఒక్కొక్కప్పుడవి రోడ్డుమీద అడ్డముగా కూడ నడుచు చుండును—గిరిగిరిమని గుండ్రముగా తిరుగుచుండును—దారిపోయే మనుష్యుల మీదికి దుముకుచుండును.

పూర్వము మనదేశములో రాజకుమారులందరికిని కీలుగుట్టము లుండెడివి. వాటికి రెక్కలుండెడివి కాబట్టి సప్తసముద్రములను దాటుచుండెడివి.

గుట్టము మిక్కిలి దుష్టస్వభావము కల జంతువు. వీవుమీద సవారీచేయుటకు ముచ్చటపడు బాలురను మోసముచేసి క్రిందపడ వేయుట దానికి ముఖ్యలక్షణము. అది

గాక మూతిపళ్లు రాలునట్లది వెనకకాళ్లతో తన్నగలదు; లేదా వెక్కిరించునట్లు పండ్లగిలించి, పైబడి కఱవగలదు.

తక్కిన జంతువులవలె గుట్టము పనికివచ్చే జంతువు కాదు. మన పూర్వుల కాసంగతి తెలియక గుట్టములను శ్రద్ధగాపెంచి, వాటికి దంతధావనము కూడ చేసేడివారు. అందుకనే, మావాళ్లు నన్నొక్కక్కప్పుడు “ఏమిరా! ఇంతసేపును నీవేమి రాచకార్యము చేయుచుంటివి? పెద్దగుట్టమునకు పళ్లుతోముచుంటివా?” అని అడుగుచుందురు. ఇంట్లో గుట్టమున్న యెడల ఉపయోగము తక్కువేకాని ఉలవలఖర్చు యెక్కువ. ఎక్కితిరుగుదామంటే దాని మీదినుంచి పడి, కాళ్లుచేతులు విరుచుకుంటామేమో అని భయము. బండికి కట్టినా ప్రయోజనములేదు. మీదు మిక్కిలి యెంత చక్కని బండి అయినా మూడురోజులలో ముక్కలవకతీరదు. కిమిడిలో రాజుగారి గుట్టమొకమాటు బగ్గితో సహా చెఱువులోకి దుమికినదట!

కాని, కొండటి పెల్లిలో పెండ్లికొడుకును కూచోబెట్టుటకు గుట్టము పనికివచ్చును. వైద్యులు కొందరు, గుట్టపు చెమటతో అశ్వగంధ లేహమును చేసెదరు. పూర్వము మనరాజులు అశ్వమేధయాగమని యేదో పండుగ చేసుకొని గుట్టములను చంపి తినెడివారు.

మొత్తముపైని గుట్టము గాడిదకంటే నిరుపయోగమైన జంతువు. అందుకనే, మనవాళ్లు తరుచుగ మొగపిల్లడిని తిట్టవలసివచ్చినప్పుడు “ఓరి గాడిద! ఓరి పశుప! పెద్ద అడ్డగాడిద లాగున్నావు కదా బుద్ధిలేదా?” అనెదరు; కాని “ఓరి గుట్టమా!” అని తిట్టరు. ఆడపిల్లని మట్టకు, “యేపైన గుట్టమువంటి పిల్ల!.. ఇంకా పెల్లిలేదు” అనెదరు.

“జన్మసార్థకమగుగాదె—జగతియందు”

శ్రీమతి జామి కెట్టి వేంకటరత్నమ్మ గారు

అవనిలో సర్వసామర్థ్య మమరి మనము సుంతయోచించి నడచెడు కాయలకును హరిహరుల దివ్యచరితంబు లనవరతము స్మరణజేసి తరించెడు తరుణులకును కారణములేని కార్యముల్ గలుగజూపు జననమొందించి నయ్యది జరుపునతుల పుడమి జరియించుకుమ్మరి పురుగునీతి మలినమిసుమంతచొరనీక మనెడువారి

యేలపుట్టితిమోకార్య మెద్దిగలదో జన్మసార్థకమగుగాదె జగతియందు బరగవినుచుండివారల బరమభక్తి జన్మసార్థకమగుగాదె జగతియందు దైవమెద్దియో జేయింప దలచిమనల జన్మసార్థకమగుగాదె జగతియందు సారమింతయులేని సంసారజలధి జన్మసార్థకమగుగాదె జగతియందు

వి డా కు ల చ ట్ట ము

౧

శ్రీ మతి పులవర్తి కమలావతీదేవిగారు

భారతదేశదాంపత్యధర్మము ప్రపంచమున నెల్లఖండములవారిచేతను ఎల్లజాతులవారిచేతను నత్యుత్తమ మైనదని యెన్నబడుచున్నది. విడాకులచట్ట మను పేరు వినినంతనే పవిత్రవాంఛాపూరితమైన భారతవారిహృద యము ప్రకంఠితమగుచున్నది. పతిని దైవముగ జూచుస్త్రీలు హైందవజాతియందులేక మరొకటలేదు. ఇతరజాతి స్త్రీలను పతి స్నేహితుడో, అభివృద్ధికాంక్షుడో, ఆచార్యుడోగాని దైవమునుభావ మెన్నడును లేదు. సతలను ప్రాచుర్యముగ హింసించు పరులు లేరని నేపథ్యాలనుకూని ఆత్మల్యువును వట్టివారిచేత్రల మనమునందిడుకొని ఇట్టి కాసనము గావించి ప్రకాంతమగు హైందవదాంపత్యసాగరమున భయంకరబడబావలము నుద్భవింపజేయుట నాకంఠయు ససమ్మతము. అఖండభోగలాలనులగు నమెరికావారిదేశమున ఈచట్టమువలన నెన్నియో సుసారములు కచ్చేరములై పోవుచున్నవి. హైందవులు ఇంకను తేమకరమగు అవిభక్తకంటుంబుపద్ధతిని విడనాడలేదు. అవిభక్తకంటుంబుపద్ధతి కీమించియుండునంతవరకు సతని చావగొట్టుచుండ అత్తమామలు అన్నదమ్ములు చూచుచు నూరకుండునంతటి కఠినరాక్షసులింకను హైందవులుకాలేదని స్త్రీలొకమునకు ముంచియుచు ఈచట్టమును ప్రతిఘటింపవలయునని ప్రార్థించుచున్నాను.

౨

శ్రీ మతి బులుసు లక్ష్మీనరసమ్మగారు

కారదాచట్టము కాసనసభలోఁ బ్రవేశపెట్టుబడుటయేగాక తిర్సిభ వారిచే నంగీకరింపబడిన సంగతియును, ప్రభుత్వమువారి రట్టిచట్టమును “ఏ.పెల్” మాసమునుండి యమలులోనికి వచ్చునట్లు తీవ్రముగా కానిం చుటయును సర్వజనవిదితము. అట్టిచట్ట మపూర్వసంస్కృతల కానందమొచ్చు చున్నను శిష్టాచారములను వృద్ధులనును వీరని మనఃతోఁగలముగలిగించుచున్నది. అయిననేమి నేయగలదు? ఇట్టిస్థితిలో “పులిమీద పుట్రులగున” విడాకుల చట్టమును గూడ కాసనసభలోఁ బెట్టించుమట కడుంగడు చిత్రము గాను శోచనీయముగానుకొన్నది. ఇట్టిచట్టమును కాసనసభలోఁ బ్రవేశ పెట్టవలసినంత ఆగత్యము దేశమునకేమి సంభవించినది? కారదాచట్ట

బులుసు లక్ష్మీనరసమ్మగారు మును బ్రవేశపెట్టుటను గొంతమానశ్యకత లేకపోలేదు. మన భారతదేశము పరమపవిత్రము. అందుఁ బుట్టిన మనకు సమర్థతములును, అసాక్షికములునగు వివాహములు ప్రాచీన కాలమునుండియు జరిగియుండుటలేదు. పూతములగు వేదమంత్రములతోడను, బ్రహ్మహుడగు ఆగ్నిదేవుని సాక్షిగాను మనవివాహములు శిష్టాచారములై యున్నవి. అట్టియాచారముల నణగఁద్రొక్కి యపవిత్రములగు

విదేశాచారముల ననుకరించుట మనకు శ్రేయోదాయకమగు పనికాదని నాయొక్క అసగృహిణి మన మ్మాత్రిగాఁ దెల్పుచు విరమించుచున్నాను.

3

శ్రీమతి కొంగర అన్న పూర్ణమ్మ గారు

వివాహము ధర్మార్థకామమోక్షములను సాధించుకొరకేర్పడినది; కాని విడాకులకొరకగుదు. ప్రాచ్యఖండవాసులు వివాహమును మోహాక్షేత్రలోచూడక విహికాముష్మికసుఖముల కేర్పడిన యొకపవిత్ర కార్యముగ నెంచిరి. ప్రపంచమం దన్నిఖండము లో భరతఖండము వివాహబంధములోను పతివ్రతాత్వము లోను నుతికెక్కి మిన్నగాంచినది. భరతభూమియందెట్టి విడాకులచట్టమును ప్రవేశపెట్టి వివాహకార్యము నపవిత్రముజేయనెంచుట చాలవిపాదకరమగుపంగతి. పాశ్చాత్యులు వివాహమును మతవిధిగ నెంచరు. విడాకుల చట్టములతో ఇంగ్లాండు అమెరికా మున్నగు దేశములు బడచున్నకష్టనష్టములను బరికించుచున్న మనమేల అట్టి చట్టమును తెచ్చిపెట్టుకొనవలయును? భారతనారీమణులు ప్రేమనిధానములు. వారికి విడాకుల చట్ట మనవసరము. (అయినను మనదేశమున ఇదివరకే కొన్ని వర్ణములయందు విడాకులిచ్చుకొనుట యుండనే యున్నది.) హిందూయువకుల పవిత్రభావములను నిర్మూలించు నీ విడాకులచట్టమున కిట్టిదేమి ప్రత్యేకావసరముగ లగినది? ఉన్నతవిద్యావంతులగు సోదరీమణులు పాశ్చాత్యులనుండి నేర్వదగిన మంచియంశములనే నేకరించి సంఘమును బాగుజేయవలయునుగాని నారిననుకరించి విడాకులచట్టమును మాత్రము శాసనరూపముగ కొనిరాతగదని నా అభిప్రాయము. అధికసంపదయందన్ని దేశములకన్న వెనుకబడియున్న మనకు ఈదైవర్సు కోర్టులకు గూడ ధనమెక్కడనుండి వచ్చును? ఇట్టి చట్టమును గొనితెచ్చి విద్యాధికులగు సోదరసోదరీమణులు హిందూవివాహధర్మము నపవిత్రముజేయకుండురుగాక.

౪

శ్రీమతి కో. రాజరాజేశ్వరమ్మ గారు

మన స్త్రీలకు మగడు త్రాగుబోతైనను, వికలాంగుడైనను, పుష్కలోగియైనను, పుట్టుగ్రుడ్డివాడైనను, పిచ్చి వాడైనను అతనితోడ సంసారము చేయవలసినదనుట గొప్ప అన్యాయమయినది. అట్టిసందర్భములలో ఒకవ్యాయస్థానమందు భర్తయొక్క లోపములబుజువుపర్చుకొని వివాహవిమోచనమును గావించుకొనుటకు ఒకశాసన మవసరమనిజేను మనవిచేయుచున్నాను. హిందవనారీమణుల అభివృద్ధికై మనసోదరులు ఇప్పటి కాలమున చేయూత యొసగుచుండుటగుగూర్చి మనము మిక్కిలి సంతోషించవలసియున్నది. ఇట్టిసమయమందు మన పురోభివృద్ధికి అటపట్టకు కొన్ని నూతనశాసనములు మనకు సత్వరము కావలసియున్నవి. నాటిని చర్చించి అమలులోకి వచ్చునటుల చేయగలండులకు మనసోదరులగు పురుషరత్నములను వియముతో ప్రార్థించుచున్నాను. అట్టిశాసనములలో వివాహవిచ్ఛేదకచట్టమును అమలులోకివచ్చునటుల కృషిచేయవలసియున్నది. ఇట్టిశాసనము బరోడాశాసనసభలో అంగీకారమును పొందినటుల ఒకానొక వార్తాపత్రికయందు చదివినటుల జ్ఞాపకముగలదు. కనుక ఇందువిషయమై ఆంధ్రసోదరీమణులందరు తరచు పత్రికలకు వ్యాసములు వ్రాయుచు ఆందోళనపల్పగలండులకు ఆవివరముతో ప్రార్థించుచున్నాను. ఈలాటి స్త్రీల వ్యాసములకు చోటిచ్చుటకు గృహలక్ష్మి పత్రికారాజము కంఠముకట్టుకొన్నదిగాన ఇందుకు సంబంధించిన వ్యాసములు, తమతమ అభిప్రాయములు ఆ పత్రికయందు ప్రకటించెదరని కోరెదను.

౫

శ్రీ మతి అద్దంకి అనసూయా దేవి గారు

భారతమహిళలు కొందరు విడాకులకాసనమును కావలయునని కోరుచుండిరి. ఈకాసనమువలన గలుగు ఆగ్రహము లనేకములు గలవు. అనేకధర్మములకు గట్టువడి ఆగ్నిపాక్షిగ వివాహమాడిన దంపతులు యేదోఒకమనోవైకల్యమువలన వివాహబంధమును వదలుకొనుట చాల కోచనీయము. వివాహబంధము తెంచుకొనుటవలన వారిబిడ్డలగతి ఏమగునో ఆలోచింపవలసినది. అండ్లయే సోదరీమణులనుంచి మనవారుగ్రహించినది వివాహవిచ్ఛేద కాసనమేగాని, అట్టియాచారమువలన వారెంతటి యిక్కటులకు లోనగుచున్నారో మాక్షుగ్రాహలగు నారీతము లాలోచింపవలసరములేదా? అటులయిన కొరగాని భర్తలభించినను, వాడెట్టి అవినీతిపరుడైనను, అతను భార్యనుమాత్రం సానివాడల దిరుగుచున్నను భార్య అతని నాశ్రయించుకొని యుండవలసినదేనా యని ప్రశ్నపుట్టకపోదు. దానికి నాయొక్క చిన్ననునవి. మనకాస్త్రములయందు శ్రీపురుషు లిరువురును సహజ గౌరవస్వాతంత్ర్యము నొసగియున్నారు. ఇద్దరును

అద్దంకి అనసూయా దేవి గారు

దాంపత్యధర్మమునందును సమానధర్మములున్నవి. అట్టిగౌరవస్వాతంత్ర్యములను రాసురాసు పురుషుడు నిరాటంకముగ సాగించుకొనుచు శ్రీని తంజేత కీలుబొమ్మవలె నొనర్చి తన స్వేచ్ఛను మరంతవడిగా సాగించుచున్నాడు. మరకాకైవంతమగు పవిత్రకైవసరూపమును గుత్తపరచిన పెంటనే పురుషులు కొందరు పవిత్రాదర్శములు కోలుపోయి పవిత్రమాగ్ధాచరణమునందు పాల్గొనుటకు తగిన ధీశక్తి లేక తమకుగల స్వేచ్ఛను యిష్టముపచ్చి నట్లు ఉపయోగించుకొని మిక్కిలి దుర్వ్యసనములకు దానులై అవినీతిపరులగుటయేగాక శ్రీలను ఆమార్గము నకీ లాగుచుండిరి. ఈపద్ధతి పూర్వనొందవలయును. శ్రీలు పురుషులవలెనే సమానస్వాతంత్ర్యగౌరవములను కోరుట చాల ఆవశ్యకము. అట్టిస్వాతంత్ర్యము నెట్లు పెంపొందించవలెననెడి విచారణ చేయవలసియున్నది. భర్తకు ఇష్టములేవన్న భార్యను విడుచుటలేదా? అటులే సమానవ్యక్తిత్వముగల మనమేల చేయరాదుఅనెడి దుయాహతో మాత్రము మనమట్టి విచారణచేసి భారతజాతి నీతిమతాచారములనెల్ల పునఃము చేయగల డైవస్సబిల్లును కోరరాదు. శ్రీలకు పాతివ్రత్యము పురుషులకు ఏకపత్నీవ్రతము అత్యంతపవిత్రములయినవి. పురుషులకు ఏకపత్నీవ్రతములేక అట్టి ధర్మమిదివరకే సగము సన్నగిల్లినది. ఈబిల్లువలన సంపూర్ణముగ సన్నగిల్లును. కావున నారీలోకోద్ధరణకై కృషిసల్పు మహానీయులిట్టి కాసనమునకై పరుగుపెట్టుటకున్న పురుషులను ఏకపత్నీవ్రతములుగ చేయజాలు పరశ్రీవిసర్జనచట్టము, మద్యపానపేషధకాసనము మొదలగునవి నేర్పరచి వారీవైతికజీవనము ఉత్తమపథముల బట్టింపవలయును. ఇట్టికాసనములకు భారతీయులందఱు ఆమోదింపదలసగుటకు సందియములేదు. ఇట్టి చట్టముల వలన ప్రతివ్యక్తియు, ప్రతికుటుంబమును, ప్రతిదేశమును

బాగుపడును. దీనికి కాస్త్రములు వైతము అమోచించును. ప్రతివ్యక్తిని కగిన లేజోబలపరాక్రమధైర్యశ్మయము లలవడును. అప్పుడు భారతదేశము సాటిదేశములలో తారకలలోని చుద్రునివలె ప్రకాశించును. అంతట విడాకులచట్టమునకు గల అగత్యము లేకనే పోవును.

౬

శ్రీమతి పి. రుక్మిణీబాయిగారు

పి. రుక్మిణీబాయిగారు

చేయుదురు. అట్టివానితో నామె విడివడుటకు సహించజాలదు. కావున మనదేశమున కిట్టి చట్టము ఎంత మాత్రము అవసరములేదు.

౭

శ్రీమతి ఆదుర్తి భాస్కరమ్మగారు

చెన్నపురియందు చెన్నరాష్ట్ర స్త్రీవిద్యాసాంఘికసంస్కరణసభ సభి యందు స్త్రీలు విడాకుల చట్టతీర్మానమును తెచ్చిననాటినుండి దేశమంతయు నట్టుడికినట్లుడుతుచున్నది. ఇందాశ్చర్యకరమగు విషయ మేమున్నదో తెలియరాకున్నది. ఇది మన దేశములో క్రొత్తా? పురుషు లేకాగ్యమును జేసినను వింతలేదు. కాని స్త్రీలనగానే ప్రతివిషయము వింతగనూ, నాశ్చర్యముగనూ గవ్వట్టుచుండును. ఎందఱు పురుషులు తమ భార్య లెంతసొందర్యవతులైననూ, విద్యావతులైననూ, సచ్చీలలైననూ, నుగుణరాసులైననూ, పతివ్రతా మతల్లులైననూ కొంచమైననూ గణింపక, వారి విషయములలో నిమమంతయైననూ సామర్థాతిలేక, అంతిరాత్మ అనునది లేక, ధర్మమునైనను లెక్కింపక వివాహకాలమందు చేసిన ప్రమాణమునైననూ పాటింపక, తా మగ్ని

సోదీ గాఁ బంజుమైన భార్యయును; భర్తయే గవన రక్షకును, దేవుడు, సమస్తమూ నని తలంచి పవిత్రమైన మున్నుతో గానరుగు ప్రేమతో తమకు నమ్మి, తమపాలబడిన ఆమాయకలగు ముగ్ధ రాండ్రగు, తమ ప్రియభార్యలయందు; అర్థాంగలక్ష్యులయందు సామాన్యముగా మానవుల కుండవలసిన జాలి, భూతదయ అయిననూ లేక తాము తప్ప నికయే యాధారమునూ లేక తమ పాలబడిన యా పసిబాలి కలు తా మంత నిర్దయులై విడిచిపెట్టినతర్వాత వారిగతి యేమగునో యను నాలోచన కొంచమైనను మనస్సునందు లేక యతినిర్దయులై క్రూరులై తమ యింటుమండు నొక వస్తువునైననూ వదలి పెట్టుటకుండు పాటి సుదేహమైననూ లేక యతినులభముగా వదలివేసి మరునాడు మొదటిపెట్టికన్న శబ్దంపుకట్టుము తీసికొని మరియొక భార్యను పరిణయమాను పురుషుని గల మనదేశములో నిప్పుకు స్త్రీలు విడాగులన్న నింతయొక్కర్థమందులకు? ఇప్పుడు స్త్రీలుకొర విడాగులచట్టము పురుషులవలె సంకల్పోహముగా నుండ వలయుననికాదు. ప్రకృతిభర్తము ననుసరించియే స్త్రీ లట్టివారు కారు. అందుననూ పాతివ్రత్యభర్తములో ప్రఖ్యాతిగాంచిన భారతవారీమణులూ అట్టివారగుట? వారు కోరునదేమన భర్త కుష్టువాడుకాని, త్రాగు బోతుగాని, జారుడుకాని, దుష్టుడుగాని అగుచో నట్టివానితోడనే సంసారముచేయుటకు తన కిష్టము లేదప్పుడు నిర్బంధములేమండగలందులకును, తిరిగి వివాహమాడ కోరియున్నచో నాడుట కవకాశము కలిగి యుండుటకును, మరియు నిష్కారణముగా భార్యలను వదలిపెట్టు పురుషులకు బుద్ధిచెప్పుటకును, తమ పక్షము బలముగానుండుటకును, నవసరమగునప్పు డుపయోగించుకొనుటకును మాత్రమే గాని పాశ్చాత్యులవలె ఈదినముననే యొక పురుషుని వివాహమాడి మరునాడే విడిచిపెట్టవలయుననిగాదు. ఈ విడాగుల చట్టము మన దేశమునందలి క్రైస్తవులలో నున్నది. మహమ్మదీయులలో నున్నది. కాని మన హిందూపురుషు లంత నులభముగా వారిలో పురుషులుగూడా విడాగులిచ్చుచున్నట్లు గానరాదు. ఇక స్త్రీల సంగతి వేరేచెప్పు టెందులకు? ఈ విషయమైన తీర్మానమును బెజవాడలో జరిగిన ఆంధ్రరాష్ట్ర స్త్రీలవిద్యాసాంఘిక సంస్కరణసభలో కూడా పెట్టవలయునని చాలామంది తలంచిరి గాని శారదాబిల్లకొండకే తహతహపడు చున్న యీసమాజములోనే యీబిల్లునుకూడా నమలులో పెట్టరుని కోరుటంతమంచిదిగాదని యూర కుండిరి. ప్రస్తుతపు మనదేశమునందలి స్థితిగతులను బట్టి చూడ నీ చట్ట మవశ్యకమనియే పలువురకు తోచు చున్నది. నాకూ నట్లే గన్పట్టుచున్నది.

౮

శ్రీ మ తి కొ డా లి సీ తా రా ను దే వి గా రు

ఈ చట్టముననుసరించి స్త్రీలకుపురుషులకు వలెనే స్వేచ్ఛ లభించుననియు, ఒకభర్త తనభార్యను విడనాడినయెడల నామెకు యెటుబోవుటకును వారినోచదనియు పుట్టినింటికేపోయిన భూలోకనరికము ననుభ వించుననియు యీ చట్టముక్రింద ఆమె యింకొకనితో స్వగ్ధనుభము ననుభవించవచ్చుననియు కొందఱివాదన. కానియిదిసరికాదు. పాశ్చాత్యపద్ధతులనే యనుకరించి వారి యాచారముల నవలంబించినయెడల స్త్రీలకు యిహపరములందు సౌఖ్యమునిచ్చునట్టిదియు యిహమునందు శాశ్వతమైన యశస్సునుకలుగ జేయునట్టిదియును నైన పతివ్రతాధర్మము దూరమగును. ఒకగృహములో వివాహమైన కొలదిసంవత్సరములకు భార్యాభర్తలకు కలహము జరిగినదనుకొందము, వారికి సంతానమున్నదనుకొందము, భార్య భర్తను వదలి మఱియొకనిని చేపట్టును. భర్తకూడ మఱియొకతెను వివాహమాడును. అప్పుడు సంతానముగతియేమి? ఎన్నియొకష్టములు పడవలయును గదా? దానికిగూడ కొన్నిచట్టము లేర్పఱచబడుననుకొనినను ముందు భారతదేశములోని కుటుంబజీవనము తారు

మార్గుటనిస్సందేహము. ఇదియొకయశస్థికమని చెప్పవచ్చును. ఈ చట్టముక్రింద శిశుహత్యసహాయప కాశమున్నదని నాయూహ. ఎట్లన సంతతిగల దంపతులు విడిపోవునప్పుడుతమసంతతిని సంరక్షించుట కష్టమని

వారిని హత్యగావించవచ్చును. కామముచేగలిగిన కోర్కెలను నెఱవేర్చుకొనుటకీచట్టము బాగుగఉపయోగపడును గాని యిహపరములను సాధించుట కనువగురీతిని మనస్సును స్వాధీనముచేసికొనుట కుపయోగపడదు. కీర్తికేషులైన లాలా లజపతిరాయి గారు యేదేశములా నీచట్టముందునో ఆదేశములో వేశ్యావృత్తియే జీవనముగ నుండుననియు హత్యలు దురాచారములు ప్రబలు ననియు వ్రాసిరి. ఇది ముహూర్తము సత్యము. ఈ చట్టమును కోరుచున్నవారి మతియున (స్త్రీ) పురుషసంబంధము కామముమీద ఆధారపడుటయేగాక వివాహ సంబంధము దానిని నెఱవేర్చుకొనుటకు జరిగిన యొడంబడిక యగును. దానికిని భారతవివాహధర్మమున కనుసన్న భేదము హస్తముకాంతరము. భారత ధూమిని వివాహము యిహపరముల కుద్దేశింపబడినది గాని యొక యిహమునకే గాదు. అట్టిదానిని విడాకులచట్టముచే మార్పవేసుట కోరినవో తలగోకికొనుటయే యగునని నానమ్మకము.

కొడాలి సీతారామదేవిగారు

౬

శ్రీ మ తి ఆ చ ం ట మ ం గ లో ం బ గారు

మన భారతదేశమున విడాకులచట్టమొకటి ప్రవేశపెట్టవలయుననుకాంత. కొంతమంది స్త్రీల మనసును కల్లోలపరచుచున్నట్లు పత్రికలమూలమున తెలియుచున్నది. స్త్రీలకు అబలలన్న పేరు కొన్ని విషయములలో కొంతవరకు సార్థకమగునునీ తోచుచున్నది. బలములేనిది అబలనని పూర్వపు పండితుల అభిప్రాయమేమో గాని మనోభ్రష్టితమైనైతేనేఅబలని నా అభిప్రాయము. ఎట్లనిన మన దేశములో బుద్ధివంతులగు స్త్రీలు లేరని కాదు నేషనలిస్టులు మహారాణి ఝాన్సీ లక్ష్మీబాయి, గోపనారాయణులగు మేధావతులగు స్త్రీలు ఉద్భవించి తమ కీర్తిని చిరస్థాయిగ భారతదేశమున నెలకొల్పి స్వర్ణపులైరి; కాని ప్రస్తుతపరిస్థితులలో మన దేశమున అట్టి స్త్రీ లేరన్నటువంటి ఉన్నట్లు కాన్పించదు. ఇతరుల నేను చెప్పబోవునదేమనగా ఆ మనోదార్ద్రము తక్కువగుటవలననే పొరుగింటి పుల్లమారరుచి అన్నట్లు అన్యదేశాచారమైన వివాహపుష్కలము భారతస్త్రీలు కోరుచున్నారని. ఇట్లు కోరుట శ్రేయోదాయకము కాదు. ఇదియునుంగాక “పంచేంద్రియోన్మాదంబున బహుశ్చ బుద్ధిలతమన్ మారామహర్తిచి” అని బమ్మెర పోతనామాత్యుడు పదించినట్లు బుద్ధిని కోరికలలో పోయినంతమారము పోనీయక సాధ్యమైనంతవరకు వశమునందుంచుకొని ఆత్మవిచారణసర్వ శ్రమయమై ధర్మబద్ధమైన దాని నవలంబించి ఉన్నదానితో తృప్తి

పొందుట లూ లోకమునందు సుఖము; పరిలోకమునందు మోక్షము. కనుక ఎన్నివిధముల ఆలోచించినను విడాకులచట్ట మనునది మనస్త్రిలు కొరట కుంచినప్రదాయమును, శ్రేయస్కరమునుకాదు. భర్త యెన్నివిధముల నిర్బంధించినను నానితోనే అవస్థపడవలయునా అని కొందరు స్త్రీ లడుగవచ్చును. మళ్ళీచేసు నున్న మొగుడును బాధపెట్టిన అప్పుడుచేయునదేమియు లేక మళ్ళీ మొదటిగతయేగునుకదా? దీనికి తగుదలయెప్పటికి? కావున వివాహపురస్కారచట్టమువల్ల సుఖమున్నదనుకొనుట కేవలము ధ్రువమేకాని తేలుకానేరదని నానిశ్చితార్థప్రాయము.

౧౦

శ్రీ మతి అయ్య దేవ ర బాలా త్రిపుర సుందరమ్మ గారు

అయ్యదేవర బాలాత్రిపురసుందరమ్మగారు

చెన్నపురియందు చెన్నరాష్ట్రస్త్రీవిద్యా సాంఘికసంస్కరణ సభలో విడాకుల చట్టతీర్మానము పూర్వపైపట్టినండియు దేశమునందు కొంత కలవరము పొందినది. కారణము దేశమునందు కారదాచట్టము గొడవ తీవ్రముగా నున్నది. ఇటువంటి సందిగ్ధావస్థలోనే మరల విడాకులచట్టము కూడా పెట్టినచో అనేకావస్థలకు లోనుగావలసి వచ్చును. అదియునుగాక బాల్యవివాహములు రద్దుపరచు కారదాచట్టము ఆములులోనికిరానున్న సమయమున విడాకులచట్టమునకు అవసరము లేదని నామనవి. ఏలయన ఇదివరకు ఆనగా బాల్యవివాహములు ఆచారములై ఉన్నప్పుడు భార్యాభర్తలన్యోన్యాయురగా విషయములలో కొంతవడి యుండి అనేకవిఘాతములకు లోనైన కుటుంబము లనేకములు ఉండినవి. అప్పుడిట్టి విడాకులచట్టము న్నును కొంతవర కుపయోగమయ్యెడిదేమో; కాని

నేడన్నచో అట్లుగాదు. ఇంతటినుంచిబహుగు [కారదాచట్టము మూలమున] వివాహము లెట్లయిన వధూవరులు యుక్తాయుక్తవిచారలై, జ్ఞానపరివర్తనలై, ఒకరిగుణములొకరు చెలిసికొను వయసునందే జరుగును. తమతమ భావిభాగ్యోదయపురోభివృద్ధి గమనింపవలసిన బాధ్యత వారి పైననే యుండును. ముందటికాలమునందువలె ఇతరులపై నాధారపడవలసిన అగత్యము లేదు; కావున విడాకులచట్టమునకు ఇప్పుడు తొందరతయైన అవశ్యకత లేదు. ఉన్నదన్నప్పటికిని కొంతకాల మీ వివాహపరిస్థితులను (కారదాచట్టము వచ్చినతరువాత) కూడ చూచిన అసంతోషము నీ విడాకులచట్టము అవుసరమయిన ఆలోచించవచ్చును; కాన హిందూధర్మక్రాత్రిములాప్పని, ఆగ్యసంప్రదాయము లంగీకరింపని పాశ్చాత్యసంప్రదాయముల అనుకరణమగు విడాకులచట్టము ప్రస్తుతము అనవసరమనియే తోచుచున్నది.

పై మానమున మఱికొందఱు మహనీయురాండ్ర అభిప్రాయముల వెలువరింతుము.

— స్వాప్ని క ప్రయ —

పెచ్చురాజు రాజగోపాలముగారు బి. యె, సారస్వతసమాజము

౧

అయితమైన యీజగము సంతయు ముంచిన పండువెన్నెలం
గాయచునుండె రేవెలుగు; కాంతలతానవకుంజపుంజముల్
తీయని వాసనల్ జలికె; లేయద శాంతివరింపగా ప్రహ
ర్నాయతచిత్తయై ప్రకృతి హాయిగ కన్నులుమూసి గూర్చెడగా.

౨

త్రలతలలాడు వెండిననుదారము తీసిన రీతి చంద్రికా
విలసితమాచు నందరుగు వేణిక యొందు; తదీయతీరమం
దలరగ నిల్చియున్న లలితాంగినాకర్తును కాంచి యెవ్వరో
తెలియగ కోరి యందుజని తిన్నగ నిల్చితి నామె యున్నెడగా.

౩

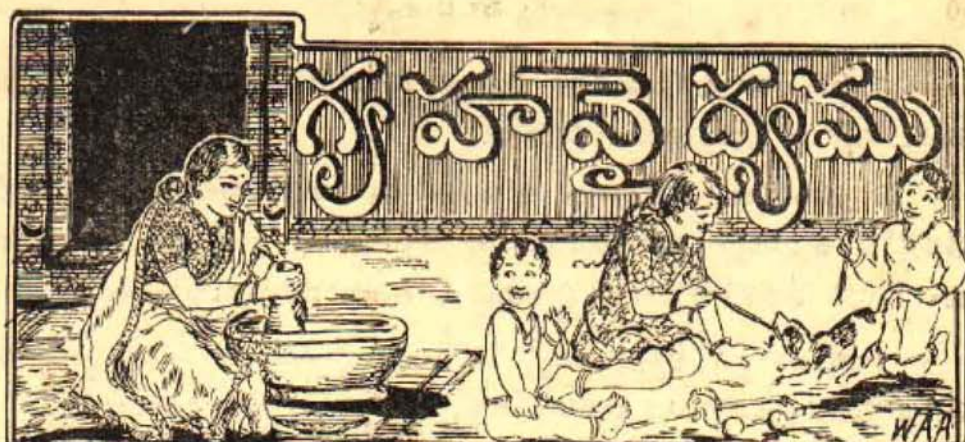
అమెయి శ్వేతమేఘశకలావళివీడి వెలుంగు పూరిమా
సోము విధాన, మేల్ముసుగు సుంతనడల్చి విలోకేనప్రభా
స్తామసుఖాతరంగముల సొంపెనలారెడి కన్నుదోయి న
న్నామె బహుకరించె; యెవరామెము? నాప్రియురాలె చూడగా.

౪

మఱచి సమస్తదుఃఖములు, మానవకోటి నడంచు భారముల్
మఱచి యసహ్యవేదనలు, మానస మేర్చెడు మర్కటభేదముల్
యిరువుర మొక్క కొగిటనె; యీనరలోకనితాంతచింతలు
సురింగి విలు వైచై చనగ సొలితి మాగతియేగె యామముల్.

౫

పేమగడించి యెంతొరుల వేల్లితహస్తము లంత నేడకో
అమెయు నేను వేపయనమై యటుపోవగబోవ నెన్నో ఆ
రామనదీనదావళులు, రమ్యతలంబులు, నూత్నదేశముల్
మేము గ్రమించినార మటుమీదట నొక్కట మేలుగాంచితికా.

డాక్టరు యన్. శేషగిరిరావు గారు, యల్. ఐ. యమ్.

సాధారణముగ బిడ్డలకు జ్వరము, అజీర్ణము - అందువలన గలుగు వ్యాధులు, మలబద్ధకము, దానిచే కలుగు యుష్మద్రవములు, గ్రహణి, ఈష్మలు, క్రిములుచేయు ఉష్మద్రవములు, చర్మరోగములు మొదలగునవి కలుగుట తరచు కనుచున్నాము. ఇట్టివ్యాధులకు శిశుపోషణమున పూర్ణానుభవముగల ముసలమ్మలు ఏదో ఇంత వాము నలిపియో ఏదో ఇంత. ఆకుపసరు పిండియో శిశువులను అట్టివ్యాధులనుండి రక్షించుటయు మనము కనుచున్నాము. ఇటువంటి సులభసాధ్యములగు అనుభవ యోగములు కొన్ని ప్రత్యేకము సేకరించియు, కొన్ని వైద్యగ్రంథముల నుండి శోధించియు ఈ క్రింద వివరించుచున్నాను.

జ్వరములకు

అతివసచూర్ణమును 10 మొదలు 20 గోధుమగింజలయెత్తు వరకు తేనెతో ఇవ్వసగును.

గోరోజనమును చనుబాలతో నిచ్చిన బిడ్డలకు దోషజ్వరము నివర్తించును. పారిజాతపుచ్చెట్టు ఆకుల రసము బిడ్డల జ్వరములను హరించును. మండుకబ్రహ్మి ఆకును వెచ్చజేటి మెంతులువేసి తేలిక కషాయము కాచి యిచ్చిన బిడ్డలజ్వరము కట్టును.

ములుగోరింటచ్చెట్టు ఆకురసము తేనెతో గాని, పంచదారపాకముతో గాని యిచ్చిన జ్వరము నివర్తించును.

రెడ్డివారి నానుబాలుచ్చెట్టు చూర్ణము జ్వరములు కట్టును.

వేపాకు, మాక్షికమునుతేనె, నెయ్యి ఒకటిగచేసి ధూపమువేసిన జ్వరము యొక్క వేగము శీఘ్రముగహరించిపోవును.

తుంగమువ్వులు, కరకపువ్వు, అతివస వీనిని సమభాగములుగ చూర్ణముచేసి తేనెతో కలిపి పసిపిల్లలకు నొసంగిన వాంతి, దగ్గు,జ్వరము హరించును. లేక అతివస చూర్ణముచేసి తేనెతో నొసంగిన పిల్లలయొక్క అతిసారము జ్వరము హరించును.

కర్కాటకశృంగి, అతివస, పిప్పళ్లు వీని చూర్ణమునైనను; అతివసచూర్ణమునైనను తేనె కలిపి శిశువుల కొసంగిన వారికిగల దగ్గు, జ్వరము, వాతులు నశించును.

కా స ము ల కు

ఉస్తిపండు లేక వేరు నేతిలోవేసి కాచి యానేతిని బిడ్డలకు ఉగ్గుపెట్టిన దగ్గు హరించును.

బిడ్డలకు రాత్రివేళ కర్పూరతైలము వెచ్చజేసి రొమ్ముకు పూసిన శమించును.

కుక్కతులసి ఆకురసము బిడ్డలకిచ్చిన దగ్గులు హరించును. మోతాదు పూటకు 120 చుక్కలు చొప్పున దినమునకు 2 పూటలు నియ్యనగును.

కుప్పిటాకురసము వేపనూనెలో కలిపి బిడ్డలనాలుకకుపూసిన వాంతి కలిగి శ్లేష్మమును పడునట్లు చేయును. దగ్గు నిమ్మళించును.

కోరింతచెట్టు ముదురుకాడలలోనుండి తీసినపాలు (చొన) బిడ్డలకు వచ్చెను కోరింత దగ్గును పోగొట్టును.

నల్లతులసి ఆకురసములో తేనెకలిపియిచ్చిన బిడ్డలకు గొంతుకలో ధ్వని వగర్చు గలదగ్గు నిమ్మళించును.

గారపండు తేనెతో నరుగదీసి యిచ్చిన బిడ్డలదగ్గు శ్లేష్మము, హరించును.

తమలపాకురసములో తేనె గలిపిపొసిన బిడ్డలదగ్గులు, శ్లేష్మము హరించును.

తమలపాకులకు ఆముదము చరిమి వెచ్చజేసి రొమ్ముపైన ఆకుమీద ఆకును దళసరిగవేసిన బిడ్డలదగ్గు, వగర్చు అణగును.

నల్లవాణిలి ఆకురసము బిడ్డల దగ్గును పోగొట్టును.

వసను నీళ్లతో గంధముతీసి బిడ్డలరొమ్ముకు పట్టించిన దగ్గు, శ్లేష్మము హరించును.

వెల్లుల్లిదండను పెడలో కట్టిన బిడ్డల ఉక్కినదగ్గు నయమగునని జనవాక్యము.

సదాప ఎండినయాకుల పొగవేసిన బిడ్డలదగ్గు నెమ్మదించును.

సౌందర్యము—సద్గుణములు

శ్రీ మ తి జ్ఞా నాం బ గా రు

మనోహరమును నాకర్షకమునగు స్వరూపమునందందరికి సభిమానమున్నది; కాని యాకర్షకస్వరూపమును గలుగజేయు ముఖ్యసాధనములను గూర్చి మాత్ర మందరికి తెలియదు. ధనగౌరవములయందాకర్షణములేదు. మంచి బలారోగ్యములు, సమర్థత, సంతోషము వీనియందే యాకర్షణమున్నది; కావున శరీరకాభివృద్ధిని కోరువారెల్లరు నిజమగు సౌందర్యమునకువలయు సద్గుణములను సంపాదించవలయును. సుస్వరూపమును ప్రసాదించగల మూలసూత్రములు మూడు కలవు. అందు మొదటిది మనోభావముల సభివృద్ధిచేసి యుక్తమార్గమున నడపుట. రెండవది శరీర వ్యాయామము. మూడవది క్రమమగు పథ్యము. ఈ మూడును ఒకదాని కొఁటి సహాయకారులును ముఖ్యవశ్యకములునైయున్నవి. దుస్తులు, భూషణములు వట్టి యాభాసములే. సౌందర్యమున కివి ముఖ్యమైనవి కానేరవు. సౌందర్యమును బలమును కలిగించుటకు మనస్సునకుగల బాధ్యత నిస్సంశయముగా ప్రధానమైనదైయున్నది. మనోప్రాబల్యము ముఖలక్షణములను మార్చుచున్నది. శరీరముయొక్క అర్హధర్మముల నడ్డగించుటకును అభివృద్ధిచేయుటకును దానికి శక్తియున్నది. కనుకనే వారివారిపనుల ననుసరించి వారి వారి ముఖములు రూపములు మారుచుండును. ప్రత్యేకమగు భావనాబలమువలన నీ మార్పు కలుగుచున్నది. ఎవరికిని ప్రత్యేకముగ నొక గురుతుతో గూడినముఖము లేదు. ఆతురత ఆందోళనము వీనివలన నొసట ముడుతలు కలుగును. కోపమువలన కన్నులు నోరు భయంకర రూపమును ధరించును. భయము, ద్వేషము, అసూయ, ఈ గుణములవలన రక్తప్రసారము కలతజెంది శరీరపోషణము తగ్గి యారోగ్యము చెడి పోవును. కోపమువలన గుండె మిక్కిలి యెక్కువగా కొట్టుకొనును. భయము వలన హృదయస్పందనము (గుండెకొట్టుకొనుట) ఆగిపోవును. దుఃఖమును కష్టమును కలిగించు

తలంపులవలన జీర్ణవ్యాపారము పాడగును. దీనిని బట్టి మనస్సుయొక్క స్థితిగతులు రక్తాభిసారమును నాటంతకెట్టి యక్రమపరచుననియు, సందుమూలమున ననేకనష్టములు కలుగుననియు తేలుచున్నది. కనుక మన మనోభావములను స్వాధీనపరచుకొని శరీర మందలి ప్రతియవయవమును పోషణమును, బలమును పొందునట్లు చూడవలయును. రక్తాభిసారము క్షీణించుటయు, శరీరము క్షీణించుటయు నొకటియేగాన జాగ్రతగ నుండ వలయును. (ప్ర కృ తి)

దంతములు—సౌందర్యము

ఎంత సుందరవదనమునకైనను పాచిపట్టినపండ్లు అందవికారము నాపాదించును. అందవికారమును గొనితెచ్చుటయే కాదు జీర్ణకోశమునకు సంబంధించిన అనేకరోగము లకు అవి ఆహ్వానకర్తలు కాగలవు. పిప్పిపండ్లు, పాచిపట్టినపండ్లు ఆరోగ్యమును భంగించు నవి గావున దంతములను అతిశుభ్రముగ నుంచుకొనవలయును. హిందువుల మగు మనము పడుకనుండి లేచినతోడనే దంతధావనముచేయుట అయశ్శూతాచారమై యున్నది. ఇది యెంతయు మంచి ఆచారము. పశుకొనబోవునపుడుకూడ పండ్లు తోముకొనుట అవశ్యము అవలంబింపవలసిన ఆచారము. ఏమందురా? మాటలాడుట, నవ్వుట, ఏదైన పదార్థములను తీసికొనుట మొదలగు పనులు చేయుచున్నంతకాలమును నోటినుండి 'సెలైవా' (నోటియందు ఊరెడు నీరు) ఊరుచు దంతశుద్ధికి కొంతవరకు తోడుపడుచుండును. మనము నిద్రించునపుడట్లుకాదు. 'సెలైవా' ఊరుట తగ్గియుండును; గావున అప్పుడు పండ్లసందున యిటుకుగొను పదార్థకైకలములు పులిసి బాక్టీరియా రోగమునకు మార్గము ఏర్పడుచును. కావున పండుకొనపోవునపుడు పండ్లసందున ఎట్టి పదార్థము ఇటుకుకొని ఉండకుండ ధారాళముగ నీటితో పుక్కిలించుట, దంతముల పాచి పూర్తిగ తొలగిపోవుటకు కుంచెవలె నమలిన దంతకాష్టముతో తోముట విధిగ చేయునాచారము అలవటమకొనవలయును. దంతముల కంటియుండు సున్నితమగు చర్మము సురిగిపోకుండులాగున వానిని తోముకొనునపుడు క్రిందనుండి పైకి తోమవలెను. ప్రక్కవాటున ఎన్నడును తోమరాదు. తోమినతరువాత కూడ పండ్లసందున ఇంక నేమైన చిక్కియున్నట్లుండనేని ఒక చెంబుకు నీళ్లలో ఒక టీస్పూను (చెమ్పాడు) వైకార్పొనేటు ఆఫ్ సోడాను వైచి ఆ నీళ్లతో పుక్కిలించి ఉమియవలయును. ఈ విధుల గనునరించుచో దంతములు తెలుపెక్కి తేలుదేటి ఆరోగ్యవర్ధకములగుటకు తోడు కొత్తలావణ్యమును కొనితేగలవు. మందహాసము చేసినపుడు వెలికిబాటు దంతములు మరచియ్యపుగింజలవలె ధవళధవళములై యుండుచో నదనవికాసముచేసి ఎంతటిఅందమును గొనితెచ్చునో అనిర్వాచ్యముగదా!

బాల విజ్ఞానశాఖ

౧. పదము

తొక్కు పల్కులు

కారు పల్లి కోడండరామయ్యగారు

క్రీమతి జాగర్లమాడి జానకమ్మగారు శ్రమచేసి సేకరించిపంపిన పిల్లలసంభాషణములను 'తొక్కు పల్కులు' అను మనోహరమగు కీర్తికక్రింద ప్రచురింపుచు గృహలక్ష్మీపత్రిక ౨౦వ సంపుటము ౧౧వ సంచికలో ఏత త్పత్రికా సంపాదకులు ఇట్లు వ్రాసియున్నారు. "సంభాషణరూపముననుండు పిల్లల అవ్యక్త మధురభాషణములు ఇట్టివి దేశమున పరశృతములుగనున్నవి. కాని వానిలో కొన్నిటికైనను ఇంకను అక్షర రూపము చేకూర్చలేదు. ముద్రణసౌకర్యములు సమకూడియున్న ఈ దినములలోకూడ వానిని వాగ్రూపముననే యుంచుటపొడిగాదు. కావున అట్టివానియందు రుచిగలవారు వానిని సేకరించి 'గృహలక్ష్మీ' పత్రికాముఖమున లోకమునకు చేకూర్చ ప్రార్థించుచున్నాము." ఈ వాక్యములచదివి ఉత్సాహిపై నేను సేకరించిన క్రింది తొక్కు పల్కులు గృహలక్ష్మీముఖమున ఆంధ్రలోకమున కర్పించుకొనుచున్నాను. ప్రశ్నోత్తర పూర్వకముగనుండి వచ్చిన మాటలే తిరుగవచ్చుచుండు ఈ పల్కులు తలయేలుగొనకయే చిన్నపిల్లలు ఉల్లాసపూర్వకముగ కంఠస్థ మొనర్చుకొన జాలియున్నవి. జాతికి ప్రత్యేకసంపదఅనదగిన ఈ తరగతి బాలసాహిత్యము విస్మృతిగహనము పాబుకాకుండ అర్హప్రకాశము నీయసంకల్పించిన గృహలక్ష్మీపత్రికాధిపతులను కొనియాడుచు వారికి యుద్యమమునందు యథాశక్తినితోడ్పడుదురు గాకయని ఆంధ్రమహాజనులను పౌచ్చరించుచున్నాను.

కాలువకుపోదాం

చెట్టడవి—

ఏ కాయ ?

వస్తావా ?

ఏ చెట్టు ?

గెరిటికాయ—

ఏ కాలువ ?

సొరచెట్టు—

ఏ గెరిటి ?

రాజుకాలువ—

ఏ సొర ?

ఉక్కుగెరిటి—

ఏ రాజు ?

మంచిసొర—

ఏ ఉక్కు ?

అడవిరాజు—

ఏ మంచి ?

నీముక్కు—

ఏ అడవి ?

కాయమంచి—

నీముక్కు—

౨. పాటలు

జోల పాటలు

శ్రీమతి జాగర్ల మూడి జానకమ్మ గారి చే

సంపాదితము

రాములవారి మీద

శ్రీరామ! రఘురామ! శృంగారరామ!
 చారువిక్రమరామ! చంద్రముఖరామ!
 భక్తిజనదారిద్ర్య భంజనుడ! రామ!
 ముక్తిదాయక! రామ! మునివంద్య! రామ!
 శివువిల్లువీరచిన శృంగారరామ!
 అట్టై సీతను చెట్టపట్టినరామ!
 ధరణిజవతి! రామ! దశరథరామ!
 పట్టంబుచేకొన్న పట్టాభిరామ!
 శ్రీకృష్ణులవారి మీద
 ఎవ్వరేనాస్వామి నవ్వులంతండి

శంఖచక్రాలతో జన్మించినాడు
 నవ్వుముఖముతో నాతండి! కృష్ణా!
 పువ్వుటుయ్యెలలోను పొంగియూగుమురా
 నిద్రపో నిద్రపో నీలవర్ణుండా!
 బలభద్రులమ్మడా! హరి! నిద్రపోరా
 నిద్రకు వెయ్యేండ్లు నీకు వెయ్యేండ్లు
 నందగోపకుమార! నవనీతచోరా!
 మందరగిరిధరా! మాధవ! కృష్ణా!
 ఏకువకునాతండి! యేడువకుకృష్ణా!
 పాడియూచెదనిన్న బాలగోపాల!

౩. నీతికథ

అసూయ కూడదు

శ్రీమతి మాడభూషి మాడమ్మ గారు

ఒకపూర్ణో ఒక బీద బ్రాహ్మణుడు ఉండువాడు. అతనికి లేక లేక ఇద్దరు పుత్రులు గల్గిరి. మొదటి పిల్లవానికి నాగమ్మ అనియు రెండవ వానికి కృష్ణమ్మ అనియు నామకరణము చేసిరి. పెరిగినతరవాత కూడ నాగమ్మ నాగమ్మగానే ఉండెను. ఎవరైన ఎదురై హాస్యమునకు పలుకరించిన వెకిలినవ్వునవ్వుచు చేతిలోని వస్తువునట్టె విడిచి తెల్లపోవు చుండెనన్న వాని తెలివి తేటలు స్పష్టముగ ఊహింపవచ్చును. పెద్దకాలమునకు ముద్దుగ బుట్టిన వారగుటచేత నెట్లో దొర్లి యానెట్టి నాగమ్మ కాతండి యొకవనితారత్నమును బెండ్లిచేసెను.

అగ్రామమునకాయనయొక్కడే వైదికవృత్తివలన జీవించుటచే పేరిశాస్త్రి పోటీ లేని భిక్షాధికారియై లక్షాధికారివలె సుఖజీవనము చేయుచుండెను. కొంతకాలమున కాయన కాలముచేసెను. నాగమ్మ యిల్లుదిద్దవలసివచ్చెను. తల్లి ముదుసలి. భార్య

తెలివితేటలమూలమున తల్లి యాలోచనతో నాగేశ్వరశాస్త్రి తండ్రిలేని లోపము లేకుండ తమ్ముడికి వివాహముగావించెను. “పువ్వుపుట్టగనే పరిమళించు” నన్నట్లు కాపురమునకు వచ్చినదే కృష్ణశాస్త్రిభార్య కాపురము చేరుగావించెను. గ్రామమందలి పొరో హిత్యము, ఆర్థికపుభోజనములు, అక్షయపాత్రయును వారికిగలయాస్తి కనుక ఆ యూరునున్న గృహముల వరుసను పంచుకొనిరి. నాగరాజు “భవతి భిక్షాదేహి” యను సంతనే దోసిలినిండ నిచ్చెడు నిల్లాండు కృష్ణప్పనుచూచి మూతులు విరచెడివారలు. ఏలనగా ముదుసలి తల్లిని విడిచి భార్యతో వేరు పోవడమే యిందులకు కారణము. తలిదండ్రుల నిరసించినవానిని దూషించు నాచార మిప్పటికిని వల్లెటూళ్లయందుగలదు. కృష్ణయ్య భార్యకిది కిట్టలేదు. తన గౌరవలోపమున కాయత్తయు బావయు కారణమని వారి సతికఠినముగ తిట్టియు శాప మొసంగియు, కనుపించిన వారందరితోను చెప్పుచుండెడిది. నాగేశ్వర యిదియంతయు గాంచి తమ్ముని శ్రేయము గోరినవాడగుటచేత తానాయూరు వదలి యెందైన పోవ సమకట్టి యావార్త తల్లికెరిగించెను. తల్లియు సంతోషించి మన మవతలికి పోతి మా యావెజ్జిపాడకట్ట భార్య పోరుడిగి సుఖించును. నాయనా త్వరగా నేదో గ్రామము నివాసయోగ్యమగునది చూడుమనెను. ఏలుటకూర్చుగానముగాని యెత్తుకు తినుట కూర్చులేవా? యని యడగగా భార్య ముందు మీరేదేని యూరుపోయి చూచి వచ్చిన పిదప సందరము పోదమనిచెప్పి, దారిబట్టెమునకని యొకపూటకు దధ్యన్నము కట్టియిచ్చెను. మధ్యాహ్నము వకగంటవరకు నడచి చెట్టునీడయు జలాశయమును గానరా నాతడానీడ నాశ్రయించి నిదురించెను. ఆకల్లారము దేవతాస్త్రి వివరస్థానమగుటచే నియమితకాలమునకాస్త్రిలుచేరి జలకమాడి, నిదురించుచున్న బ్రాహ్మణుని, చెట్టున వ్రేలాడు నన్నపుమూటను గాంచి దివ్యదృష్టిని యావిప్రుని తలంపెరిగి జాలిజెంది, యాయన్నమును దిని యామూట యందొక పాత్ర కట్టిరి. కొంతసేపటి కాభూసురుడు మేల్కొంచి యాకొలనియందనుష్టానమును (సాయంసధ్య) దీర్చి యన్నముచక్కై చూడ నామూటలో గిన్నెయుండెను. కారణములేని కార్యముండదనుచు ఆతడు పరమేశ్వరా దీనివలన నాయాకలిదీరుగాక యనెను. వెంటనే పంచభక్త్యపరమాన్నసహిత మైనఅన్నము ఆచిన్నిపాత్ర యొసంగెను. తృప్తిగ భుజించి తనతల్లి కావార్త తెలుప త్వరితగతి నిల్లుచేరెను. ఆరాత్రి ఇంట వారిసంతోషమునకు పారములేదు. మరుచటిదిన మావిశేషము గ్రామవాసుల కందరికిఁ దెలుప నిశ్చయించి ఊరివారందరిని బిలిచి సంతుష్టిగ భోజనములచే మెప్పించిరి. ఆగ్రామ మందలి జన మాదిన మా విశేషమే చెప్పుకొనుచు ఆశ్చర్యాంబుధి నోలలాడిరి. ఆరాత్రి కృష్ణయ్య భార్య నిద్దురబోలేదు. తోడికోడలు గౌరవింపబడుట

చూచి సహించలేకపోయెను. ఈనున రోసముగల్గి భర్తచేత జేరి తనకొకటి అట్టిగిన్నె సంపాదించి యివ్వవలయుననియు, లేకున్న తానురిబోసికొనియో, నూరిబైట నూతబడియో ప్రాణములు వదలెదననియు వట్టుబట్టెను. అంత ప్రాణమునిసిగి ఆతడు యెట్టకేలకు పయనమాయెను. పయనమునకుముందు అగ్నివద్దకేగి గిన్నెను సంపాదించిన కథనంతయు నెరిగి తానుగూడ నటులగావించెను. కృత్రిమకార్యగాములకు నిమరయు, నిర్మలమనమునుండునా? ఒకయు త్తరీయముగవచ్చుకుని యరమోడ్చుతో చూచుచుండెను. దేవతాస్త్రీలు యప్పటియట్ల వారి నియమప్రకారము సరిగవచ్చి యూహలనిలో స్నానమాశి యాచెల్లినీడల విశ్రమించి మన కృష్ణమూర్తిని గాంచిరి. ఆలోచనాపరతంత్రుడై వారాయన్న మెప్పుడు తిందురా తనకెప్పుడట్టిపాత్రమొసగుదురా యచుచు తలచుచు వారి శృంగారమునకు ముగ్ధుడగుచుండెను. అప్పరసలు వానినిగాంచి తమ దివ్యదృష్టిని పరికించి వీనికి తగిన పనిచేయవలయునని యెంచి యెప్పటి యట్ల నొకపాత్రనందుచి దివికేరి. మోటనే సంతోష స్వాంతమున మైచుచి తానును సంపాదించగలిగితి గదా యనెను గర్వము త్వరకెట్ల యొక్కనిమిషమునకే ఆతడు యిల్లుచేరి యాఫలిత మధాంగి కెఱిగించెను.

గొప్పతనము గౌరవమే ప్రధానముగ నెంచిన నాయెల్లాలు ఆపాత్రమహిమ మెరుగకయే మరుచటిదిన మామూరివారందరిని భోజనములకాహ్వానించినది. కృష్ణ శర్మ సంపాదన కందరును సంతోషించి నాగేశ్వరునిటికిరాక ఇంత నత్తినరు మెతుకులదిని తరువాత విచారించిన మహానీయులందురు గూడ నీతని పిలుపునకుహోదయైరి.

ఆయూరి బ్రాహ్మణోత్తములు మణిదారు మొదలగు పెద్దమనుష్యులు సకాలము నకువచ్చి వరుసలుదీర్చి కూర్చుండిరి. చీనిచీనాంబరధారులై పనితారత్నములు బాల బాలికలు గుణగుచుండ యిదిగో తెస్తున్నారు, అదిగో తెచ్చిరని సమాధానములు చెప్పుచు నిటు నటు కూర్చుండఁజెట్టుకొని భోజనము వడ్డించెడు వల్లెమురాదేమని యనుకొనుచుండిరి.

కృష్ణమూర్తిదంపతులు వట్టుపుట్టులుల ధరించి యెయ్యారముగ నాపాత్రమహిమను తనయన్న చెప్పలేదన్నలోటు కృష్ణశర్మతీర్ప నిశ్చయించి తానాపాత్రకొరకంతో కష్టపడితి నని దేవలోకమునకు పోతినని తనకు విమానము నచ్చెనని యెన్నో విచిత్రముల నేకరపుకెట్టి యాగిన్నెనందఱకు చూపిరి. కృష్ణశర్మ శక్తికి యందరాశ్చర్యనిమగ్నులైరి.

పిదప నాగిన్నెను జనమధ్యమున యొకవికాల ప్రదేశముననుంచి పాత్రమాతృప్తిగ వడ్డించుమార్గా యనిరి. అందుండి తళ తళ కాంతులు మెరయ కుప్పతిప్పలుగ మంగల

కత్తులు బయలు వెడలి వరుసగ నందరినియొక్క ముహూర్త కాలమునకు తలబరువులవదల్చి కొత్తగ చేరిన స్వాములవారినిగ చేసెను. ఆదృశ్యమునుగని కృష్ణదంపతులు చకిత నేత్రులై సిగ్గున నిలిచిరి. హాహారావములతో కొందగు పారిపోయిరి.

స్త్రీబృంద మల్లకల్లోలముగ కోలాహలముచేయగా నందఱమధ్యను నాగశర్మ భార్య యిట్లని స్తుతింప నాకత్తు లాస్త్రీజాలికి రాకుండనుండెను.

భర్తృపాదంబులెఱ్ఱి బరగితేని

పరమపురుషుని నమ్మి భజించితేని

పెద్దవారల నెప్పుడు పూజించితేని

భయముకొల్పెడియాపద బాయుగాక !

అసూయాపరవశత్వ మెంత హానికరమైనది ?

౪. ఆరోగ్యము

పసిబిడ్డ ఆజ్ఞలు

అకుండి వేంకట శాస్త్రి గారు

ఆరోగ్యవంతముగ పెరుగగోరు పసిబిడ్డ తనతల్లికి ఈపది ఆజ్ఞల నిచ్చుచున్నది:—

1. నీవు నానోటి నెన్నడును ముద్దపెట్టుకొనకుము.
2. నాముఖముపై నీవు ఎన్నడును తుమ్ముకుము; దగ్గకుము.
3. నాకు త్రాగుటకు కాచి చల్లార్చి వడపోసిన పరిశుభ్ర జలమునిమ్ము.
4. నీవు నాకు పాలనిచ్చు సమయమున సంతోషచిత్తముతో నుండుము.
5. జీర్ణమగు పదార్థములనే నాకు పెట్టుచుండుము.
6. ప్రతిదినము నాఒడలు జోమి కడగి చక్కగ స్నానము చేయింపుము.
7. ధరించుటకు కాలానుగుణ్యముగ పరిశుభ్రమైన ఉడుపులనిమ్ము.
8. నాకు ప్రత్యేకమైన మెత్తిని శయ్యనిమ్ము.
9. శుభ్రమైన గాలి ధారాళముగ ప్రవేశించుటకు అవకాశమునిచ్చు కిటికీటీలు గల గదిలో నాపడుక నేర్పాటుచేయుము.
10. మద్దు ముచ్చటలకొఱకు నాకెన్నడును నిద్రాభంగము చేయకుము.

౫. పద్యము

బాలికలకు

వేంకట కాళిదాస కవులు

ఓసుకుమారలార ! యిటు లూరక కాలము వ్యర్థపుత్తు రే

లా ? సుమనోహరమ్ములు విలాసమయమ్ములు మోహనమ్ము లై

కాసన లీనుచున్నవి నవప్రసవమ్ములు కోర్కీదీరగాఁ

గోసికొనుండు మాలికలు గూర్చికొనుండు ముదంబు పెందుచున్.

ఆ యుదయాద్రి నిల్చిన నవారుణబింబము మోహసంగతిన్
 వేయికరంబులన్ బ్రణయినిన్ గిలిగింతలు వెట్టుచున్న యీ
 తీయని వేళనే మనసుదీరగఁ గోసికొనుండు పుష్పముల్;
 పోయిన దానికిన్ వగవుఁ బూనిన నేమిఫలంబు వాటిలున్?
 కాలము పక్షముల్ పరచి 'గాఢరయంబునఁ బోవుచున్న దో
 బాలికలార! మీఁది కెగఁబ్రాచుచునుండినవాఁడు సూర్యుఁ; డా
 భీతరాంధకారపదపీఠికల్పితకాళరాత్రి యు
 స్థీలితమృత్యుదృష్టి నరుదేరక మానదు నిర్దయమ్ముగన్.
 చెలువముతోడ నేఁడు వికసించిన పుష్పము రేపు వాడి రే
 కులు విడిపోవ రాలివడు; కోమలులార! వయోవికాసముల్
 తొలగకమున్నె చిత్తములతోఁ బ్రయకాంతుల కర్పణమ్ముగా
 నలరుల దండ లల్లి యుపహారము లిం డనురాగసంపదన్.

౬. బుద్ధి పరీక్ష

పాడువు కథలు

వడ్లమాడి దశరథ రామయ్య గారు

[ఇవి బాలురయు, బాలికలయు బుద్ధిబలమును పరీక్షించుటకు ఉద్దిష్టమైవి. కావున ఈ పాడవు కథలను విడుపులు స్వతంత్రముగ నాలోచించి బాలబాలికలు మార్చి 10వ తేదీనాఁపున లేఖామఖమున మాకు తెలియజేయ కోరెదము. — సంపాదకుడు.]

1. నన్ను కలిగియుండనివారు కావలెనని కోరరు. ఉన్నవారు పోవలెనని కోరి నను పోవను. నన్ను గెలిచినవారు నన్ను కలిగియుండరు. నన్ను ఓడినవారును గెలిచిన వారును విచారమునే పొందుదురు. ఒకరు బయట, మిగిలినవారు లోపల. అంతే భేదము. నేనెవరు?

2. ఒకరిమెడలో మాత్రముపడి చనిపోవువఱకు ఇరువురను బంధించునది ఏది?

3. నేను బండితో వచ్చి బండితో వెళ్లుదును. నే నున్నందువల్ల బండికి ప్రయోజనములేదు. కాని నేను లేనిది బండి వెళ్లలేదు. నే నెవరు?

4. తీసిన కొద్ది పెరుగున దేది?

5. నీదై యుండి యితరులుకూడా వాడుకొనునది యేది?

6. పేరు చెప్పగనే పోవునది ఏది?

7. మనము కావలెనని కోరి దానిని పొందగనే మనము కలిగియున్నామని తెలిసి కొనలేని దేది?

8. నేను కలుసుకొనుట వలన భాగింతును. భాగించుట వలన కలుసుకొందును. నే నెవరు?

2. బాల వాఙ్మయ విమర్శనము

గీతామంజరి

(బదుభాగములు)

ఆంధ్ర శేషగిరి రావు గారు వి. యె. (సారస్వతసహజము)

ఇంతవఱకు సాధారణముగ ఆంధ్రవాచకపుస్తకములలో వచనభాగము విస్త

రించి యుండుటయు, వాచకమునకు చివర ఏవో కొన్ని పద్యములు లాంఛనార్థము ఉంచబడుటయు నాచారమైయున్నది. కంతస మొనర్చుకొనుటకు అనువై యుండుటను, రాగముతీయవలెననెడు బాలుర సహజాభిలాషను పెంపొందింప జాలియుండుటను పద్యము గద్యముకంటె పిల్లలకు చిత్తాకర్షణీయముగ నుండునను సత్యమును ఆయా వాచకములను వ్రాసిన పెద్దలు గ్రహించినట్లు పొడగట్టను. కాని ఇటీవల కొందఱు విద్యాధికు లీ సత్యమును బాగుగ ఆకళించి తత్పరిపోషణమునకు కొన్ని పద్యవాచకములను ప్రచురించియున్నారు. అందు శ్రీయుతులు వేంకటపార్వతీశ్వరకవులు రచించి ప్రచురించిన బాలగీతావళులును; శ్రీయుత అద్దేపల్లి లక్ష్మణస్వామినాయుడుగారు రచింపించి ప్రచురించిన గీతామంజరులును ప్రథమమున పేర్కొనదగినవి. ప్రస్తుతము గీతామంజరుల పరామర్శింతము.

ఇవి మొదటితరగతి మొదలు ఐదవతరగతివఱకు అక్కఱకు వచ్చునట్లు ఐదు భాగములుగ రచియింపబడినవి. రచయితలు శ్రీయుతులు చింతా దీక్షితులు; వేదుల సత్యనారాయణశాస్త్రి. ఇందు శ్రీయుత చింతాదీక్షితులు ఆంగ్లాంధ్రసారస్వతనిష్ఠాతుడు; నిత్య వ్యవహారమున బోధనాపథకులలోతును బాతును పరికించియున్న పరికించుచున్న ఉపాధ్యాయుడు; ఆంగ్లమున R. L. Stevenson వలె ఆంధ్రమున కొంతవఱకు ప్రత్యేకము బాల వాఙ్మయస్పృహకి దోహద మొచ్చిన ఉచితజ్ఞుడు; 'ఆడవె ఆడవె అమ్మణ్ణి', 'వచ్చిముద్దీయవే వరహాలత్తి' 'బాబాలురా నాన్న బాబాలు' మొదలగు ప్రతిపదరసనివ్వందములగు బాలగీతములను ప్రచురించి పెద్దల ప్రశంసల సందినప్రోడ. ఇక రెండవవారగు శ్రీయుత వేదుల సత్యనారాయణశాస్త్రి గుంటూరు కళాశాలాంధ్రపండితుడు; పలుకుపలుకున భావ మాధుర్యము జాలువార్చు కవితాత్మగలవాడు; ఆధునికయుగమున ఆంధ్రకవితాసరస్వతికి పరుమము పరిమళముగల పద్యపుష్పముల సమర్పణచేయుచున్న సంఖ్యావంతుడు. ఇట్టివారుభయులును ఏకీభవించి పరిశ్రమించి ఆంధ్రదేశమున ప్రాథమికవిద్యావ్యాప్తికి విఫలప్రయత్నము నడచుచున్న ఈ దినములలో ఇట్టి మనోహరపద్యవాచకములను రచియించి ఆంధ్రుల కర్పించుట సమ్మాన్వర్తమగు విషయము.

ఇట్టి వాచకములందలి పాఠములు బాలుర వయోభివృద్ధితోపాటు విషయముల యందును, తద్వివరణమునందును క్రమాభివృద్ధి నందుచుండవలయును. ఈ గ్రంథముల కర్త లీవిషయమును బాగుగ గుర్తెరింగిరనుట కొక నిదర్శనము చూపెదను. 'నక్షత్రముల'ను గూర్చిన పాఠము మూడవభాగమునందును; ఐదవభాగమునందును కూడగలదు. ఈపాఠములందు ఆయాపాఠములను పఠించువారి వయస్సునకు తగిన విషయములు ప్రస్తరింపబడినవి. పరికింపుడు. గీతామంజరి మూడవ భాగము. పుట 15

అప్పు! యెవ్వో యాకాశమందుఁ బ్రతి
చిత్రమగు మ్రుగ్గులుంటిరి; చిన్నచిన్న
చుక్కలెల్లఁ బెట్టి సొంపుగాగ
పిండితోడనో ముత్యాలగుండతోనో.

తెల్లనో చందమామతో నల్లమబ్బు
తెల్ల దోబూచులాడుచు మెల్లఁగాను
కలువపతినుండి వెన్నముద్దలనుచీసి
మాడియాడెడు వెన్నెల కుప్పలాట.

ఇక గీతామంజరి ఐదవభాగము పుట 13 పరికింపుడు.

మొదటనొక్క చుక్క పొడుచు నేమాలనో
మినుకుమనుచు మంచుచినుకువోలే,
జూచుచుండ మిన్ను చుక్కలమయమాను
మిరిపతోటపూసి విసిసెట్లు.
ఆదియంతు లేని యాకాశమందున
రిక్కలెల్ల నొక్క రీతి వెలుగ
నొక్కమూలనుండి లెక్కింపవలెనంచు
దలఁతుగాని గుఱుకు దప్పిపోదు.

చీకటులకెంతో సాయంబులేయునట్టి
నల్లమట్టేమి పాపమొనర్చుకొనెనో
మినుకుమినుకున చీకట్ల మెరయుగాని
మబ్బురన చుక్కలన్నియు మాయమగును.
నూదిమోపుటను చోతైనలేకుండ
మీటచుక్కలన్ని మెరయుచుండ
నాన్న యిరవదేదనక్షత్రముల పేర్ల
యెఱుఁగు జెప్పు నా కదేమొగాని.

ఈరెండు గీతములును బాలురేపలికినట్లు (ఉత్తమపురుషలో) వ్రాయబడినవి. మూడవతరగతిలో చదువు విద్యార్థి లేతమనమునకు విరిశీలనాశక్తి యుండనేరదు. కావుననే ఆతనికి ఆకాశమున అనంతముగ కనిపించు చుక్కలు నిత్యము ముంగిట తాను చూచు మ్రుగ్గుచుక్కలై నవి. ఆవిద్యార్థి బుద్ధి అప్పటి కింకను క్రీడాచాపల్యమునుండి విడివడి యుండదు. కావుననే ఆతనికి నల్లమబ్బులు చంద్రునితో దోబూచులు, వెన్నెలకుప్ప ఆటలు ఆడుచున్నట్లుతోచినది. ఐదవతరగతి బాలునకు అట్లుగాక వయస్సుతో బుద్ధియు పెరుగును కావున ఆతనికి చుక్కలు నిత్యము తాను ముంగిట చూచు మ్రుగ్గుచుక్కలు గాక అప్పుడప్పుడు అక్కడక్కడ తాను చూచు తోటమిరపపండ్ల పోలికలై నవి. ఇప్పటి కాతని బుద్ధి క్రీడాచాపల్యమునుండి విడివడి విషయవిచారమునకు దొరకొనును. కావుననే ఆతనికి చుక్కలను చూచి ఊరకుండుటతో తృప్తిలేక వానిని లెక్కింప ఉత్సాహముపుట్టినది; ఇన్ని నక్షత్రములుండగా తన తండ్రి ఇరువదియేడింటినామములు మాత్రమే చెప్పుటేమి అను జిజ్ఞాసకల్గినది. మూడవతరగతివిద్యార్థికి చంద్రునితో ఆటలాడుచున్నట్లు తోచిన మబ్బులు ఐదవతరగతివిద్యార్థికి చుక్కలుచూడనొల్లని పాపపువస్తువులుగ

తోచుట వారి వయోవ్యత్యాసమునకు అనుగుణముగ నున్నది. గీతామంజరుల రచన మున విద్యార్థుల చిత్తముయొక్క క్రమవికాసము గుర్తింపబడినదనుటకు ఈ ఒక్కదర్శనము చాలును.

గీతామంజరులు మొదటిభాగమున (అది మిక్కిలిచిన్నప్పిలకు ఉద్దిష్టమైనదగుట) విద్యార్థులు తమ చిన్నతనమునందు లాలన ఎఱిగిన మాతృదేవియొక్క ముఖమున విను జోల పాటలు; తోడబుట్టినతోడులతో నాడుకొనునపుడు నేర్చుకొను ఆటపాటలు మాత్రమే కూర్చబడినవి. రెండవభాగమున ఇట్టి పాటలకుతోడు బుద్ధిని పరీక్షించు పొడుపుకథలు కూడ జేర్చబడినవి. మూడవ నాలగవ ఐదవ భాగములందు విద్యార్థులకు సుపరిచితములగు జంతువులను గూర్చియు వృక్షములను గూర్చియు పాఠములు వ్రాయబడినవి. ఇట్టిపాఠములు తెలిసిన దానినుండి తెలియని దానితో బాలురకు పరిచయము చేయుట కును, క్రమాభివృద్ధి గాంచు వారి భావనాబలమును పెంచి పోషించుటకును సమర్థములై యున్నవి; గృహజీవనము, నీతివర్తనము—ఇవి విద్యార్థులను భావికాలమున మంచినంసారులు గను పౌరులుగను చేయునవిగావున—వీనిని గూర్చి కొన్ని పాఠములు ప్రత్యేకించి వ్రాయబడి యున్నవి. ఇట్లు విషయప్రాశస్త్యముతో నలరారు ఈపుస్తకములు ఉత్తరసర్కారులలో ఉత్తమతరగతిముద్రణమునకు పేరుకెక్కిన రాజమండ్రి సరస్వతీపవనప్రెస్సులో ముద్రింపబడుట పదియాబుపన్నెంబగారమునకు పద్మరాగముతోడి సంస్కరణబద్ధి సమ కూడినట్లయినది. విషయప్రాశస్త్యమునకు విలువ కల్పించుచు, ముద్రణాసౌందర్యమునకు మురుపుదీర్చుచు ఈవాచకములందలి చిత్రపటములు చెన్నలరుచున్నవి. ఇందలి మేలేంది పాఠశాలాధికారులు వీనిని అర్హప్రచారము లోనికి గొనిరా ప్రార్థింతును.

ప్రశంస

చిరుమామిళ్ల శివరామకృష్ణ ప్రసాదు గారు

కనువిందుగూర్చు చక్కని చిత్రపటముల కాలవాలంబుగా నలరినావు,
మిన్నకుండిన స్త్రీల మేల్కొల్పి వారిచే మంచివ్యాసములు వ్రాయించినావు,
కవికుమారులువ్రాయు కమ్మనిపద్యముల్ ప్రకటించి సత్కీర్తిబడసినావు,
క్రొత్తపోకడలతో క్రొత్తరూపంబుతో క్రొత్తదారిని బోవగోరినావు,

నీవు జన్మించి రెండేళ్లు నిండెనపుడె

అందితంబగు కీర్తినార్జించినావు,

తెనుగురమణుల కొఱతలు దీర్చినావు,

తగిన రూపంబు గృహలక్ష్మి! తాల్చినావు.

152 సంవత్సరములు జీవించిన పురుషుడు :—

అంగ్లావనియందలి ప్రాఫుమెరులోని ప్రూజుబరీ దగ్గరఉన్న ఆల్బుగబరీయందు థామసుపార్ అని యొకడు వసించుచుండెను. అతడు తనకు ఎనుబదిఏండ్లు వచ్చు వఱకు ఆవివాహితుడుగనే యుండెను. ఎనుబదిఏండ్లకాలమున అతడు పెండ్లిచేసికొనెను. ఆ భార్యవలన ఒక కుమారుని, ఒక కుమార్తెను గాంచెను. అతడు 122 ఏండ్లుండగా తిరిగి వివాహము చేసికొనెను. 152 సంవత్సరములు జీవించి అతడు గతమాసమున కాలముచేసెను. అతడు ఇక రెండుమాసములకు చనిపోవునగా అతని నొకసారి లండనునగరమునకు కొనివచ్చిరి. అత డంతకుమున్నెన్నడును జన్మస్థలము వీడినవాడు కాడు. అగుటచే నాతని కానూతనప్రదేశ సందర్శనము సంద్రముము పుట్టించెను. మరణకాలమున దాక్టరులు అతని శరీరమును పరీక్షించి యిట్లుచెప్పిరి. “ఇతని మెదడు మంచినీటిలోనే ఉండెను, అగుటచే ఇతడు మరణకాలము సమీపించినను ఇరువది సంవత్సరములుగా గ్రుడ్డివాడైయుండినను చక్కగ వినగలిగియు, చెప్పినదానిని బాగుగ్రహింపగలిగియు నుండెను.” మహనీయులకుగాని ఎందు ఖననము లభింపవో అట్టి వెన్నుమిసిప్పురుఅదీ సం దాతనికేబరము పొతిపెట్టిరి. అనిటి రాతిమీద “పదిమంది అంగ్లమహారాజుల క్రమపరిపాలనములను చూచినవాడు” అనువాక్యమును చెక్కించిరి.

11 ఏండ్ల బాలిక టెన్నిసు పందెములలో గెలుపు నొందుట :—

పదునొకండు వత్సరముల బాలికయగు మార్గరెటువుడే కాక అనునామె అలహాబాదు హైకోర్టు టెన్నిసుపందెములందు గెల్పు విరుదమునందెను. ఈమెతో సహకారియై ఖలీఫుల్లాగారు టెన్నిసు ఆటను ఆడిరి. ఇంత పిన్నవయస్సు బాలిక ఇదివరకెన్నడును టెన్నిసు ఆటలలో విరుదుగట్టిన మేటియగుట కనివిని యుండలేదు. ఈమెకు పోటీపందెములో వచ్చిన బహుమానము మాత్రముగాక న్యాయమూర్తులైన దళాలుగా రొక ప్రత్యేకబహుమతి నొసంగిరి. మరొకరు ఇంకొక ప్రత్యేకబహుమానము నొసంగిరి.

ఈ గల అభివృద్ధి :—

ఒక్కొక్క ఈగ తన జీవితకాలమున 20,000 పిల్లలనుపెట్టి గలదని అంచనావేయబడెను. ఈ 20,000 పిల్లలను తమ జీవితకాలమున ఒక్కొక్కటి 20,000 పిల్లలను పెట్టునుగదా. దీనినిబట్టి ఒక శాస్త్రవేత్త ఈగల అభివృద్ధి నిట్లు అంచనావేసి చెప్పుచున్నాడు. మార్చి ఇరువదియవ తేదీని గల ఒక్క ఈగ ఏప్రియులు

ఇరువది నాలుగవ లేదీకి మూడువందల ఈగలను సాకును. అవి మే మాసము ఇరువదివినిమిదవ లేదీకి మూడువందలకు మూడువందలచెట్టు అనగా 90,000 అగును. అవి జూలై నెల కెండవలేదీనాటికి 27,000,000 అగును; ఆగస్టు వినిమిదవతారీఖునాటికి 8,100,000,000 అగును.

కొబ్బరి చెట్టు ను ద 5 రోజులు ఉన్న పిచ్చివాడు :-

కాలికట్టు పిచ్చిఅనుపత్రిలో మలాపపురము నివాసియగు ఉన్నియన్ అనునొక పిచ్చివాడు ఉండెను. అప్పటప్పట రోగుల స్థితిగతుల తెలిసికొనుటకు అనుపత్రిలో వారిని తూచుటవాడుక; కాబట్టి ఇతరరోగులతో పాటు ఉన్నియన్ కూడ కులామానముదగ్గరకు తీసికొనివచ్చిరి. అచ్చట డాక్టరులు అంగమున 'వెయింగు' (Weighing) (తూచు) అని మాట్లాడుకొనుచుండిరి. ఉన్నియనుకు ఇంగ్లీషురాదు. అతని మాతృభాషయగు మళయాళమున "వెయింగు" అనగా ఉరివీయుట అని అర్థము. అందులో ఉన్నియన్ చాలభయపడి 'మీరు నన్ను ఉరితీయలేరు' అని పెద్దకేలు వేయించు పరిగెత్తుకొనిపోయి దగ్గరఉన్న ఒక కొబ్బరిచెట్టు ఎక్కి రానిమువ్వులో కూర్చుండెను. అట్లాతడు తనుకంటె ఆకాశమునకు దెబ్బది అడుగుల చేరువను ఉపనిశుడై ఉండగా క్రిందనున్న డాక్టరులు, తదితరులు నిగ్గాంతపోయి నిలబడిపోయిరి. ఇది జరిగినది ఒకానొక లక్ష్మీ వారమున. కొంచెముసేపు ఉన్నతరువాత క్రిందనున్నవారు అతనిని దింపవలెనని తలపోసిరి. కాని ఎవ్వరూ చెట్టు ఎక్కుట చూచి అతడు క్రిందికి దుమికి ప్రాణములు విడుచునేమో నని భయపడి అట్టి తలపులను మాని వైచిరి. విధి విరామములు లేక రాత్రింబవళ్లు చెట్టుక్రిందకొందరు కాపుకాయుచుండిరి. ఇట్లు రోజులు గడుచుచుండెను. పిచ్చివాడు మాత్రము దిగిరాలేదు. అమువ్వులో ఎట్లో చోటుచేసికొనియుండెను. ఆహారపానీయములకు అతనికి లోటులేకుండెను. ఏమన కొబ్బరికాయలను కోసి వానిని తన పండ్లతో ప్రికి ఒలిచి వీళ్లుత్రాగి, కొబ్బరి తినుచుండెను. ఇట్లుండ ఈ వింతచూచుటకు జనులు విశేషముగ వచ్చి కొంత దూరమునచెట్టుచుట్టును మూగుచుండిరి. కాని చెట్టుక్రిందికి మాత్రము ఎవరును పోకుండిరి కొబ్బరికాయలు విసిరి పిచ్చివాడు తను తలలు పగులగొట్టునేమో నను భయముచేత. ఈ పిచ్చివానిని క్రిందికి గొనివచ్చుట ఎట్లు అనునది అచ్చటి డాక్టరులకు ఒకగంపపనుద్యగానుండెను. మందలవైద్యకాఖాధికారికూడ వచ్చెను. అతనికి ఏమియు పాలుపోక జిల్లాకలెక్టరుగారికి వర్తమానించెను. కలెక్టరుగారువచ్చిరి. చెట్టు ఎక్కి కూర్చున్న పిచ్చివానిని ఏమియుచేయలేక కలెక్టరుగారు చుట్టు మూగియున్న జనులమీద 144వ శ్లోకు ప్రయోగించి ఆక్రంద జనము మూగకుండునట్లు నిషేధించిరి. అనంతర మా అధికారులు అరిదీర్చుముగ అలా చించి పిచ్చివాడు క్రిందపడుచో ప్రాణాపాయకరమగు దెబ్బతగులకుండుటకై చెట్టుచుట్టును కొంతదూరము కొంతఎత్తున ఒక పెద్దవలపన్నిరి. ఉన్నతాసనముమీద ఉపస్థితుడై ఉన్న పిచ్చివాడిది చూచెను. 'ఓవెట్టి వెంగలప్పలారా! మీవలలో పడుటకు నేను చేపను కాను.' అని అరచుచు వాడు క్రిందికిదుమికెను. వలదాటి అవలపడెను. అతని తొడలు విరిగిపోయెను. ఇది మంగళవారము మధ్యాహ్నము జరిగెను. అనగా వాడా చెట్టుమీద నిదురోజులున్నాడన్నమాట. దుమికిన ఒకగంటకు వాడు ప్రాణములువిడిచెను.

చిలుకలవలన జ్వరము :-

ఎలుకలవలన ప్లేగు, దోమలవలన మలేరియా కలుగునట్లే చిలుకలవలన ఒక విధమైన జ్వరముకలుగు చున్నదనియు, దానివలన కొందఱు మరణించిరనియు ఇంగ్లండులో ప్రవాదము పుట్టిినది. ఈకారణమున పలుపురు తమ పెంపుడుచిలుకలను చంపివేయుచున్నారు. దయార్థిహృదయులగు కొందఱు వానిని జంతు ప్రదర్శకశాలలకు పంపివేయుచున్నారు. బర్మింగుహ్యములో నొకవైద్యుడు ఒక్కసారిగా తన పదిహేను చిలుకలను చంపివేసెను.

వ ని తా లో క ము

శ్రీమతి పై. జానకమ్మగారు :-

పై. జానకమ్మగారు

ఈమె పైపు
రైటరు వ్యాపార
సులగువై. నారా
యణగారి తనయ.
వయస్సు పదునొ
కండు వత్సరములు
మాత్రమే. ఆం
ధ్రప్రదేశ్ భాషలలో
వయస్సుకు మిం
చిన పరిచితి సంపా
దించిన వివేకవతి.
ఈమె గానకళ
యందును మంచి

ప్రజ్ఞ నాస్థించి పరీక్షలలో జయముకాంచినది. విశేష మేమన ఈ కన్య తండ్రిగారికితగిన
కుమార్తెయై గణచిన క్రిష్టమసువారమున మదరాసునందు జరిగిన పాఠ్య-వేషకలయందు
బిజోయి పైపురైటరు ప్రదర్శనముగావించినది. ఆ ప్రదర్శనమున ఆంగ్ల, తమిళభాషలపైపు
యంత్రములను చూచుగనవయోగించి ప్రేక్షకమహాజనులచే మెప్పులందినది. ఈమె
ఈ విషయమున భాషికాలమునందు మంచిపేరు సంపాదించుననుటలో సందేహమునకు
తావులేదు.

శ్రీమతి అన్నపూర్ణాబాయిగారు :-

కొంతకాలము బొంబాయి కార్పొరేషను మేయరుగానుండిన డాక్టరు దేశముఖ
గావీశి. ఈమధ్యజరిగిన హిందూమహిళాసమాజమువారి పదునొకండవ వార్షికోత్సవ
సందర్భమున ఈమె అధ్యక్షురాలుగా నుండినది.

శ్రీమతి డి. యి. జూలియన్ కన్యగారు :-

గుడియట్టములో నూతనముగా స్థాపింపబడిన అమెరికను మిషను ఆసుపత్రిలో
ప్రధానవైద్యురాలుగా నియమింపబడినది.

శ్రీమతి కె. రామసుబ్బమ్మ గారు:—

ఈమె రెడ్డికులముసకు చెందినది. కడప మునిసిపలు సంఘసభ్యురాలుగా నియమింపబడినది. పురపాలకసభ్య సంఘములందు సభ్యురాలుగానున్న రెడ్డికాంత ఈమె ఒక్క-తియే అని తెలియుచున్నది.

శ్రీమతి యమ్. జానకికన్య:—

కాలికట్టులో గౌరవన్యాయాధికారిణిగా నియమింపబడినది. ఆనగరమునందలి పిచ్చిఆసుపత్రికి అప్పుడప్పుడు పోయి అందలి మంచి చెడ్డలను అరయుచుండుటకు గవర్నమెంటు వారీమెను కోరియున్నారు.

శ్రీమతి మార్గరెటు యస్. బార్బరు కన్య:—

కాలికట్టు మునిసిపలు సంఘసభ్యురాలుగా నియ-

కె. రామసుబ్బమ్మ గారు మింపబడినది.

శ్రీమతి పి. చినలక్ష్మమ్మ గారు:—

అనంతపురము మండల విద్యాసంఘములో సభ్యురాలుగా నియమింపబడినది.

శ్రీమతి పి. సుశీలబాయి గారు:—

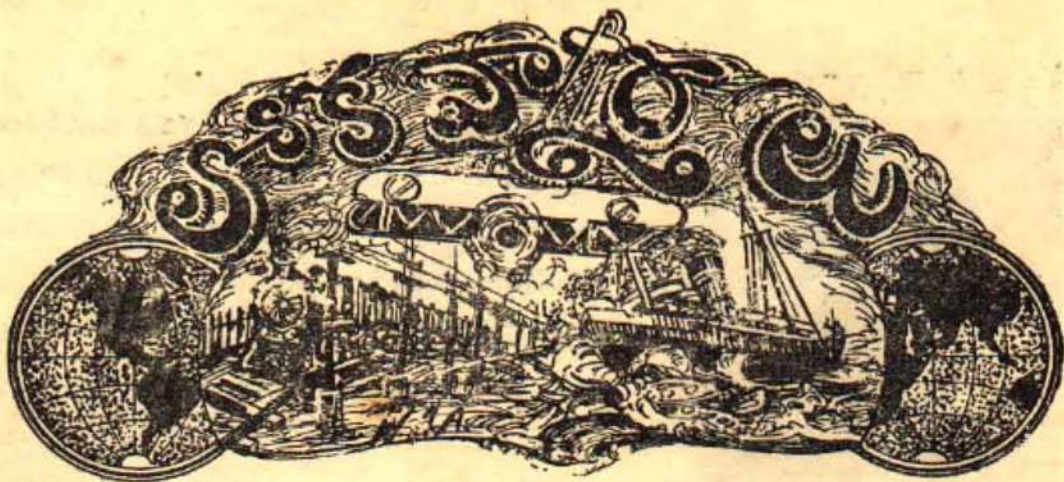
మద్రాసునందలి హిందూస్త్రీ సంఘసభ్యురాలు. కలకత్తాయందలి చిత్తరంజన పరిషత్తువారు నిర్వహించిన అఖిలభారతదేశీయ వ్యాసరచన పరీక్షలో ప్రథమ బహుమానము గాంచినది. వ్యాసవిషయము 'స్త్రీయద్యమమున హిందూస్త్రీయొక్క స్థానము' అనుదానినిగూర్చి. గ్రామోద్ధరణ విషయములందు ఈవిదుషికి అభిరుచిమెండు. శ్రీయుత ఆర్కాటు రంగనాథమొదలియారువారు మంత్రిత్యము వహించినపుడు గ్రామపునరుద్ధరణమునగూర్చి వారేర్పరిచిన వ్యాసముల పోటీపరీక్షలో ఈమె పాల్గొనెను.

శ్రీమతి జోషి కన్య గారు:—

వెస్టరన్ ఇండియను స్టేట్సుఏజెన్సీకి చెందినది. ఇంగ్లండున ఉన్నతవిద్య బడయు నవకాశము కల్పించుచు నీమెకు ఇండియాగవర్నమెంటువారు విద్యార్థినివేతనము నిచ్చి యున్నారు.

పి. చినలక్ష్మమ్మ గారు

తమలపాకులు ఈయనందుకు కొట్టిచంపుట:--

అహమ్మదు పకీరునకు ముప్పది సంవత్సరములు. అతని భార్య పదునేడు వత్సరముల పడుచు. పకీరునకు భార్యపై ఇష్టము లేకుండెను. ఇట్లుండ ఒకనాడు అతడు భార్యను తనకు తమలపాకులు చుట్టి ఇమ్మని అడిగెను. ఇచ్చుటలో ఆమె కొంచెము అలశ్యముచేసెను. అందుమీద అహమ్మదు అగ్రహముతో ఆకాశమంటి భార్యను బాదెను. ఆబాదుల కా అబల అనువులబాసెను. ఇది ప్రాసిక్త్యాపనకథ. ఆలిఫూర్ లో విచారణ జరుగుచున్నది.

భార్యరొగమునకు భర్త ఆత్మహత్య చేసికొనుట:--

బ్రిగాడియర్ తెరార్డు క్రిస్టియను అను పైనిరోడ్యోగి ఉచితశిక్షాదు కావున తన భార్యను అత్యంతము ప్రేమించియుండెను. ఇట్లుండ విధివశమున భార్య జబ్బుపడెను. తాను గాఢముగ ప్రేమించిన ఇల్లాలు రొగ గ్రస్తయగుటతోడనే అతడు అతివైక్ల బ్యము నొందెను; భరింపలేక నోటియందు రివాల్వరు కాల్చుకొని చనిపోయెను. రోగార్తులగు భర్తలకొఱకు ప్రాణములను త్యజప్రాయముగ నర్పించిన భార్యల నామములను కొల్లులుగ పేర్కొనవచ్చును; కాని భార్యలకొఱకు ప్రాణములిచ్చిన బ్రిగాడియర్ తెరార్డువంటి పురుషులు కోటికొకరైన దొరుకుట సందేహము. ఆత్మభార్యయందు దేవీస్వరూపముగాంచిన ఈపైనిరోడ్యోగి చిరస్మరణీయుడు; స్వాస్థ్యపరులగు పురుషులలో తప్పబుట్టిన మహనీయుడు.

ప్రజ్ఞావక్త తలెలయగు యువతి:--

కిరణబాలదాసి భాంగోరు నివాసిని. ఆమెకు పదునేడేడ్లు. ఆమె భర్త వర్తకసరళిని తఱచు కలకత్తాకుబోవుచుండువాడు. జతీరామునాస్తిరు అనుదుష్టుడు వారి పొరుగువాడు అట్టిసమయములందు కిరణబాలదాసి ప్రవర్తనము పెడమార్గములకు ద్రిప్ప ప్రయత్నముచేయుచుండువాడు. కిరణ బాలమాత్రము లొంగలేదు. ఇట్లుండ ఆమె ఒంటరిపాటుననున్న సమయమున జతీరాముడు దౌర్జన్యముచేయ నుంకించెను. అందుతో ఆమెకు కోపముచేటెత్తి ధైర్యము తెచ్చుకొని పీటతో నాతనిని కొట్టెను. జతీరామునకు గట్టిదెబ్బలు తగిలినవి. ఆస్పత్రిలో పడవేసినారు. అందుండిగాయములు మాన్చుకొని అతడు మూడుమాసములనుగాని బయట పడలేదు. ఈలోగా ఈవిషయము కోర్టునకెక్కినది. ఆలిఫూర్ సబ్ కలెక్టరువా రీకేసు విచారించి

జీతరామునకు ఆరుమాసముల కఠినపాతము విధించుచు తీర్పులో కిరణబాలదాసి నిట్లు ప్రశంసించెను. “ప్రజ్ఞా బలముచే మానము కాపాడుకొన్న ఈబాలామణిప్రవర్తనము విభిన్నమున సమాససన్నివేశములు గల్గుచో మేలుబంతిగనుచుకొని ధైర్యముతో వర్తించి పంకమునకు అనూనయకము కొనివత్తురుగాక అని పంగ యువకులను హెచ్చరించుచున్నాను.”

“మగ చొల్లని సతి”:—

క్రమతి రాజుమారి పదితొమ్మిదివత్సరముల పడుచు. లాహోరునగరమునక శాకాలలో బి.యే సీనియరు తరగతియందు చదువుచున్న తనభర్త అమరదాసు అనువానిపై ఫిర్యాదుచేసి నగరస్వా యాధికారియొద్ద రాజ కుమారి ఇట్లు చెప్పెను. “నేనొక మర్యాదపంకమునకు చెందినదానను. అమరదాసునకును నాకును 1923-వ సంవత్సరము అక్టోబరు 12-వ తేదీని వివాహము జరిగినది. వివాహము అయిన తరువాత రెండుసంవత్సరముల వఱకు నేను నాభర్తతో అత్తవారింటనుంటిని. ఆకాలమున నాతలిదండ్రులే నాకు కావలసిన ధనము, నగలు, బట్టలు, తదితరములగు వస్తువులు పంపుచుండిరి. పంపిన వానిస్వల్ప నామామగారు చల్లగ అందుకొని తమ స్వాధీనములోనే ఉంచుకొనుచువచ్చిరి. రెండుసంవత్సరములు గడచిన తరువాత నామామగారు, అత్తగారు, భర్త నన్ను బాధించుచు ఆగౌరవము చేయకొచ్చిరి. లేనిపోనిసాహస కల్పించి నన్ను తఱుచు పుట్టింటికి తోలివేయుచుండిరి. తఱుచు నాభర్త నాతలితండ్రులను ధనముకొఱకై నిర్బంధించుచుండెను. నన్ను వారు పెట్టుబాధలకు నానునట్లు క్రమముగా వికారమునొందెను. అందుతో నాకు శరీరమున ఏదో రుగ్మత ప్రారంభమయ్యెను. అంతట మాత్రవారు నాకు క్షయరోగము తగిలినదని చెప్పుచు వారియింటనుండి తఱిమివైచిరి. నాతలిదండ్రులు నన్ను గొప్పగొప్ప డాక్టరులకు చూపి పరీక్షచేయించిరి. వారందఱు నాకు అట్టిరోగ మేదియులేదని నిరూపించెప్పిరి. ఇంతలో నాఅత్తగారు నాభర్తకు తిరిగి వివాహముచేసిరి. నాధనమంతయు వారు ఆపహరించిరి. నన్ను ఏలుకొనుటకు నిరాకరించిరి. మనోవృత్తియిచ్చుటకై నను అంగీకరింప లేదు. నాకు రావలసిన ‘స్త్రీ ధనము’ ఇచ్చివేయటము, నాకు మనోవృత్తి కల్పించుటను 1929-వ సంవత్సరము ఆగష్టుమాసము 18-వ తేదీని నేను నోటీసు ఇచ్చితిని. నాభర్తదానిని పాటించలేదు. నోటీసుతీసివేసి కొనుచో నన్ను తిరిగి నాభర్త ఏలుకొనునని నామామగారు నాతండ్రితోచెప్పగా అట్లేచేసితిమి. కాని నాభర్త నన్ను తిరిగి పరిగ్రహింపలేదు. కావున కోర్టువారు నాభర్త నాకు నెలకు నలుపదిరూపాయలు మనో వృత్తియొసగునటుల ఉత్తరువు దయచేయ ప్రార్థించుచున్నాను.”

పండ్రెండేండ్లకు రెండు పెండ్లిండ్లతో మరణము:—

కయిరా మండలమునందలి నడియాడువాసియగు మనియాల్ గిరిధరలాలు భట్టుగారు తనరోగిష్టి కుమారునకు పండ్రెండేండ్ల బాలుకునకు ఇదివరకే ఒకసారి వివాహమైయున్నవానికి తిరిగి వివాహముచేయ ప్రయత్నపడుచుండెను. ఇది తెలిసికొని అచ్చటి యువజనసమితివారు ఆందోళనముచేసి పెండ్లికాకుండ ఆగ బట్టుటకు కోర్టు ఇంజక్షను తెప్పించిరి. అయినను భట్టు తనపట్టు విడువలేదు. బరోడా సంస్థానమునకు కొమరుని తీసికొనిపోయి అతనిని, అతనిరోగమును ఇచ్చి ఒక వధువునకు వివాహముచేసెను. కట్టుకున్న కాంత లను విధవలనుగా జేయు మహత్కార్యమునకే భారతసూమి కవతరించిన ఆ పండ్రెండేండ్ల బాలుడు రెండవ వివాహమైన కొలదికాలముకే ఈర్ష్యలోకమునకు వేచేసెను. ఇప్పుడు బొంబాయి హైకోర్టువారు కోర్టును ధిక్కరించినాడని భట్టుపై కేసుపెట్టి విచారించుచున్నారు.

తాంబూలము:విరుద్ధ వస్తువులు :—

14-1-30-వ తేదీనాటి 'కామోదకి' పత్రికలో 'ఇంటిమందులు' అను శీర్షిక క్రింద తాంబూలమునుగూర్చి వ్రాసినవిషయములలో దిగువ నుదాహరించినవి ముఖ్యముగ గమనింపదగియున్నవి.—

“పాలు, వెలగపండు, పనస, ఆమ్లములుగానుండు ఫలములు, ఆరటిపండ్లు, ఇత్తుఖిండములు, ఘృతము, తేనె, నారకేళము ఇవి తాంబూలముతో విరోధించును; కనుక వీనిని మెసవిన నుత్తరక్షణమునందే తాంబూలమును సేవింపగూడదు. ఈ విరుద్ధవస్తువులయొక్క జనితవిషము మహాక్రూరమై మనుజులను హింసించును. తాంబూలము వేసికొనుచు నట్లనే ప్రాణములను త్యజించినవారలు అనేకులుగలరు. అట్టివారియొక్క కష్టము లేని నిష్కారణమరణములకు కారణమేమి యుండవచ్చునని యాలోచించుచున్నవారు నూత్నముగ బరికించినచో ఇట్టి విరుద్ధములే సంప్రాప్తమైయుండునేమో ఎవరూహింపగలరు. మఱియు భుజించియు, నిద్రనుండి లేచియు, స్నానమొనర్చియు, వాంతివేసికొనియు నుండునట్టివారలు గడియనేపు నిద్రానించుగాని తాంబూలచర్మణమున పుష్కమింపజనదు.”

పాలు:విద్యార్థులు :—

‘ది సౌతుఇండియను మెడికలుయూనియను’ వారి మాసపత్రికలో డాక్టరు టి. బి. ఓర్; డాక్టరు జెర్నాల్లు వెయిటను అనువారలిట్లు వ్రాయుచున్నారు.—

“మీగడతీసినవికాని తీయనివికాని ఆయినపాలు పుచ్చుకొనుచో విద్యార్థులు పొడుగుగా నెదుగుటయు తూకమున పెంపొందుటయు కలుగవని కనుగొనబడినది. తొమ్మిది మొదలు పదునాలుగు సంవత్సరముల వయస్సుగల బాలురకు దినమునకు ఒక్కొక్కరికి అర్థకేర పాలిచ్చితిమి. ఇట్లు ఎనిమిది మాసములు చేయగా వారు పాలుపయోగించని బాలురకంటె పొడుగుగాను పుష్టిగాను ఎదిగిరి. పాలయొక్క గుణమేకలదని ప్రకటింపబడు సిస్టెమను కొందఱికి ఇచ్చితిమి. అవి వారికెట్టి క్రొత్తపుష్టిని కలిగిరాలేదు. పాలుపయోగించినవీళ్లు పొడుగున, పుష్టియందు పెంపొందుటతోడ మంచి ఆరోగ్యవద్దేహముతో నొప్పిరి. తేజస్సుకలమొగము, నలుపెక్కి నిగనిగలాడు రేలమెట్లుకలు, ఉద్దీపితోత్సాహము కలిగి విలసిల్లిరి. ప్రపంచమున ముందుకువచ్చిన జాతులన్నియు పుష్కలముగ పాలుత్రాగుటకు అలవాటుపడినవారే యను సత్యమున కీవిషయము పోషణ మిచ్చుచున్నది.”

అంధవిశ్వవిద్యాలయప్రాచ్యవిశ్వత్పరీక్షలు: శ్రీలదుస్థితి:—

‘ఒకవిద్యాభిలాషిణి’ ఫిబ్రవరిమాసము 11-వ తేదీనాటి ఆంధ్రపత్రికలో నిల్లు ప్రకటించుచున్నది.—

“ఈమధ్య కొందఱు భాషాభిమానులు ఆంధ్రపత్రికయందు ప్రయత్నములు విద్యాధ్యక్షములను వివరించి ప్రయత్నములు విద్యాధ్యక్షులను వదిలించుచు సందర్భములకు లోపువయసున పరీక్షలకు ఆరులుకారను నిబంధనను తీసి వేయవలయునని ప్రకటించుచు కృషిసలుపుచున్నారు. ఈ సందర్భమున మా శ్రీలదుస్థితినికూడ ముఖ్యముగా తెలుపుకొనవలసియున్నది. అంగ్లేయపరీక్షలనువలె గాక ప్రాచ్యవిశ్వవిద్యాలయమున ప్రత్యేకముగా పరీక్షకు లోపులకు అనుగ్రహించినందులకు భాషావ్యాప్తిని గురించి ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమువారి సరళహృదయమును కొనియాడవలసియే యున్నది. కాని అందులో 25 సంవత్సరములు దాటినగాని ప్రయత్నముగా విద్యానా శిక్షామణి పరీక్షల కర్షులుకారని యుండుటచే మిగుల అసంతృప్తికరముగా నున్నది. పురుషులకిది వర్తించినను శ్రీల కీనిబంధన పూర్తిగా పనికిరాదని వ్రాయ సాహసించుచున్నాను. ఏలయున 25 సంవత్సరములు వచ్చు సరికి సామాన్యముగా శ్రీలు 4, 5 గురు సంతానమును గని తమ యావనమును, దానితోబాటు బుద్ధిబల మును, చదువుకొనుట కవకాశమును పూర్తిగా కోల్పోవుచున్నారనుట సత్యదూరము కాజాలదు. అట్టి పరిస్థితులలో నామె విద్యావ్యాసంగముచేయుట కట్టి పీలునులేదు. పల్లెటూళ్లలోని శ్రీలు ప్రాచ్యవిద్యాభ్యాసము చేయుట కవకాశముబలకవు. కాని అట్టివారికి పరీక్షలకు చదువవలెనను కోరికయున్నను వారు పట్టణములకు బోయి మగవారిలోపాటు సమముగా పరీక్షలకు కూర్చుండుటకు మనస్ఫురించుటలేదు. ఒకచో నందుల కిష్టపడినను తల్లిదండ్రులు భర్తయు దాని ననుమతించును. కాన 10 మంది విద్యార్థినిలుగల ప్రతిచోటను వారికి ప్రత్యేకముగా పెంటర్ల పెట్టించి శ్రీవిద్యను పోషింతురని ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమువారిని కోరుచున్నాను. ఈ పైవిషయములను, ముఖ్యముగా వయోనిర్ణయనిబంధనను గురించి శ్రీవిద్యయొడ అభిమానము గల ఉదారహృదయులును, మా ఆంధ్రమహిళాసభవారును, తదితరవిద్యుపేక్షకులును తగు శ్రద్ధవహించి పూర్తిగా కార్యము కొనసాగువరకు కృషిసలిపి శ్రీవిద్య సభివృద్ధి గావించురని ప్రార్థించుచున్నాను.”

రామమోహనుడు : స్త్రీయుద్యమము:—

బ్రాహ్మసమాజకేతవారి కోత్సవసందర్భమున పశ్చిమగోదావరిమండల తిలక నగరముగు ఏలూరునందలి శ్రీపార్థసామాజ్యమువారిచే ప్రకటించబడిన శ్రీమతి సత్తి రాజు శ్యామలాంబగారిచే విరచితముగు కరపత్రమునుండి క్రిందిభాగము లుద్భుతములు:—

“రామమోహనుని కాలమునాటి శ్రీలస్థితి ఆ కాలములోని శ్రీలకు తమ ప్రాణమును రక్షించు కొనుటకై నను సంఘములో స్వాతంత్ర్యము లేనిదై యుండెను. భర్తచనిపోయిన భార్య సతి యనబడు సహాగమనము చేయవలసినదే. పురుషులు నిరంకుశస్వాతంత్ర్యపరులై పెక్కుమందిని పెండ్లి యాడుటయును అట్టి పురుషునితోపాటు భార్యలందరును సహాగమనము చేయవలసి యుండుటయు నాటిఘోరము. పసికూనలను కూడా మేళతాళములతో నూరేగించి బలవంతముగా కాళ్ళను చేతులను కట్టివైచి వద్దని వివరీతముగా నేడ్చుచున్నను భర్తయొక్క మృతకేబరముతోపాటు చితిలో పడవేసి ఆమెపై పెద్ద దుంగలను దావి పైకిలేచి రానివ్వక ఘోరముగు అర్తనాదముపైకి వినబడకుండ బాజాలను వాయించి ప్రాణములను తీసెడు యీ ఘోరదురాచారము మన దేశమందు తప్పు మరయే యితర మొంటుదేశమునందును ఉన్నట్లు వినము. కరుణాస్వరూపుడగు రామమోహను డీ దురంతమునుండి దేశము నుద్ధరించుటకు బద్ధకంకణుడై యశోనగధులను కావించి ప్రజలకు ప్రబోధించి అశేషుల సంతకములతో కూడిన మహాజరులను ఈ బలవన్మరణముల నాపవలసినదని గవర్నమెంటుకు పంపించెను. అట్టితరి దేశమంతయు నాయనపై తిరుగబడిరి. ఇప్పు డీబాల్యవివాహమును నిషేధించు చట్టమును చేయించిన శ్రీ మారవిలాసకారదాగానిని మనపూర్వాచారపరాయణు లెట్లు నిందిం

చుచు హుంకరించు చున్నారో చూడుడు. అట్టి తరి నూరు సంవత్సరముల క్రిందట దేశ మం దింతవిద్యా వ్యాప్తిని కాలములో కేవల మూర్ఖత్వముతో నిండియున్న దినములలో గాదాంధకారమున గొప్ప సర్వైలు వలె యీ సంస్కరణము దేశమును తారుమారు కావించి యెట్టి సంస్కరణము కావించియుండునో యోచించుడు. అట్టితరి మేరుధీరుడగు శ్రీరామమోహనుడు నిశ్చలుడై నిలిచి ఘోరసమరము సలుప సాగెను. మత విషయకసంస్కరణము కావించి బ్రహ్మోపాసనామందిరమును కలకత్తానగరమున నిర్మించి దేశమున కనేకరక్షణోపాయముల కావించెను. పిమ్మట ఢిల్లీపాదుషా రాయలవారిని స్వంతపనిమీద ఇంగ్లండు దేశమునకు పంపించెను. దాని నవకాశముగా గైకొని రాయలవారు సీమదేశమున కరిగి సతి అను స్త్రీల పాలిటి బలవన్మరణము నాపివేయు దట్టమును కావించెను. పిమ్మట దేశీయుల దురదృష్టమువల్ల కొన్ని రోజులలోనే ఆ మహామహుడు అచ్చటనే తన భౌతికదేహమును చాలించెను. ఇట్టి పుణ్యమూర్తికి భారత స్త్రీలెట్టి కృతజ్ఞత చూపవలసియున్నదో ఊహింపజాలము.

ప్రార్థనాశీల:—

ఉత్తేజకరములగు దిగువపంక్తులు 10-వ తేదీనాటి 'ధర్మసాధన' సంపి గ్రహింపబడినవి.—

“ఇంగ్లాండులోని ఒకానొకభాగ్యవతి గాలిమార్పు నిమిత్తము తానున్న పట్టణమును వదలి సముద్రపు తీరంబు ప్రదేశమునకు బోవ సంకల్పించి యుండెను. తా పయనమగుటకు పూర్వము భోజనపదార్థములతో బండ్లను నింపి బయలుదేరి వెంచవద్దని ఆమె తన భర్తకులతో గట్టిగా చెప్పెను. ఏర్పాటు చేసికొన్న ప్రకారము ఆమె తన భర్తజనులతోడను కావలసిన వస్తుసామగ్రితోడను బయలుదేరి సముద్రతీరస్థముగు ఆరోగ్యప్రదేశమునకు జనుచుండెను. మార్గమధ్యమున బయలుదేరి మోయజాలక గుఱుములు అలసిపోవుచున్నట్లు ఆ యజమానురాలికి తోచెను. అపుడామె బండ్లలోనున్న వస్తువులను పరిశీలించ దొడగెను. అపుడామెను భోజ్యపదార్థములు కనుపించెను. యజమానురాలు వద్దని నుడివినకు రహస్యస్థలమునందు పదిలముచేసి పని వాండ్రు కొన్ని ఖాద్యవస్తువులను తమ వెంట తీసికొని వచ్చుచుండిరి. ఇపుడు ఆగుట్లు బయల్పడినది. యజమానురాలు ఉగ్రురాలై నేవలను పిలిచి యిపు డీ పదార్థముల దీసి యిచ్చట పాటవేయు దనిన ఒక పనికరై “అమ్మా! ఈ వస్తువుల నిచ్చోట వ్యర్థముగా చుట్టి పాలు చేయ నేల? అదిగో గ్రామ మొకటి సూపించుచున్నది. నే నీపదార్థముల నచట నెవరికైన నిత్తును. దయచేసి కొంచెమునేపు ఓపిక పట్టుడు” అని వేడుకొనెను. గ్రామము రాగనే ఆ భృత్యురాలు ఆ ఖాద్యవస్తువుల నెల్ల తీసికొని ఒకటి రెండిండ్లు దాటి ఒక గృహమున ప్రవేశించెను అందు చినిగిపోయిన మలినవస్త్రములను దాల్చి ఒక స్త్రీ చేతులు జోడించి ఈశ్వరుని ప్రార్థించుచుండెను. ప్రార్థన ముగియువరకు వేచియుండి ఆభృత్యురాలు తా చెచ్చిన భోజనవస్తువుల నెల్ల ఆ వేదరాలికి నొసగెను. నిరుపేదయుగు ఆ స్త్రీకి తత్సమయమున కలిగిన సంతోషమునకును, కృతజ్ఞతకును, విశ్వాసమునకును మేరలేదు. తనకు ఆహారద్రవ్యములను తెచ్చి యిచ్చిన మగువను జూచి “అమ్మా! నాధర్మ దీర్ఘ కాలము వ్యాధిచే పీడితుడై యిటీవలనే మృతికొందెను. ఆయన చికిత్స నిమిత్తమును ఉపహారమునిమిత్తమును నా సర్వస్వమును ధారపోసితిని. నా దేహములోని రక్తమాంసములగూడ ఆయన నేవలై యర్పించి చర్మము ఎముకులతో నే నిట్లు నిలిచియున్నాను. ఆహారద్రవ్యములు అన్నియు పూర్తిఅయ్యెను. నేడు ఉపోవ్యయ చేయవలసిన స్థితి సంభవించినది. భగవంతుని గూర్చి ‘తండ్రీ! నేడు నేను తిండిలేక మాడవలయును. లేదా ఏ ఆనాధ శరణాలయములోనో ప్రవేశింపవలయును. ఇవి నీ కిష్టము గానిచో అన్నము నొసంగి యీ దినము నాప్రాణము కాపాడుము’ అని కన్నీరు కాల్యలు గట్ట ప్రార్థించితిని. పరమవీర యీ దీనురాలి ప్రార్థన నాలకించి సమృద్ధిగా నాకు ఆహారమును దయచేసి యున్నాడు. ఆహా! ఆయన కారుణ్యము అపారముగదా” అనెను. ఈశ్వరుని దయ యందు ఆ వీదరాలి కట్టి విశ్వాసము? ఇట్టి సురభివిశ్వాసమే మనుష్యులను తరింపజేయునది. భగవంతుని దయాపరత్వము నందు వస్తుకము కలిగింప జాలని దర్శనశాస్త్రములేల? విజ్ఞానచర్చ లేల? ఈశ్వర కారుణ్యమునందు దృఢ విశ్వాసముగలవారు ధన్యులు.”

మాంటినిగ్రోస్త్రీలు

మాంటినిగ్రో ఆల్బేనియా, సెర్బియా, మోన్టెనగ్రో వినా దేశములనడుమ ఎడ్రియా టికి సముద్రమునకు కొంచమవలనున్న చిన్నదేశము. ఆదేశము బహువత్సరములు పారతంత్ర్యమున ముగ్గినది. పర్వతబహుళమైన దేశమగుట అందలి ప్రజలు దృఢ కాయులును, శ్రమకోర్చెడు వారునైయున్నారు. ఆ దేశపు పురుషులు స్వదేశస్వాతంత్ర్య సంపాదనార్థము పడినకష్టములు పరశ్యతములు. ఈ విషయమున ఆ దేశపుస్త్రీలు

మై లీ వారాణి

మాంటినిగ్రోస్త్రీల సౌందర్యము అంగ సౌష్ఠవము జాతీయములగు దుస్తులు ఈమెకడ కాంచనము.

రారు. మాంటినిగ్రోదేశపు న్యాయశాస్త్రము ప్రకారము హత్యానేరము తప్ప మిగత ఎట్టి నేరములును స్త్రీలపై మోపుటకు వీలులేదు. భార్యచేసిన నేరములకు భర్తయు, కూతురుచేసినవానికి తండ్రియు, చెల్లెలుచేసినవానికి సోదరుడును జబాబుదారులై యుందురు. ఇది లెస్సగనేయున్నది. ఏమందురా? ఇంతకుముందు చెప్పినట్లు ఆ దేశమున పురుషులు అవసరము వచ్చినపుడు యుద్ధముచేయుట తప్ప మిగిలిన ఏకార్యమును చేయు

పురుషులకు చేసిన తోడ్పాటు స్తుత్యాతీతమై యున్నది. గృహకార్యనిర్వహణమునకు తోడు పెద్దపెద్దబరువులను మోయుట, భూమిదున్ని వ్యవసాయముచేయుట మొదలగు వానిని నిర్వహించుచు పురుషులు తమ శక్తినంతటిని యుద్ధప్రశంసలయందే గడపునట్లు ఆ దేశపుస్త్రీలు చేసిరి. పురుషుడనగా ఆ దేశమున యుద్ధముచేయు ఒకానొక యంత్రము. పురుషునికంటె స్త్రీ ఏ విషయమునను లొచ్చుకాదను సత్యము ఆ దేశమున బాగుగ ఆచరణమున నున్నది. యుద్ధకార్యములను మాత్రము పురుషునకు వదిలి ఆ దేశపుస్త్రీ మిగిలిన సకలకార్యములను తానే చక్క-బెట్టును. చర్చికిపోవు నప్పుడును, ఒకప్రదేశమునుండి మఱియొక ప్రదేశమునకు ఏదైన భారమగు సామాను గొనిపోవునపుడును తప్ప మిగిలిన సమయ

ములందు అచ్చట స్త్రీలు బయట కాన

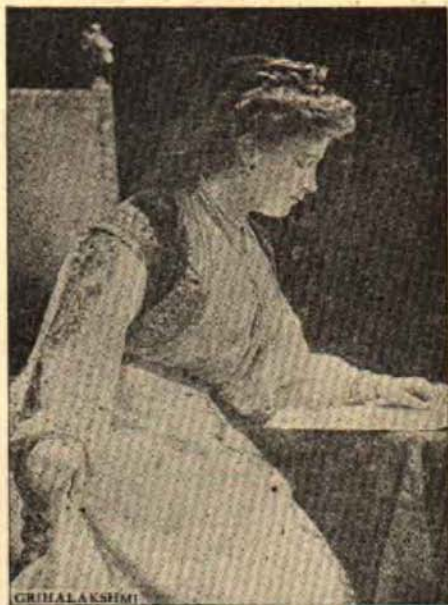
నక్కటలేదు. సహజముగతాము చేయుకార్యములనేగాక పురుషులుచేయు పనులను కూడ తామే నిర్వహించి శక్తికిమించి పనిచేసి కొద్దికాలమునకే శరీరపాటవమును పొగొట్టుకొను స్త్రీలవిషయమున ఈమాత్రపు బాధ్యత పురుషులువహించుట లెస్సయే.

మాంటినిగ్రోస్త్రీలు వ్యవసాయమునందు శ్రద్ధ ఉత్సాహము కలవారు. తమది సారవంతమైనదేశము కాకపోయినను ఆదేశపుస్త్రీలు కష్టపడి భూమినిచీల్చి పంటలపండింతురు. అడుగునేల నైనను వారు ఊరికేడుచరు. అచ్చట ఒక్కబంగాళా దుంపవైనవీత్తి పండించెదరు. కొండ అంచులు, లోయలుకూడ ఆ స్త్రీలు మడులుగ నుపయోగింతురు. ఇంతకష్టపడినను వారికి కడుపు నిండ ఆహారము దొరుకుట దుస్సరమే.

మాంటినిగ్రోస్త్రీలు వీరవృత్తులు. వారు సమస్తకార్యములను తాముచేసి యధికార్యములకు బంపిన పురుషులు అందు వెనుకంజవైచి లేని అట్టివారికి తమ దుస్తులనొసగి కత్తిపట్టిన ఆతనిచేత కదురుమంచి మఱికొన్నికదురులతో వారినిబాది దేశమునుండి తఱిమివేయుదురు.

మాంటినిగ్రో దేశస్థుల ఇంట్ల సాధారణముగ ఒక అంతస్తునే కలిగియుండును. పశువులను పెంచువారియింట్లమాత్రము రెండంతస్తులు కలిగియుండును. క్రిందిఅంతస్తున పశువులును పైఅంతస్తున ప్రజలును నివశింతురు. ఇంటికి పొగపోవు ఆదేశపుస్త్రీల దుస్తులు గొట్టములు ఉండవు. వర్వతబహుళమైన దేశమగుట సాఫీయైసరోస్టులేవు. తపాలు మోటారులు కొనిపోవును.

ఆదేశమున అవివాహితలగువారు ఎట్టనిశిరోభూషణమును తొల్తురు. వివాహానంతరము స్లనిశిరోభూషణమును ధరింతురు. ఆ దేశమున నీరు ఆవునేతికంటె కూడ అధికమగు విలువతో చూడబడును. నూతులు తక్కువ; ఉన్నను అవి పాతాళలోకమునకు మార్గము చూపుగోతులు మాత్రమే. మాంటినిగ్రోయందు కొన్నికొన్ని తావులలో జలమే దొరకదు. కావుననే దాడివెడలువారాదేశమును జయించుట బహుకష్టముగానుండినది మంచుకరిగించుకొని మంచినీరుగాఉపయోగింతురు.

GRIMALAKSHMI

కొంచమగు దుస్తులు

ఇతర విరోపాదేశీయస్త్రీలవలె మాంటినిగ్రోస్త్రీలు అడంబరమగు దుస్తులు ధరింపదు. జాబ్బా, జాబ్బావైన చేతులు లేని పొట్టిజాకెట్టు, (బుటెదారి పనిచేయబడియుండును) కడుముకు పిల్కుబట్ట ఇవి సాధారణములు.

డైరీ

జనవరి: 21:—శ్రీమతి వంగల వాణీబాయిగారు (శ్రీ వంగల శివరాముగారి సతి) 1929-వ సంవత్సరము జూలై మాసారంభమున భర్తగారితో యూరపు ఖండమునకు వెళ్లి ఇటలీ, స్విట్జర్లాండు, ఫ్రాన్సు, హాలండు, జర్మనీ, బెల్జియము, ఇంగ్లాండు, స్కాట్లాండు, విల్గాండు మున్నగు దేశములను చూచి హిందూదేశమునకు ప్రయాణమై వచ్చి బొంబాయి చేరిరి.

22:—బొంబాయినగరమున శ్రీమతి సరోజినీదేవిగారి అధ్యక్షతనైన జరుగుచున్న సాగుగవ అఖిల భారత మహిళాసభవారు శ్రీ జనాభివృద్ధికి తోడ్పడు పెక్కు తీర్మానములు గావించిరి.

23:—బ్రాహ్మసమాజ శతవత్సరోత్సవ సందర్భమున పశ్చిమగోదావరి మండలములోని మాధవరము నందలి ప్రార్థనసమాజములో శ్రీమతి బాలసీతారత్నమ్మగారి అధిపత్యమున శ్రీల బహిరంగ సభ జరిగెను. సభలో అధ్యక్షురాలు ఆహింసచుగూర్చి కొన్ని పద్యములు చదివి ఉపన్యాసము గావించెను.

24:—గవర్నరుగారి సతి మైలాపూరునందలి వేవాసదనము సందర్శించెను.

25:—బిరంపురములో నూతనముగా స్థాపింపబడిన 'యువతీనాటక సభ'వారు శ్రీకృష్ణకులాభార నాటకమును ప్రవర్తించిరి. ఇందు శ్రీలు శ్రీపురుషపాత్రములును పురుషులు పురుష, పాత్రలను ధరించిరి. ఇందు మిస్. యం. ఎన్. రాజితం అనునామె సత్యభామ పాత్రను ప్రకంపనీయుగా నిర్వహించెను.

26:—సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యోత్సవదినము. ఆసందర్భమున ఢిల్లీ నగరమున ఆర్యసమాజభవనమున జరిగిన మహిళాసభకు రెండువేలమంది శ్రీలు వచ్చిరి.

27:—

28:—బెల్లూమికన్య అను ఐరోపాదేశస్థురాలు తన స్నేహితుడగు డాక్టరు షా అను హిందూదేశస్థునితో నాట్యమాడ లండనులోని ట్రా సెండు రెస్టారెంటునకుబోవ అచ్చటి యజమానులు నల్ల వానితో నాట్యమాడు కొలకైవచో ఆమెను రానియనునిరి. బెల్లూమికన్య ఈ విషయము వెంటనే లేఖాముఖమున శ్రీరాణిగారికి తెలియజేసెను.

29:—కొచ్చినసంస్థానపు సీనియరు రాణిగారగు శ్రీవళియఅమ్మగారు తమ ఏనుబదితొమ్మిదవఏట మరణించిరి.

30:—కొంతకాలమునకుముందు హిందూదేశమునకు వెస్ట్రాయిగానున్న లార్డురీడింగుగారి భార్యవరము పడించెను.

31:—యద్యమువలదని 60 00 000 అమెరికను శ్రీలును, 18 00 000 జపాను శ్రీలును సంతకము చేసి ఆ మహాజనుల లండనులో జరుగనున్న నా కాదశనిర్ణయసభ కందచేయుటకు అమెరికను, జపానుశ్రీలు ముగ్గురు లండనుచేరిరి.

—పడుపువృత్తి నిర్మూలనపుత్రులు మడరానుకాసనసభలో అధిక సంఖ్యాకులచే ఆమోదింపబడిన.

ఫిబ్రవరి: 1:—గూడూరు నివాసులు శ్రీ టి. వేంకటకృష్ణయ్యగారి (ఎం. ఏ. టి. ఇ. డి.) భార్యయు విద్యా

వతియునగు సా|| మార్యకాంతమ్మగారు పదునేడేండ్ల బాలప్రాయమున నిన్న ఉదయము 9 గంటల 20 నిమిషములకు ఇహలోకము వీడిరి.

ఫీబ్రవరి 2:—నైబాము ప్రభుత్వమువారు హైద్రాబాదులోనున్న మహబూబియా బాలికా పాఠశాల భవన నిర్మాణమునకై 1,78,900 రూపాయలను మంజూరుచేసిరి.

3:—రాజమండ్రి పురపాలక సంఘమువారి సన్మానపత్రమునకు ప్రత్యుత్తరమిచ్చుచు శ్రీ గవర్నరుగారు ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రత్యేక మొక కళాశాల నిర్మించువిషయము ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయాధిపతితో సంబంధించి యుండునని చెప్పిరి.

4:—మద్రాసు సంగీతపరిషత్తువారు క్లీవు మేరీసుకళాశాలలో బి. యే. తరగతిలో కూడ సంగీత మొనవిషయముగ నేర్పఱచవలయునని ప్రధానమంత్రిగారిని సంవర్పించి కోరిరి.

5:—మద్రాసులో పెన్నినునందు చాలాపేరుపడి గతమూడేండ్లనుండియు దక్షిణ ఇండియా చాంపియనుషిష్ట పందెములయందు జయముపొందియున్న ముల్లెను కన్య రైల్వే ఉద్యోగియగు హ్యూ ఆలను నెయిలరుగారిని వివాహమాడెను.

6:—యుద్ధబహిష్కరణవాదినులగు శ్రీమంతుల మగ్గోనాబుగారిని చూచిరి. లండను సభ జయప్రదముగ జరిగి వీరికి తోడ్పడగలదనియు, ఈ పనిని సాగించుచునే యుండవలెననియు, ఇట్టి సభ లింకను జరుగవలసియున్నదనియు మగ్గోనాబుగారనిరి.

7:—శ్రీ గవర్నరుగారి సతి తెజవాడలో శ్రీమంతుల ఇండియా సంఘమువారి భవనశంఖస్థాపనోత్సవము గావించెను.

8:—ఆనంతపురములోని గవర్న మెంటువారి శ్రీమంతుల బోధనాభ్యసన పాఠశాలాసారస్వతసంఘమువారి వార్షికోత్సవము సాయంకాలము 5 గంటలకు దత్తమండల కళాశాలా మందిరమున జరిగెను.

9:—గ్వాలియరు సర్దారు పాఠశాలాధ్యక్షులగు పియర్సు అను విరోపాదేశీయుడు తన మతమును విడిచి హిందూమతమును స్వీకరించి హిందూమతములగు శ్రీ. శే. యస్. జి. పరంజిపి వారి కుమార్తె అననూయను వివాహముగుదురని 'టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా' పత్రిక తెలుపుచున్నది.

10:—తన భర్త లాలాదివాసుచందుగారి ఆకస్మికమరణముచే గలిగిన దుఃఖమును భరింపలేక శ్రీమతి ప్రకాశదేవి (ఫిల్మినవాసిని) తన స్నానపుగదిలో రివాల్వరుతో ప్రేబ్బుకొని ఆత్మహత్య గావించుకొన ప్రయత్నించెను. ఆహా! భారతశ్రీమంతుల పతిపేను!

11:—తన అంగీకార వయోనిర్ణయపు బిల్లునకు సహాయము చేసార్యుకొనుటకు హరసింగుగారు గౌరవము నూతనడిల్లికి వచ్చిరి.

12:—మద్రాసు కార్పొరేషనువారు శ్రీ సత్యమూర్తిగారు ప్రతిపాదించిన క్రింది తీర్మానమునామోదించిరి. "శిశుసంరక్షక సంఘాధ్యక్షులురాలు నూచించిన జన్మనిరోధకచరము కూడదని ప్రతిఘటించుచుఅది కార్పొరేషనువారి విధులలోనొకటి కాదనిఈసభవారుఆఫీసరాయపడుచున్నారు."

13:—రాజమండ్రి పురమందిరమున శ్రీ శే. శ్రీ దామెల్ల రామారావుగారి పంచవార్షికస్మారక సభలో శ్రీమతి కృష్ణబాయికన్యగారు బి. యె., యల్. టి., గంభీరప్రస్థానము గావించిరి.

14:—రాజమండ్రిలోని గవర్న మెంటు శ్రీమంతుల బోధనాభ్యసనపాఠశాల వార్షికబహుమానప్రసాద దినోత్సవము శ్రీ సి. వి. కృష్ణస్వామి అయ్యరువారి అధ్యక్షత క్రిందజరిగెను.

15:—ఆనంతపురము శ్రీ సమాజమువారి వార్షికోత్సవము ఆనంతపురమండల న్యాయాధికారియగు అమీరుద్దీనుగారి సతి నుల్లా నాబీకమువారి అధ్యక్షతక్రింద జరిగెను.

16:—కనడానీసేటులో నార్మనువిల్లుగారి భార్య సభ్యురాలుగా నియమింపబడినది. నీసేటుసభ్యత్వము వహించిన కనడాశ్రీమంతుల ఈమె ప్రథమురాలు.

- 17:—శ్రీమన గాల రాజావారు ఏలూరునందలి శ్రీ అన్నపూర్ణాదేవి విద్యాలయమునకు 100 రూపాయల విరాళము వాగ్దానముచేసిరి.
- 18:—నీతానగరం యేటేటు జమీందారీగారగు, వాడేవు జగ్గయ్యమ్మారావుగారు జ్వరభాధితులై రాజమహేంద్రవరమున సాయంకాలము తమకు 52 సంవత్సరముల వయస్సున కాలధర్మము నొందిరి. తమ మరణకాసములో 80 వేల రూపాయలను బీద నియోగి బ్రాహ్మణవిద్యార్థుల సహాయార్థమును, 20 వేల రూపాయల బేదవిద్యశేషకులను విద్యార్థుల సహాయముకొనుటకు ధర్మముచేసిరి.
- 19:—పంగడేశశ్రీల నాల్గవ విద్యాపథ మారుభంజి మహారాణీగారగు శ్రీమతి చారుదేవిగారు ఆధిపత్యమున కలకత్తాలో సాయంకాలము నాలుగు గంటలకు ప్రారంభమయ్యెను.

గ్రంథ విమర్శనలు

నారాయణ శతకము:—

పాటగాపాడదగిన ఛందమున వాస్తులతకక్తిగల ఒకానొక పూర్వకవీశ్వరునిచే వ్రాయబడిన చక్కని శతకము. వేదాంతవిషయకజ్ఞానమును సులభముగ తెలిసికొనగోరువారి శతకమును చదివినజాలును. విశేషవిద్యాగ్రంథములేని స్త్రీలుకూడ చదివి సులభముగ అర్థము చేసికొనజాలు లేలికతైలితో ఒప్పుచున్నది. పాటపఱచిని వ్రాయబడియుండుటచే నిది వారు కంతప్రమోదకర్మకొనుటకు అనువైయున్నది. ఇందలి మనోహరమగు శైలిని సులభగ్రాహ్యమగు విషయవివరణమును ప్రదర్శించుటకు నాలుగుపదముల ఉదాహరణము.

శేరిలేచినదిమొదలు

లాభలోభముబిడిచి

సంసారసాగరంబున నీడచు

యిహాపరములను ఫలమ్మౌసింపక

నీగుణము లొకవేళను

నీభక్తులైనవారు

తలఁపగదె మేలనుచు నారాయణా!

ధన్యులై నెగడెదరు నారాయణా!

అటలన్నియు రంభలు

చిలుకపలుకులు పలికిరి

నేనాడుమాటలన్నియు బొంతులు

నాశేమితెలియుఁ దత్త్వరహస్యము

పాటింపనితత్వెన

వలదు నను నేరమెంచ

నున్నదేపాపంబు నారాయణా!

సాధులకు నలినాక్ష నారాయణా!

చక్కని ఈ శతకమును శ్రీపెరంబూరు నల్లేశమొదలియారువారు వంచిముద్రణమున వెలయించి నారు. గ్రంథము పైజా ఫూల్ స్కేపు, ఇరువదియైదు పుటలు. 1929-వ సంవత్సరమున ప్రకటితము. వెల 0-2-0 అణాలు. వలయువారు శ్రీపెరంబూరు నల్లేశమొదలియారు, 49, తులసింగమొదలివీధి, పెరంబూరు పోస్టు, మద్రాసు అని వ్రాయునది.

సనాతనధర్మప్రశ్నోత్తరావళి:—

సనాతనధర్మమును సాధారణులకు బోధించుటకుగాను ప్రశ్నోత్తరముల రూపమున వ్రాయబడిన చక్కని గ్రంథము. ఇది ప్రథమవాచకము. ఇందు ధర్మము; వేదములు; వేదశాఖలు; ఉపవేదములు; వేదాంగములు; బ్రాహ్మణములు; అరణ్యకములు; ఉపనిషత్తులు; ధర్మశాస్త్రములు; ఇతిహాసపురాణములు; ఉపాంగములు; షడ్ధర్మములు; అపతారములు; ప్రాతఃకాలకృత్యములు; సంసార్గములు; జాతులు; ఆశ్రమములు; కాలము; సంప్రదాయభేదములు; క్రాధ్ధాచరణము; పుణ్యలీలములు; పర్వకాలములు; మూర్తిపూజ; అస్పృశ్యత; సదాచారము అను ఇరువదిమూడు విషయములనుగూర్చిన సమాచారమీ గ్రంథ

మున శ్రుతి, స్మృతి, ఇతిహాస, పురాణప్రమాణయు క్త్యనుభవపూర్వకముగ సంగ్రహితమైయున్నది. ఆర్యసంప్రదాయములతో ప్రవేశపరిచయము కల్గించుకొనగోరువారు ముఖ్యముగ చదువదగిన గ్రంథము. డెమ్మిపైజా 30 పుటలు. 1929-వ సంవత్సరమున ప్రచురితము. తెల 0-4-0 అణాలు. గ్రంథము వలయువారు గ్రంథ సంపాదకులగు క. మార్క్సండేయ శర్మగారికి, బృందావనము, కీల్ పాకు, మదరాసు అని వ్రాయవలెను.

గ్రంథ స్వీకారము

1. పశువైద్యపన్నుగుణదీపిక — యేశెళ్ల శ్రీరాములు చొదరిగారి; 2. విషాద సంసారము — ఆదిభట్ల తరిణయ్యసిద్ధాంతిగారు; 3. పశునేత్రచికిత్స — యేశెళ్ల శ్రీరాములు చొదరిగారు; 4. శ్రీవిఘ్నేశ్వరచరిత్రము — గొబ్బూరు వెంకటానందరావువ రావుగారు; 5. పశువ్రణచికిత్స — యేశెళ్ల శ్రీరాములు చొదరిగారు; — 6. ప్రేమ — వెలువోలు సీతారామయ్యచొదరిగారు. — ఈ గ్రంథములను వందనములతో సందుకొంటిమి. కాలక్రమమున విమర్శింపగలమని మనవి.

పత్రికా పరిచయము

వర్ణాశ్రమ :—

వర్ణాశ్రమ ధర్మములను ప్రబోధించుటకేర్పడిన మాసపత్రిక. సంపాదకుడు మోపిదేవి వేణుగోపాల రావుగారు. సాలుచందా 1-8-0 మాత్రము. విమర్శవాగ్ధము మాకందిన మూడవసంచిలో వర్ణాశ్రమ, 'వస్త్రీస్వాతంత్ర్యమర్హతి,' మతదోహమా? కాదుమరేమిటి?, కాంగ్రెసుకు అల్లిమేటము, కాంగ్రెసువాయకులచర్య, వర్ణాశ్రమ వాదులకర్తవ్యము, నిరశనవ్రతము సేరముకాదా?, ఉపవ్యాసకేసరి, ధర్మము, విశేష వితర్కాంశములు మొదలగు వ్యాసములు గలవు. తన ఆదర్శములను బాగుగ వెల్లడించుచున్నది. పత్రిక వలయువారు సంపాదకునికేర లేజవాడకు వ్రాయవలెను.

పుష్పాంజలి :—

సారస్వతసాంఘిక చరిత్రాత్మక పరిశోధక కథలు, వ్యాసములు, పద్యములు ప్రచురించుమాసపత్రిక. మొదటిసంచి జనపరిమాసమున వెలువడినది. ఈ సంచిలో ౧. అమృతం - (కథ) సంపాదకుడు; 2. అంజలి - (పద్యములు) శ్రీ వేంకట కాలిదాసకవులు; 3. విమల - (కథ) శ్రీ విజ్ఞాని శేషగిరిరావు బి. యె. ౪. వియోగిని - (పద్యములు), కవిసుమారుడు; ౫. ఉపగుప్త - శ్రీ వేంకట నాగభూషణం; ౬. అస్పృశ్య మహర్షి; హరిదాసు - శ్రీ కొచ్చర్లకోట కామేశ్వరరావు; అను విషయములు గలవు. పత్రిక సంపాదకుడు. కొన్నలగడ్డ వేంకటరాధాకృష్ణయ్యగారు. పత్రికయొక్క ఆశయమును "నేడు ప్రపంచవాద్యయమున చిన్నకథలు వ్రాయుట మహాకల్పముగ నెన్నబడుచున్నది. ఇట్టి నవ్యకల్పసౌభాగ్యమునకు మేముచికిరితి నాంధ్రభారత కలంకారముగూర్చి యీ చిన్నికథల పత్రికను ప్రారంభించియున్నాము." పత్రిక డెమ్మిపైజాన 24 పుటలు. సాలుచందా 0-12-0 అణాలు మాత్రము. తెలుగుపత్రికలలో ఇది మిక్కిలి చురుకైన పత్రిక. వలయువారు పత్రికాప్రకటనకర్తలగు కర్పగం అండ్ కంపెనీ, 5, వీరాస్వామిపిల్ల వీధి, మదరాసును వ్రాయవలెను.

ఆస్థాని స్థానము : ఘోషాపధతి :-

‘ఔమ్మ ఆఫ్ ఇండియా’ విలేజ్ రియోకడు పెషావరునుండి ఇట్లు వాయుచున్నాడు: “ఫ్రాంటియరు అడ్వాకేటు అను వార్తాపత్రికయొక్క కాబూలు విలేజ్ రి తెలిపిన దానిని బట్టి ఇప్పుడు ఆస్థాని స్థానమునకు రాజగోనున్న నాదిరుఖానుగారు తమ రాజ్యములోని స్త్రీలు ఘోషాపధతి వదలివేయ వచ్చునని ఆదేశించియున్నారు. ఆ ఆజ్ఞాప్తిననుసరించి అంతఃపురస్త్రీలు కూడ మోటారుకారులనెక్కి ఎట్టి మేలిముసుగును లేక నడిపిండుట వంట పోవుచున్నారు.” వెనుకటి ఆస్థానిరాజగు అమానుల్లాగారు ఇతర సంస్కరణములకుతోడు ఘోషాపధతిని నిర్మూలనమునకు ప్రయత్నించి ఒక్కసంవత్సరము నిండినదో? లేదో? సంస్కరణములు కొనివచ్చినందులకు అమానుల్లా రాజ్యపదధ్రువై నాడు. అమానుల్లా అనంతరము రాజ్యమును పొందిన నాదిరుఖాను ఆసంస్కరణములనే తిరిగి కొని వచ్చుట ఆశ్చర్యముగా నుండకమానదు. అయితే అమానుల్లా నాదిరుఖానుల సంస్కరణపద్ధతులందు చాలవ్యత్యాసముగలదు. అమానుల్లాయందు సంస్కరణాభిలాష అగ్గలమై ఘోషాపధతి విసర్జించుట నిర్బంధ మొనర్చునట్లు చేసినది. ఆకారణమున సంప్రదాయ పరులు అతనిని కక్కపించిరి. నాదిరుఖాను సంస్కరణమున ఇట్టి నిర్బంధములేదు. ఇష్టమున్నవారు ఘోషాపధతి వదలివేయుటకు ఎంత అవకాశమున్నదో ఇష్టములేనివారు దాని ననుసరించుటకును అంత అవకాశమున్నది. భారమంతయు ప్రజలపై పెట్టి లోకాభిప్రాయమెట్లు పోవుచున్నదో కనుగొనుచున్న వశీకృతచిత్తుడు నాదిరుఖాను. రేగులు తంకేళ్లక త్రొక్కుచు పరుగెత్తి బోర్లపడుటకంటె సిదానమున కూర్చుండి కార్యసానుకూలముచేసికొనుట షేరుకరమను పద్ధతి అమానుల్లా నాదిరుఖానులచరిత్ర స్పష్టీకరించుచున్నది. సిదానముమీద కార్యములు నెఱవేర్చుకొనువాడు కావుననే నాదిరుఖాను నేడు అమానుల్లా తిరిగి ఆస్థానిదేశమునకు వచ్చుచున్నను ఎట్టి కంగారును పడకున్నాడు.

రాజ్యాంగవిధానమున ఎట్టి విక్రాంతివిప్లవములకు కారణభూతమైనను ఆప్టనిసానమున అచిరకాలముననే ఘోషావస్థతి సమసిపోవు సంచనలు సర్వత్ర చూపట్టుచునేయున్నవి.

కీ. శే. రీడింగు ప్రభి:—

శ్రీ ఇర్విను ప్రభువుగారికి పూర్వము మనకు వైస్రాయిగానున్న రీడింగుప్రభువుగారి సతి (1930-వ సంవత్సరము) జనవరి ముప్పదవ తేదీని కాలప్రాప్తి నొందిన వార్త తెలుపుటకు మిక్కిలి విచారించుచున్నాము. ఆమె హిందూదేశమున నున్న దినములలో ఇచ్చటి సాంఘికపరిస్థితులను చక్కచేయ ఎక్కువగ పాటుబడినది. భారతదేశమున ఈమె ఆసు పత్రులకుగాను పదిలక్షల పౌనులు వసూలుచేసినది. ఇవి అన్నియు ఆమహనీయురాలు తన అధికారపదవి ప్రజాక్షేమమునకు వినియోగించినదనుటకు ప్రబల నిదర్శనములు. ఆమె పవిత్రాత్మకు శాంతి ప్రసాదించ సర్వేశ్వరుని సంప్రార్థింతుము.

శ్రీమల్లయ్య శాస్త్రి గారి కార్యదీక్ష:—

పండితులగువారు పూర్వాచారములను—అవి ఎంతటిదురాచారములైనను—విడనాడుటకు అంగీకరింపరు. విడనాడుచో తాము శ్రోత్రియ శిఖామణుల మనిపించు కొనుటకు వీలుచాలదను భయము వారిని పిశాచమువలె వేధించుచుండుటచేత దేశమత యొక్క తపఃఫలముచేత సకృతుగ కొందఱు పండితులు అట్టిభయపిశాచమును పాతి ద్రోలి దేశకళ్యాణమునకు మార్గము చూపు నవీనాచారములను స్వీకరించి ఆచరించి సంశయగ్రస్తులగు ప్రజల హృదయమున కార్యోత్సాహమును పూరింతురు. పల్లాకిమిడి కళాశాల పండితులగు కావ్యతీర్థ బుకుమల్లి మల్లయ్యశాస్త్రిగారు సాంఘిక సంస్కరణములకు శాస్త్రములనుండి ప్రమాణములనెత్తి వ్యాసముల వ్రాసి ప్రజలకు చెప్పుచుండిరి. చెప్పినంత చేయగల ధీరశిఖామణుగావున వారు ఇపుడు తమ బాలవితంతువత్రికలను శతావధాని వేసుల సత్యనారాయణశాస్త్రిగారికిచ్చి పరిణయముచేసిరి. వివాహము శ్రోత్రియకుటుంబమునందు జరిగిన వితంతూద్వాహమగుటయు, శ్రోత్రియులగు పండితులనే కులు వివాహమునకు విచ్చేసి వధూవరుల నాశీర్వాదించుటయు ఇచ్చో గమనింపదగిన విషయము. ఇందువలన నీయుడు వీరేశలింగము పంతులు పావన గౌతమీతీరమున ఎన్నడో నాటినసంస్కరణ బీజము ఇపుడు ఎట్లు మొలకెత్తి మొటికయై మ్రానై ఫలోన్ముఖమైనదో తెలియవచ్చును. శ్రోత్రియకుటుంబమున పుట్టువుగన్నను పూర్వాచారశృంఖలములను కొనగోరచిదిమివైచివితంతుకన్యను వివాహమాడి యువకులకు ఆచరణతోకూడిన సంఘ్నేత

మీచ్చిన శ్రీయుత వేదుల సత్యనారాయణశాస్త్రిగారి సంస్కరణాభిలాషోన్నతికి జయవెట్టుచున్నాము. హిందూసంఘమును వీల్చి పిప్పిచేయుచున్న దురాచారములను కేవలము అక్షరవిన్యాసము చేతనేగాక ఆచరణముచేతకూడ సంస్కరించుటకు దొరకొన్న శ్రీయుత బంకుమల్లిమల్లయ్యశాస్త్రిగారి కార్యదీక్షను కొనియాడుచున్నాము.

క డ వ ము ని సి పా లి టి : శ్రీ కో టి రె డ్డి గా రి స తి :—

శ్రీకోటిరెడ్డిగారిసతి కడవమునిసిపాలిటి సభ్యురాలుగానున్నది. ఆహాదాలో ఆమె ఈమధ్య మునిసిపలుసంఘసభలో మునిసిపాలిటికింద పనిచేయుచున్న ఆడపాకీరాండ్రు ప్రసవించినపిమ్మట నెలరోజులు పూర్తిజీతముమీద సెలవియ్యవలయునను తీర్మానము గొనివచ్చెను. తీర్మానము ఏకగ్రీవముగ అంగీకరింపబడెను. స్త్రీలకష్టసుఖములు స్త్రీలకే గాని తెలియవు. కావున స్థానికసంస్థలలో స్త్రీలకు కూడవలయునంత ప్రాతినిధ్యముండిన ఆయా సంస్థలకింద పనిచేయు కార్మికస్త్రీల కష్టసుఖములు పూర్తిగవిచారణకు వచ్చుటకు అవకాశముండును. శ్రీకోటిరెడ్డిగారిసతి తమ మునిసిపలుసంఘసభ్యత్వమువలన గలిగినవలుకు బడిని ప్రజాక్షేమకరవిషయములకు వినియోగించి యధాశక్తిని దేశకళ్యాణమునకు తోడుపడుచున్నందులకు హృదయపూర్వకముగ అభినందించుచున్నాము.

వంగ శాసనసభ : స్త్రీ స్వాతంత్ర్యము :—

హిందూదేశమునందలి వివిధరాష్ట్రములయందు సర్వవిధముల వంగరాష్ట్రము వురోభాగమున నడచుచున్నదని జనవాక్యము. అట్టిచో ఇతరరాష్ట్రీయశాసనసభలు స్త్రీలు శాసనసభ్యురాండ్రగుటకు సమ్మతించియుండ ఈ రాష్ట్రముయొక్క శాసనసభలో స్త్రీ స్వాతంత్ర్యతీర్మానము ఓడింపబడుట మిక్కిలి శోచనీయముగనున్నది. శ్రీ పి. ఎన్. గుహాగారు స్త్రీలు శాసనసభకుసభ్యురాండ్రుగ ఎన్నుకొనబడుటకు హక్కుండవలెనను తీర్మానమును ప్రతిపాదించుచునిట్లుపలికిరి. “వంగరాష్ట్రపుస్త్రీలు ఓటుచేయుటకు 1925-వ సంవత్సరమున హక్కు ఈయబడెను. ఇప్పుడు వారు శాసనసభలో సభ్యురాండ్రుగ ఎన్నుకొనబడుటకు అంగీకరించుట దానికి సవ్యఫలముగను.” ప్రభుత్వము వారితరపున హోముమెంబరు మోబల్లేగారు మాట్లాడుచు “ఇందు చాలకష్టములున్నవి. ఈ హక్కునుబట్టి కొందఱుస్త్రీలు ఎన్నికలకు నిలువవచ్చును. వారీసభలోనుండ నర్హులు కాని వారుగా నుండవచ్చును.” ఈవాక్యములు ఎంత అశుచిప్రాపకములుగ నున్నవి? మున్నొకసారి అప్పుడు వంగరాష్ట్రపాలకుడుగానుండిన లిట్టను ప్రభువు హిందూస్త్రీలను

గుఱించి నీచముగ పలికియున్నాడు. దానికి ఆతనికి అప్పుడే దేశమంతయు తగినజబాబు నిచ్చియున్నది. ఆవాక్యములు ప్రస్తుతము మోబిల్లేగారు పలికిన వానికంటె తీవ్రతరములే. అయినను మోబిల్లేగారి వాక్యములనుకూడ ప్రతిఘటించి నిజము స్థాపింపవలసియున్నది. మానవతులగు వంగవనిత లిందులకు పూనుకొందురుగాక! స్త్రీలనిన ఇంత చురుకైనగ సంభాషించు దురభిమానమును మోబిల్లేవంటి పురుషులు విడనాడుటకు ఎంతకాలముబట్టునో? శ్రీ బుర్రా సత్యనారాయణగారు: ఆంధ్రస్త్రీ విద్యాసమస్య:—

యువకులగు ఆంధ్రనాయకులలో నాయకమణియు, ఆధునికవిద్యాసమస్యల ఆమూలచూడముగ అవగాహనమొనర్చుకొనిన అభిజ్ఞులను అగు శ్రీయుత బుర్రా సత్యనారాయణగారు (బి. యె. బి. యల్, అడ్వకేటు, మదరాసు) ఫిబ్రవరి 6 వ తేదీన బరంపురములో ఆంగ్లోవ్యవస్థాపకమును గూర్చి ఉపన్యసించుచు ఆంధ్రస్త్రీల విద్యా విషయిక సమస్యల నిట్లు ముచ్చటించిరి. “ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమువారు ముందుగ చేయవలసిన కార్యములలో ఆంధ్రదేశమున స్త్రీల కళాశాల స్థాపించుట యొకటి. ప్రస్తుతము మనదేశమున ఒక్కస్త్రీ కళాశాలయైనను లేదు. అట్టి కళాశాల స్థాపించుటలో మనము మిక్కిలి జాగ్రత్తగ నుండవలయును. ప్రస్తుతము గణుపబడు విద్యనే కాపీచేసిన లాభము లేదు. మనస్త్రీలకు బోధింపబడు విద్య వారికి సహజభూషణముగు లజ్జావినయమును పోకార్చునదిగ నుండరాదు. వారికి తగిన విద్యనే నేర్పవలసియున్నది. మద్రాసులోని క్వీన్స్ మేరీకళాశాలలో సంగీతము ప్రవేశకెట్టవలయునను తీర్మానమును గొనివచ్చి మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయము సినేటులో జయముపొందితిని. స్నాతకసభల సమయమున లెక్కలోచితములైన దుస్తులు స్త్రీలకు నిర్బంధ మొనరించుట పాడిగాదు. సినేటులో సభికురాండ్రు ఈ విషయమై తమ అసమ్మతి తెలిపినను విశ్వవిద్యాలయమువారు పాటింప లేదు. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమువారు ఇట్టివిషయముల నన్నిటినిగూర్చియు పర్యటించి అన్నివిధముల వారికి అక్కరకు వచ్చువిద్యనే స్త్రీలకు నేర్పునట్లు జాగ్రత్తపడవలయును. స్త్రీలను ఆదర్శప్రాయులగుపౌరులను ప్రసవింపగల మహనీయురాండ్రుగ నొనర్పవలయును.” శ్రీయుత సత్యనారాయణగారి ఈ హితబోధ అవశ్యాచరణీయమైనది. స్త్రీ విద్యాభిమాను లీవిషయమై విపులముగ చర్చింతురుగాక. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయనిర్వాహకవర్గములో ప్రవేశము, పలుకుబడిగల కార్యదక్షులు గావున శ్రీసత్యనారాయణగారు ఈ విషయమున తామే కార్యాచరణమునకు కడంగి ఆంధ్రస్త్రీజనములపాలిటి కాల్వేపండితులగుదురుగాక యని కోరెదము.